

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Logica - Cod. Ettenheim-Münster 323

Giggenbach, Joseph

[S.l.], 1710

Disputao II.

[urn:nbn:de:bsz:31-131618](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131618)

reversis ad alias fieri. R. d. a.
erant multi pluri sententia impediti ubi
phlo ipse testat c. a. ipse n. a. et c.
Disputatio 2^a de universalibus.

Disputatio II. De Universalibus.

Tribus questionibus presentis disputationis
aliquibus in quarum 1^a de unitate
identitate, et distinctio rerum, in 2^a.
De universalibus in genere, in 3^a de
universalibus in specie agemus. Quia ea
ob causam, quod sine universalibus notitia
neque in lege, neque in nulla scientia pro-
gredi possimus. Quod 1^a de unitate
identitate et distinctio rerum. Articulus 1us de unitate
et identitate reali §. 1us quid sit unitas?

Quaestio I. De unitate, identitate, et distinctio rerum.

Articulus 1. De unitate et identitate reali.

§. 1. Quid et quod duplex sit unitas?

Articulus §. 1us metaphisicorum c. 6. ait. universalis autem

quorum, et hinc divisionem quatenus
 et hinc unum dicunt, ut si quatenus
 hoc dicitur et hinc unum et hoc,
 si quatenus a se, unum et a se.

Item sequitur s. Thomas 1.ª parte
 questione 11.ª art. 1.º in corpore et
 alibi dicit: unum nihil aliud
 significare quoniam ens indivisum.
 quoniam quoniam accidit, putia, dicens:
 unum ea quae talia non potest dividi
 in plura veniendem rationem, ut dicitur.
 Ex hac unum in grato explicare
 deducit, quod unum in abstracto per
 unitatem, quod sit negatio divisionis, et
 ratio ulterius se potest, quia sunt
 pluralitas et quaedam divisio plurali-
 tatis unitatis opposita pluralitati recte
 dicitur negatio divisionis.

26.

Ex hac explicare unitatis deducit, quod
 perfectum aliquid eo unum, quatenus magis re-
 cedit a divisione. Vnde Deus unitatem
 habet perfectissimam, quia nulli omnia et
 capax divisionis etiam accidentalis.

Dividit unitatem in transcendentem et
 predicabilem transitive, quae quatenus
 inlibet entis, quodlibet cui ens est in
 aliqua ratione unum, etiam ipsa plurali-
 tas, nam quae talis habet negationem divi-
 sionis. E.g. numerus ternarius licet
 sit divisus in plures unitates, non tamen
 dividit in plures ternarios.

Prædimital; unitas e, qua quærit sol.
 Ceatib; quantitativ; v. g. puncto
 minimo, ligno palmarum, glutino.

Dividit præterea unitas in myriam,
 phiam morale, et legem. mpha
 e exclusiva, o; divisio; reali possi-
 bil; tale h; Deus, angeli, aliqua
 entia simplicia, seu a' profita.
 phia unitas fundat in unice phia
 partia realit distinctare, adeoq;
 e exclusiva divisio; tam actuali
 v' ita possibil; tale unitate
 h; hoc profita ex corpore et aa
 reali.

Unitas moral; fundat in junctioe
 plurim; f' mutuæ affectu, adeoq;
 e exclusiva divisio; dicto modo
 moral; si duo amici, dicunt col
 unum & cives plures qui inde
 vivunt legib; civitas una, unitas
 lega resultat ex unice represen-
 tante plura f' mdu unig. S. 2. de
 identitate reali.

§. II. De identitate reali.

Eadem realit dicunt quoru unum inde,
 pendenti ab intellectu altero, hinc

identitas realis in abstracto, si
vocabuli notioe spectet, sicut
duorum aut plurium entitas.

Ally 5° metaphisic. c. 10° identitas
hinc verbis definit. patet qd iden-
titas unitas quoad centia e
aut plurium, aut ut ut pluribus
utamur, quibus ultimis verbis indicat
ea, inter quae intercedit identitas
n^o dicitur re ipsa ee duo aut plura
sicut a nobis accipi et quip
iustas duorum aut plurium.

huic identitati deserviri quom
pt. persona divina hnt
line se unitatem centiae, seu
naturae et ta n^o pt idm hnt
se: go male deservit identitas
qd sit unitas centiae.

Hinc alii aliam identitatem questum
quonnavunt dicendo qd identitas
est qd est qd est duorum aut plu-
rium in oi probo si cuius
qd est unum alteri quonnavit per
proba, sicut illa quonnavit
sibi ipsi.

37. Verum est istis quom pt. Inter ista
divina et persona dal identitas et ta
n^o dal qd est seu quonnavit in oi probo
go male p^o hanc ipse explicat identitas.

a. prof. nra divina n' generat patri
 p'ntu filii, qd' ista sibi ut idem dicitur
 go in nra divina et pater non
 dat p'fectu q' p'fectu su quoniam in oi
 probat. & tertiu' alii idem dicitur q' p'fectu
 tradunt, apparentes idem dicitur
 et p'fectu duorum in oi p'fectioe
 p'ntantes nimiru' proba illa
 relativa in quibz diferebant
 nra divina et p'fona v.g. patris,
 n' ee p'fectioes, et ideo aiunt
 dicitur illi, quod nra divina in se et p'fona
 v.g. patris intercedit.
 Et et huc p'ponit: oia proba in
 Deo tal' absoluta, qm' relativa in
 problem' tertiam' solutio' p' p'fectioes:
 go adhuc data dicitur n' generat idem
 dicitur illi, quod incedit in nra
 divina et p'fona patris. prof.
 q' p'fectio: nra divina n' generat
 p'fona patris eam p'fectioe, quam
 h'et, quia n' generat p'fectioem
 filiaru', go n' dat tal' p'fectioem.
 Veru' h' n' obstantibz r'ed'co,
 oes tres habent' relatos idem dicitur
 q' p'fectu salvo sancto Trinitate.

mysterio futurum posse, quia tu n
 deest ante tempus difficultibus
 theologis se limitare deo
 dico: Quod est universalitas
 in creatis, quia in divinis rebus
 nihil est affirmabilitas unius
 de altero, nisi identitas illa
 praevi unius cum rebus unius
 de altero in rebus affirmari
 potest. prof. hic praesertim maxime
 ex hoc, 1° quia omni identitate
 in creatis quia in rebus generis,
 2° quia nisi obnoxio illi diffi-
 cultibus quae supra memorati
 praesertim praesertim si pro uni-
 versalitate tradantur.
 Dico 1° affirmabilitas unius de
 altero nisi in praesertim identitate
 rebus: quia data deus nisi bona.
 prof. a. iuxta nostrum opinionem
 unum prae unum et alterum
 quia unum posse affirmari de al-
 tero ubi ex eo etiam patet, quia
 ideo unum affirmamus de altero
 quia unum est alterum quia affir-
 mabilitas unius de altero nisi
 in praesertim identitate. Q. d. a. d.

astrictas n' e' - i. n' probu' identij
 in q' d' erave m' p' h' a T. a. in
 q' d' erave l' yca. n. a. l' yca e' n' q' d'
 d' erat res n' p' r' u' n' d' e' e' s' s' u' m
 reale et absolute, s' p' relate
 ad q' n' d' e' s' , in hac autm q' d' erave
 i' n' probu' identij e' affirmatas
 s' i' n' t' p' r' o' d' i' c' a' b' i' l' i' t' a' t' e' s' i' n' p' r' o' b' u'
 u' n' i' v' e' r' s' a' l' i' l' y' c' a' i' . I' n' d' e' , s' t' i' a' n' s' i'
 q' u' e' r' e' t' , q' u' o' d' d' e' f' e' c' t' u' i' s' t' u' r' e' p' e' r' i' t'
 in n' o' a' d' f' i' c' e' , q' u' i' a' t' u' d' f' i' c' i' o' e' u'
 h' o' c' d' e' f' e' c' t' u' e' x' o' i' a' p' a' r' t' i' a' e' u' n' i'
 s' a' l' i' n' e' i' o' b' n' o' x' i' a' i' l' l' i' d' i' s' t' r'
 i' c' t' i' b' u' s' s' t' r' u' i' t' , q' u' e' i' o' b' n' o' x' i' s' t'
 q' u' e' r' e' t' s' u' p' r' a' r' e' l' a' t' i' , n' e' r' i' t' o' e' i' t'
 i' n' d' e' m' p' r' o' f' e' r' t' .

I' t' e' m' 2° o' e' s' t' q' u' e' r' e' t' i' d' e' n' d' i' t' e' s' i'
 a' n' o' b' i' s' r' e' l' a' t' i' e' x' p' r' i' m' u' n' t'
 a' l' q' u' o' d' i' n' p' o' s' s' i' b' i' l' e' e' u' i' d' e' n' d' i' t' e' :
 q' u' o' d' a' l' t' e' r' u' s' p' r' o' f' . a. o' e' s' t'
 i' s' t' i' q' u' e' r' e' t' e' x' p' l' i' c' a' n' t' i' d' e' n' d' i' t' e'
 s' p' l' u' r' a' l' i' t' e' : s' p' l' u' r' a' l' i' t' a' t' e' s'
 i' n' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' e' e' u' i' d' e' n' d' i' t' e' : q' u' o' d'
 p' r' o' f' . M. o' e' s' t' i' s' t' i' q' u' e' r' e' t' e' x' p' l' i' c' a' n' t'
 i' d' e' n' d' i' t' e' s' u' n' u' m' e' t' a' l' t' e' r' u' m'
 s' p' u' b' i' e' u' n' u' m' e' t' a' l' t' e' r' u' m' ; i' b' i' e'

pluralitas qd. R. n. a. in p. q.
 d. M. explicant identitate
 pluralitate et diffinitione
 seu ratione. M. f. pluralitate
 et diffinitione realem n. M. ad. m.
 s. pluralitate reali et impossibile
 aut identitate reali c. m. pluralitate
 sui seu ratione n. m. et c.

38.

Dies 3° quilibet sit qd sit identitas
 quoniam enim sit se esse idem seu qd idem
 ditas n. pt. diffini, quia diffinitio est
 clarior diffinitio R. d. a. quilibet sit
 sub rudi et imperfecto conceptu qd sit idem
 ditas c. a. sub conceptu perfectiore ex quo
 demum pnt. vario demonstrares n.
 a. et c.

Dies 4° Identitas transcendit oia ge-
 nera qd n. pt. diffini. prof. c. qd diffinitio
 et hinc genus s. identitas n. pt. hinc
 genus qd transcendat oia genera qd.
 R. d. c. qd n. pt. diffini diffinitio
 rigorosa et genus quoddam superius c.
 diffinitio minus et rigorosa n. c. tale
 enim diffinitio etiam tunc transcendente
 fuit ens cum prius sit explicat
 ubi ipseoteles 1° Ethicorum diffinitio boni
 et in metaphis qd sit ens. s. h. 2°
 in diffinitio reali s. eius p. q. s. 1.
 quod et quadruplex sit diffinitio reali.

Arlus II.

De distinctioe reali eiusque signis.

§. 1.

Quid et quod duplex sit distinctio realis.

Inditio realis quod distinctio realis: dicitur distinctio realis experientia quod est utique, enim experientia nos non se volentes nec ipse nec status narrores. Porro sunt illa realia inditioe ce diximus quorum unum inde pendit ab intellectu et alterum ita illa distinctio realis distinctio quorum unum independit ab intellectu et alterum.

De distinctioe reali in abstracto vero quod formales ad ea que a presentibus de inditioe reali fraximus dicitur quod sunt inditioe reali saltem in creatis e unitas sentio ita distinctio realis saltem in creatis sit multiplicitas quodam sentio duorum aut plurium.

Dicitur in creatis quia distinctio realis qua dicitur personas divinas et multiplicitas sentio su utraque neg, non e quodam distinctioe reali in creatis et quodam distinctioe reali in divinis, ut hoc propter singulari sit et sentio capto inter humani. Sed si talis distinctioe reali requiritur qui e distinctioe reali talis in divinis in creatis quodam.

Dicitur distinctioe reali universalis recte dicitur e negabilitas unius de altero propter hoc distinctioe realis maxima ex eo quod est clara sit et utique realitatis distinctioe realis, nullique distinctioe realis quodam.

Dicitur distinctioe reali vario modo unius varietas, ratio e quia distinctioe realis suscipit magis et minus et hoc ideo quia unum sit receptus ad inditioe reali hoc e a prima unitate et quodam in distinctioe realis sequitur quod quo magis aliqua sunt distinctioe realis, et quodam quodam in distinctioe realis, eo magis sunt distinctioe realis hinc in distinctioe realis distinctioe realis.

1.º In absoluta et adale. Absoluta est, que
 incidit in rem et rem in e, in antea
 absoluta hoc est talia, quorum quodlibet
 potest existere quin inexistat alteri.
 Tali distio dat in petru v.g. et
 Joanne in corp et aia, in nu.
 on et illis obedire.

Modali distio est, que incidit in ea
 quorum unum saltem est ens modale.
 est autem modus seu ens modale tali
 entitas, que neque futuritatis potest
 existere, nec quis inexistat et
 unius alicuius subto, quod subto quel
 talis modificatur. Tale ens in
 sentia modificantem est unio in
 corp et aia, item ubique, que
 est sua faciens me esse hic.

Dividit 2.º in distioe adequata
 et inadequata. Adequata est distio
 totius a toto, id est tali, cuius neutrum
 extremum alterum pro parte inclu-
 dit. sic celum distinguit a terra
 petru a Joanne, corp et aia.
 Inadequata distio est, distio totius a
 parte, cuius nempe distio unum
 extremum est aliquid idem in alio et
 aliquid diversum. Ita v.g. totus homo
 distinguit a sua aia, corp integrou a

capite. Tunc: si pars in parte
 distinguitur a toto, sequitur partes distingui
 a se ipsa: hoc simpliciter: ergo:
 R. d. sequela, si pars in parte
 distinguitur a toto secundum omnes suas
 partes districte accepto distinguitur
 a se ipsa c. sequela, si distinguitur
 a toto secundum omnes partes collate
 et indivisibiles accepto n. sequela.
 V.g. totum secundum omnes partes collate
 et indivisibiles acceptum adhuc includit
 quamlibet partem propriam: ergo si
 qualibet pars distinguitur in parte
 a toto indivisibile accepto, adhuc
 distinguitur a se ipsa. R. d. c. ergo si
 qualibet pars distinguitur in parte
 a toto indivisibile sumpto rase
 sui ipsius inclusive in toto distinguitur
 etiam a se ipsa c. c. si distinguitur a toto
 facta rase aliam partem n. c.
 Dividit 3: in positiva, et negativam.
 Positiva est, quae est in rebus positivis,
 quales sunt homo et equus, ignis et aqua.
 Negativa dicitur hoc loco dicitur non ex parte
 distinctio, si scilicet cum teste suavitatis omni
 distinctio quodammodo negatio est, sicut idem
 dicitur in altero, si dicitur negativa
 rase extremorum, ergo illa, quae

incedit int ens et n' ens, aut
int n' entia oino diversa. v.g.
Inte negare petri et pauli, quo
negares differeat p' ordine, et
relace, ad illa entia positiva
quorum p' negares.

Dices: diffis int n' entia n' int-
cedit int res: q' n' a' realz. p'
n. c. quia p' diffise reale intem
hic illa, qua h' independential
intellu, qual' etia a' diffis n'tra.
Notat h' fuerit diffis n'tra p'
positivae et analogia ad diffise
positiva integram et exponenda
ce.

Tenq' advertende hoc loco illud b'ym
principium certum nimirum
qua seel p' realte distincta, p'
manere realte dista, et n' p'
posse identificari int se. Item
quo seel p' identita p' manere
identita et nunqm posse fieri
realte dista. Hoc posteriori parti
e, quia nulla res p' unqm p'
sentia mutare, se n' p' unqm
realte distingui a seipsa, alia
enim est hoc res p' sentia ut
p'nt, et finit n' est hoc res p' sentia

quia est alia à se ipso. si hoc fieret
 si duo identica fierent realiter
 dista: go hoc n' pot fieri.
 Tas prioris partij est quia si
 duo scilicet dista inuicem realiter
 identificari, tunc v.g. a, et b.
 drent sibi inuicem oia oino proba
 que antea sibi n' querebant,
 ignicare: si hoc implicat: go.
 prof. m. illud à int alia proba
 est etm illud, qd sit negabile de
 b. et b. int alia proba et ht
 istud qd sit negabile de a: si a
 n' pot hoc proba negabilitate de b.
 quicere ipsi b. quia b. nqm
 pot negari de se ipso, n' pot eni u
 ce idm se ipso. Eodem modo
 b. n' pot hoc proba negabilitate de
 a. quicere ipsi a: go n' pot sibi
 quicere oia proba, que prius n'
 querebant.
 Dices: qua scilicet unita, pot
 fieri n' unita, seu diuisa. si go
 qua scilicet identica, pot etm
 fieri n' identica, seu dista. Pl.
 i. a. n. c. et partiale, nam illa
 qua est unita, ac pot fieri n' unita
 in prius est realiter dista, et h' h' h'

in priy distas sentias, unde
ablata unione nil perdunt de
sua sentia. At id qd scilicet
idem in altero f sentia sua
e' idem in illo. qd si tolleretur
hac identitas, perderet praesentia.
qd si tunc adhuc maneret dret
mutare sua sentia, qd implicat.
§. 2. de signis distiois realis.

40.

§. II.

De signis distiois realis.

Suppono 1. in quaratio disputate 7. sentia 2.
numero 1. Illa, de quibz querit, an sint
realis dista hie saltem distas querty obitos
sive ea saltem apparentes diversa, aliam in
n' huius ras querendi de distioe alimque,
ubi nulla se quim apparent, & diversitas.
Suppono 2. Illa de quoru distioe reali querit
l. utrumq, se ens positivum l. utrumq, se ens
negativum et n' unum se positivum et alterum
sive negativum. Ras sequendi e' quia
signa distiois realis realisitate hnta asij-
nant se deprehendenda in rebz caten-
tem l. aliquid dubia distioem: distio
int ens positivum et negativum n' d' caten
nec dubia qd signa distiois n' asij-
ant deprehendenda distioe int ens positivum
et negativum. N. g' stat ee eo, quia hanc
realitate pot' signa ad quoscunq, rem,

que se et sine ideo signis inlibere ma-
nifeste et evidens. n. vero prof. evidens et et
ca prima tenore appellationis nobis dati
diffine reale in ens possion et pure nym
quia sibi opponunt. notoria inqm ens et
in ens. qd diffine illa n pt ce latens et de-
bia.
Secus 3. ad hoc ut signum alqd diffine fit
vile ac invalidum, n ce necessarium ut
ubiq; dat diffine reale; illi quoq; datus
idem signum se sufficere, ut, ubiq;
dat signum illud sibi dari diffine reale.
Hinc ut univale signum diffine reale n
facile assignari pot, ideo oportet plura
assignare.

Dico 1. evidens ac etia separabiliter invalidum
et illa ce reale diffine, que quo ad indivi-
dua atq; ditate sumpta ce ista se para-
bilis, sive hoc separabiliter pot mutua
qual; v.g. in petro et paulo, quia illa
pt ce sine ideo et hic sine isto. sive sit
n mutua, qual; dat in entia absoluta et
modalia v.g. in petro et dicitur aq; ubi-
catioe, i quib; illa ce pt sine hac hoc
ta n pt ce sine illo. Ita quia quod
Suarthius disputat 6. va nymie sectioe 2a
H. 2. et finit ex Hula 7ms et p. 100.
C. 1. textu isto ubi ait. amplius si pt alte-
ri sine altero ce n erit idm.

pro integra quibus autem nota sunt
dini unum ab altero separabilia quo ad
loco l. tempus quia unum pt esse
aliquo tempore l. loco quo n existit alterum.
prop. evidens et idm a posse separari a
se ipso et a, n posse idm existere aliquo
loco l. tempore quo in ipso sibi n existat.

go evidens illa quo se separabilia quo ad
 lous l. tempy n' ee idm' reult; go se reult
 dista.

Dico 2.º Separabilitas duorum dicto' m' ce-
 cepta i' certu' et evidens signu' distioi
 reali. prof. evidens e' illa quo se disto'
 m' d' separabilia ee reult' dista ubi ex
 i' q' glapioe patet. go u' separabilitas n'
 fit' forte ipse distioi reali, erit saltem
 signu' et argumentu' quo ad se evidens
 distioi reali.

Vixi quo ad se quibz verby' indicere volo
 q' licet fortassis separabilitas duorum
 n' fit' se signu' distioi evidens quo ad nos
 eo q' nobis signu' illud n' fit' innotescere
 fit' ea ita evidens, ut supposito, q' q' nos
 cas' evidenti separabilitas nondu' quita
 distioe reali evidens exinde evidenti probari
 et inferri pot' distioi reali.

Dico 3.º Separabilitas duorum quo ad lous
 l. pot' ipse actuali' separas locorum
 e' signu' utile distioi reali in illa, quo
 existant in locis separati.

prof. Tunc separas locorum e' signu' utile
 distioi reali, si nondu' quita distioe reali
 duorum nobis utrali' evidenti pot' innotescere
 separas locorum, atq' ita quita, nos ducere
 in quicem distioi reali: si nondu' quita
 distioe reali duorum pot' nobis utrali' evidenti
 innotescere separas locorum, atq' si quita
 ducere in quicem distioi reali: go separas
 locorum e' signu' utile distioi reali. n.
 quo ad i' parte patet. posito enim q' dubite
 un' pot' et parly' sint saltem uny' et idm'
 hos l. sint duo distioi' nos' nos' tu
 certo et experimentalit' quoscere q'
 existant in locis separati' uny' N. g. in
 hoc aut' totis et alib' extra hoc aut' totis:

go separari seu distri locorum ut mihi na-
 turaliter certo innoscere nondu quita
 distric reali illorum que existunt in
 diversis locis. pro qo m. que ad altera
 partem. Est plic certu idm n posse
 realiter naturaliter simul existere in locis
 separatis seu in diversis locis adequat.
 go ex quita separatoe locorum seu qd
 duo existant in diversis locis adequat.
 naturaliter certo possum inferre et quoscere
 illa duo ee realiter dista.

Quod si vers de actuali quorumda spa-
 raaoe n optat hinc plerumq de illoru
 separabilitate iudicium fertur facta spa-
 raaoe cum in quorum actuali sparaao
 nobis innoscunt, nisi aliunde quid offret
 sic E.g. quia quoscimus, quatenus, qua tan
 accidentibus n modalibus oiu minime
 videt separari posse a materia i. aucta
 in mysterio Sano Eucharistia a materia
 separatum existere, hinc n tantu infe-
 rimus, etm reliqua accidentia abso-
 lute posse separari a materia et quantitate.
 sed etm substantia quolibet ab accidentibus
 et materia a sua substantiali, et forma
 substantia a materia ita ee separabilis,
 et substantia ab accidentibus et materia a
 sua substantiali, nec n forma substantia a
 materia sunt separato existere, ut substantia
 tanqenti f se et perfectiori longe magis

veniat, existere separata ab acci-
 dentibus aut ab alia substantia quoniam
 accidenti, quod est ens in alio que-
 ritur existere sine substantia.
 Hic tamen non argumentandi et in-
 ferendi separabilitate atque adeo
 reale distinctione duorum, de quorum
 actuali separatione nobis non constat, uni-
 versali non procedit, unde
 conclusionem limitari dicendo: si
 aliunde nihil obstat. hinc igitur
 quia separabilitas non est signum
 universale distinctionis realis aliquid quantum
 adhuc statui solet signum distinctionis
 realis.

Hic igitur 4° evidens est signum
 et distinctionis realis quod per produ-
 centem et productum. propter evidens
 est idem non posse esse per se
 ipso. 5° 1° producentis et prius
 productum: 2° evidens est prius pro-
 ducens et productum non esse idem
 reale: 3° distinguuntur reale.
 n. propter 1° producentis et prius
 prioritate saltem utraque h. or-
 dinis actione, qua alterum
 producit, prius enim est, quoniam

operari. qd primo produens d' etm
prij productio, quia producta
d' posterij actioe sui productiva,
qd eni d' prius priora, est
etm prius posteriore.

Tini autm signata p^o produens
et producta eodmte distingui
realit, p^o eni, qui n^o impossibils
inducant, posse alqd 2° produere
sijtu, quo casu 2° produens
et producta sent idm. §. III. solvunt
obioes.

§. III.

Solvuntur Obiectiones.

Obiij 1°. aal e' separabile ab hoe,
et t^o e' indidificatu u' hoe.
qd faepu e' ea, qd p^o inappara-
bilis ac realit distincta. prof.
a. aal etm e' in equo: qd e'
separabile ab hoe. R^o. n^o a.
in prof. d. a. aal etm e' in equo
ind e' illud individuum aal, quod
e' idm u' hoe, e' etm in equo.
n. a. aal aliud su aal in genere
c. a. et d. e. qd aal in individuo qd

I in hoc e' separabile ab hoc n.
 c. aal. in genere. c.c.c. hinc
 dicitur in conclusioe illa totu
 ce evidat distincta reallt, quo
 p' quo ad individuum separabile
 Obi: 2. Ntra divina quod
 idm patre e' ab eodm separa-
 bilis: q' adhu separabilis n
 p' reallt dista. prof. a. ntra
 divina quicunq' est filius, quo
 separabilis a patre. H. n.a.
 in prof. n.c.: na' ntra divina
 f' giunctioe cu' filio neq' quo ad
 locu' neq' quo ad temp' separa-
 a filio patre fiunt ipse filius
 neq' quo ad locu' neq' quo ad
 temp' e' separatus a patre.
 Obi: 3. Chy separatus a seipso
 quo ad locu', neq' h' e' distus
 a seipso: q' separabilis quo ad
 locu' n' e' evidens signu' diffin-
 reallt. a. prof. Chy in J. Evetria
 scripsit in disert. loci q' sepa-
 rat a seipso quo ad locum.
 Q. n.a. in prof. c.c.a. n.c. quia quo

ad locum separari. et duo s. quo fuit
 saltem inuenta non qui pidi mdu
 et duo. ita existere, ut unum
 re ipsa existat in loco, in quo n
 existit alterum: s. choy, licet
 existat in diversis locis, n tu
 existis in elquo loco ubi ipse
 fuit choy n existit: qo n g-
 parat a se ipso quo ad locum.
 Hoc ta. fabeol. f. dicta instantia
 probari, q. separabilita, quo ad
 locum n. sit. signu evidens quo
 ad nos ubi. diffion. realij,
 nisi in casibz n. tralibz. prof.
 quia prebita, duorum quo ad
 locum nobz ordinare n. innotescit
 nisi ex actuali separare qo
 ad locum, seu ex diversitate
 locorum, in quibz aliqua existit
 s. q. diversitatem locorum tamen
 n. trali certitudine nobz innotescit
 separabilitas duorum quo ad locum
 na. in casu replicacionis supertrahit
 possibilibz male in factu an diversitate
 locorum separabilitat locorum

quo in illi loci existat: go
 separabilitas quo ad locum n
 e' signu' distioi' reali' videtur
 quo ad nos ac utile nisi totu'
 intervallo.

Obi. 4: si separabilitas e' signu'
 distioi' reali' tunc impossibilitas
 e' signu' identitatis reali'
 si impossibilitas n' e' signu' iden-
 titatis reali': go neq' separabilitas
 distioi' prof. n. petri e' im-
 separabilis ab oi' ubicatib', quia
 necessrio est hec aliqua ubi-
 case, seu locu' n' em' p't
 ee nullibi, et tunc n' e' iden-
 dificatib' in ubicatib': go im-
 possibilitas n' e' signu' identitatis
 reali'. Ob. 1: S. M. n. m. salta
 si n' adfit aliud indiviu' distioi'
 reali' in prof. n. a. quoad anti-
 ta' d. petri necessrio est hec ali-
 qua' ubicatib' indiviu' c. d'vinate
 n. na' a' qualibet ubicatib'
 d'vinate e' separabilis.

Inferes qd saltem in aliqua ob-
 iecti indeterminate petri erit iden-
 tificatio, quia ab aliquo indeterminate
 est inseparabilis. Re. n. illate.
 quia tunc inseparabilitas duorum dicitur
 sumptum est signum distinctio realis, 42.
 ut in quibusdam ia dicitur: qd si
 tua argumentas in quibusdam forma
 etiam tunc inseparabilitas duorum
 dicitur sumptum erit signum
 identitatis realis. Cf. 70 ad obiectum
 absolute n. M. quo fitur est huius
 propter si loquela est signum vita
 tum silentium est signum mortis
 mala utique quiescentia. tunc quo
 asserimus in quibusdam inseparabi-
 litem et signum distinctio realis
 et autem asserimus inseparabi-
 litem et signum identitatis
 realis, ut in etiam haec ratio
 aliquid decidam. Insuper qd si
 quodam utrum inseparabilitas duorum
 quo ad locum l. tempus sit signum
 identitatis realis; quod sit tunc

de iis quorum unus non includit
alterum sicut tota sua parte
hoc profecto.

Dico non sequitur esse non apparent
repugnantia ut duo sint insepa-
rabilia et in realti dista
nihilominus in defecto si quod
sunt duo entia positiva de quo-
rum quoe aliunde non esset
reperit natura inseparabili-
tas hanc valde probabile
argumentum de identitate reali
sunt illa duo. ratio est quia
entia non sunt multiplicanda sine
necessitate aut ratione: sed ubi est
inseparabilitas duorum quorum alterum
est ens positivum et de quorum
quoe aliunde non esset nulla
est ratio aut necessitas de multi-
plicandi seu distinguendi reali-
tate.

Confirmat utraque per rei melioris

auctores et, quia et quod dicitur perfectum
 adeoque etiam ipsa facit quod perfectum
 si non impeditur teste tunc de partibus
 alicuius: si unitas rerum est identica
 et quod partibus quoniam distinctio: ergo ubi
 est ex actibus facit potius unum
 et identica quoniam plura: si ubi
 nulla est separabilitas unumque alteri
 realiter non opponitur non impeditur ultra
 quo minus faciat unum; nam distinctio
 in se juncta videtur de facto intentata
 esse, ut per mutationes accidentales
 et substantiales separari possint qui
 finis in se in se separabilia cessat ergo.
 Ar: 3. de unitate et distinctio secundum labori

Ar: III.

De unitate et distinctioe simili seu rationis.

Unitas et distinctio de quibus hactenus agimus
 est rebus ipsis intrinsicis s. certe
 independentes ab intellectu. propter
 haec alia de unitate et distinctio

rebz extrinseca et dependens ab
 intell. Est itaqz unitas filij
 seu rati; quia quodam modum
 plura s^{unt} unum unig, ut quida
 affirmando plura ea unum s^{unt} totum
 proficiendo à pluralitate seu
 quiescendo illa ut plura, à qua
 proinde quies plura illa s^{unt}
 unum unig quita denominantur
 unum extrinseca. verum de hac
 unitate plura quaestioe sequenti.
 Distio filij seu rati; è quia è
 reals è. aequivalentis multiplex
eigdm rei. ut si eundem hominem
 J. g. petrum rursus praecepta quiescit
 ut hoc deinde ut hoc abnata
 individuum humanum sicut petrum
 s^{unt} has inqum duas quies, idem
 hoc sicut petrum sicut distiguit
 à se ipso. Imo si s^{unt} eundem reals
 quiescentem equivalentem in pluribus
 eadem res diversimode represen-
 tet, ut si dicam: equus è sub specie
 Obli huius quies sicut equus distiguit

hanc quoscumque fides à seipso quia
 & eandem representat nunc ut
 equus deum ut substantia.

Difficilis fides dividitur in diffinitivam
 rationalem et rationem rationantem.

Primo dicitur quod fides in fundamento
 in se hoc autem fundamentum
 est duplex. In se substantia rei equi-
 valens multiplex, ut in eadem
 res quae est substantia repertas di-
 versim in rebus diffinitivis, ut quibus
 res & gratia diversos generari,
 quod est atque ita multiplicati-
 vitate. Sic, quia idem v. g. angelus
 ens videtur indivisibile ut probatur
 substantia viventi intellectivi angelus p.
 quod probatur licet re ipsa in angelo
 unum sint, quia tamen in aliis rebus
 dispersa reperiantur v. g. probatur substantia
 in lapide, sine probatur viventi,
 probatur viventi in bruto sine pro:
 intellectivi ideo idem angelus
 & hanc sua simplicissima substantia
 equit. hi omnes atque ideo fundamentum

probet intellu angly quicquid
 nunc sub proto subsistit et
 quod fundandi illud in alijs sub.
 statibus, nunc sub proto viventi
 et quod fundando illud in quibus
 libell viventibus, quod proinde
 si fiat angly distingui diu
 rae, ratiocinata.

2da fundamentum est hinc et hinc
 rei ad res seu quaedam diversa
 v.g. ad diversos effectus quibus
 accidentia tenor extempore
 si a rebus licet sit simplex
 et indivisibile, quia tunc potest
 producere intellectus et volitiones
 inde probet intellu fundamentum
 hanc simplicem ac indivisibilem
 ac quicquid nunc ut po-
 tentem producere intellectus et
 volitiones intellu nunc vero quicquid
 illa ut potentem producere vo-
 litiones tanquam volenti volente
 quod nihil si fiat distingui a

raae ratiocinata.

Diffusio ratiocinationis est, quae fit
sine fundamento in re. adeoque
omni prorsus ex negotiatione
intellectus eandem rem multipliciter
percipiendi.

Obstet, quae diversitas rationum
requiritur, et sufficiat ad hanc
diffusionem non quodammodo in auctores.

Certum est sufficere diversitatem
existentem in diversis modo ten-
dendi, quem habet rationes l. reales
l. equivalentes multiplices circa
idem reale obitu, huius autem modum
diversis existit.

1. in hoc quod una ratio representat obitu
clarum altera obscurum et hinc diffusi-
obitu et diffusi obitu, quae reales in
se aiant distingui diffusi ratiocinationis
quae quibus sunt diffusi et diffusi, quorum ille
obscurum hinc clarum est. 2. ut ille di-
versis tenendi modum existit, et in hoc
quod idem obitu nunc quod modum quod
nunc quod modum abstracti existit. Et
si dico: hoc est humanitas.

3° dicunt quibus q^otra Comptonum
 sufficere etiam tale diversum n^odu ten-
 dendi, si unq^o d^om obtu repraes.
 tas nunc ut suble nunc ut proxi
 ut ut dico: petro et petro.

Ex dictis colliges 1° diffi^oca^o raris
 involvere etiam posse diffi^oca^o reale
 n^o quida^o obtu, q^o rase distingui dicit.
 s^o quoru^o a quibus obtu^o facti et
 rase distingui dicit.
 Colliges 2° diffi^oca^o in^o diffi^oca^o
 raris raris et raris raris
 ee, q^o diffi^oca^o raris raris
 ad f^omu^o importet diversitatem
 quoru^o ex parte n^odu tendendi
 nulla vero ex parte obtu. Ad
 vero diffi^oca^o raris raris impor-
 tat aliqua diversitatem ex parte
 obtu n^o q^o obtu q^o rase raris
 distingui dicit, revera fit multi-
 plex in se, s^o quia obtu^o id^o
 s^o una quoru^o in pluribus f^o
 talia in raris raris raris et
 q^o fundit s^o etiam quia id^o obtu
 nunc ut has raris et ordinem
 ad hoc quotata^o extrinseca nunc
 ut has ordinem ad alia quotata
 realte a prioribus dista quoru^o, et
 fit, un^o ad nunc et interum

potentem intellere nunc ut volentem
 potentem velle quipiam. Aut si
 hoc nunc ut aal seu principium
 bonorum nunc ut reale seu principium
 variorum quipiam. Hic. 4. an detur
 distinctio ex natura rei facti seu factitiosa
 §. 1. explicitus status questionis

Ar. IV.
 An detur distinctio ex natura rei facti seu
 factitiosa?

Explicitus status questionis.

Distinctio ex natura rei id est illa, qua
 quaedam intus praedita dividuntur. Hic
 in distinctio ex natura rei reale
 et ex natura rei factam.

Distinctio ex natura rei reale, qua
 etiam stricte realem praebant, dicitur
 esse illa, qua intus in plures
 res. potest illa distinctio dicitur
 intus in plures res quo intus
 edit intus talia entia, quorum
 unum separari potest ab altero, aut
 qua recipiuntur in subiectis diversis
 aut qua opponuntur sibi inquam
 producens et productum, s. quorum
 unum generari potest a generato
 altero aut corrumpi a corrupto altero

Distinctio ex utraque rei forma (quam
 etiam distinctio media vocant)
 respectu sunt distinctio spiritus realis
 et pure formalis per rationem a qua
 ut utraque atque participat. Et
 illa, quae antecedente ad quatuor
 intellectus, incedit in duas formas
 aut quatuor formas, illa vero distinctio
 dicunt incedere in plures formas
 quatuor formas, quae incedit in talia
 quae sunt inseparabilia et in-
 produciabilia à se invicem, neque
 talia similes habent oppositam
 relativam et tamen ita sunt attri-
 buta ut unus non intelligatur
 in distinctio alterius, et de illorum uno
 potest verificari atque, quod verificari
 non potest de altero, licet de reliquis
 spiritus realis sunt una et eadem
 res. Vbi tamen

Nota non dicere hos auctores ex quo
 haec distinctio distinguitur posse de se
 invicem simpliciter negari quia
 potius affirmant ea se simpliciter
 tamen se invicem affirmabilia et
 tamen negari posse in aditu ex utraque
 rei forma.

Ad id Massing celebri, scilicet dicta ex utra
rei felle n. hae distas et prias existentias
sicut dicta stricte realti veru quaz scilicet
tara sentia aserit felites illas ex utra
rei felite distas hae etn distas et prias
existentias.

Hanc distas ex utra rei folem aserit cum
scoto scilicet dari in attributa divina
v.g. in iusticia et misericordia. Pci ad
p. inuicem paratas item in pta abs-
luta seu utra ordinata parata in pta
relativis. deniqz dat in pta scilicet eadem
distis in gradus metaphis eiusdem pto
piti que nos intlynt pta centralia
eius in diuidus quoniam et in p. or-
dinem quoniam superiorum et inferiorum
habia, qualia in petro v.g. pta fuffia,
corpus, iuens, ad, hoc, hic hoc seu
petro una in differentij ptra inuicem
realtum, pntitum, reale p. d. II. resoluitur
questio.

§. II.

Resolvitur questio.

Dis v. dat / fella in creatis / distis ex utra rei

felis, qua fit media int diffioe spiritus realis et
 realis. Ita queris plura contra Scotistas et paucos
 alios, int quos e patet Maurus quaestioe 32 qua
 ubi va nota, ne a natura p gubioe hanc dari posse
 salta f absolutam Dei potentia antecedenti ad que
 rationem intellus diffioem int duo, que st ingenera
 bilia ac improducibilia a se invicem, nec alia
 habet oppositam relativam et qua dicitur diversis
 diffioibz, s. nota ego, qd diffio illa, si qua daretur
 int talia certis, fit media int diffioe spiritus realis
 et realis.

Prof. gubio 1. diffio ex natura rei felis, qua iuxta
 Scotistas e media l. e. spiritus realis, l. o. incomp
 tibili. go a. tal diffio ex natura rei felis, qua fit
 media int diffioem spiritus realis et realis. quia
 e manifesta. prof. a. quo ad 1. membrum: de
 diffio ex natura rei felis, quatenus ita distinguitur
 antecedenti ad operationem intellus veritatis prope
 gubioem: s. illa, de qua antecedenti ad operationem
 intellus veritatis prope gubioem s. spiritus
 realis dista: go dista ex natura rei felis s.
 spiritus realis dista. M. hinc diffioe gubioem
 quia de realitate s. g. petri iuxta Scotistas, verus e
 dicere realitas petri e alqd ex natura rei felis
 dista a realitate petri, et de realitate petri qua
 iuxta Scotistas ex natura rei felis e dista ab realitate
 verus e dicere realitas petri e alqd ex natura rei
 felis dista a realitate petri: s. ce dista ex natura
 rei felis a realitate petri, et a ce dista ex natura
 rei felis a realitate petri s. gubioem: go de diffioe
 ex natura rei felis veritatis prope gubioem.
 Prof. nota etia n. prius diffioe, s. illa, de qua
 ante operationem intellus veritatis prope gubioem

n' pot ee strikte realti d'm: go etm ille, de
quibz verifiqaz p'ota g'raloria n' pot ee strikte
realti idm: s' illa, quod n' s' strikte realti d'm,
etm iuvata p'otas s' strikte realti dista: go illa
de quibz verifiqaz ante operacem in illis p'ota
g'raloria s' strikte realti dista. go etm dista
ex n'ra rei felis s' strikte realti dista.

Præterea in divinis admitti dnt g'raloria de
realti id'ificati, sicut de n'ra divise et pa-
ternite: go g'raloria pot ee strikte realti d'm.
R. 1.º n.º. quia probabilis e' sentia th'goru'
ngans illa in divinis verifiqaz g'raloria de
realti id'ificati. R. 2.º vnta sentia' ad-
mittentem in deo distric' virtute' d. d. in
divinis admitti dnt g'raloria im'diata de iden-
tificati, et nullo m'do ne quidm m'de et inie-

quæ realti distis n.º. dnt admitti g'raloria
m'da de id'ificati: inq. p'terea, quia ipse
id'ificati distignti int se saltm m'de ab ine-
quale realti c.º. et n.º. ad ex hoc ipso offen-
dy ea de que verifiqaz g'raloria, dnt int
se distingui realti l. adæquate l. inadæquate
et m'de p'be idendit'em realem unig tertii
cum pluribz realti int se distis. qual' iden-
ditas, cum in creati tu' patrum de'z, q'm
p'at in iisdem dnt n'p'ariu' s. trinitati,
deo in creati illa de quibz verifiqaz
p'otog'raloria, dnt adæqta realti ee dista.

Præterea 1.º quocunq' s' p'parabilia ab invicem
s' iuvata p'otas s' strikte realti dista: go
etm illa int que dnt s' distis ex n'ra
rei felis s' strikte realti dista. p'of. q'p'ie.
Itaq' illa, que s' p'parabilia, s' strikte realti

dicta, quia de separabili antecedente ad
 oes quoslibet intell. verificantur prola gto-
 toria sicut ce hic et n' ce hic, ce
 nunc et n' ce nunc, et quia prola
 gtoatoria n' pot. ce striete realit. dicitur:
 sicut de diff. ex ntra rei factis V.g. de calte
 et realitate petri etiam verificantur prola
 gtoatoria: go dicta ex ntra rei factis
 sicut etiam striete realit. dicta: M. prof.
 exinde, quia n' parti, separabili ce
 striete realit. dicta, alia rase gtoarium
 efficiunt. probari n' pot. qm qd alius sepa-
 rat id a sicut ce et d' et n' ce d', aut
 id a sicut ce nunc et n' ce nunc, n.
 vero priori diffinitio patet ex dictis in
 prof.

Firmas 2°: produm realit. existere realit.
 separari realit. iuxta oes aliud n' d', qm
 produm, existere, separari a parte rei. q
 etiam aliqua diffinitio realit. nihil e' aliud,
 qm illa diffinitio a parte rei, sicut qua diffinitio
 ex ntra rei factis diffinitio a parte rei go
 diffinitio ex ntra rei factis e' realit.

45. Confirmatio 3°: Quo diffinitio ut ens ab ente
 etiam iuxta solas diffinitio striete realit. sicut
 realit. V.g. et realit. petri, qua iuxta solas
 diffinitio ex ntra rei factis diffinitio ut
 ens ab ente: go qua diffinitio ex ntra rei
 factis, diffinitio realit. et diffinitio diffinitio ex ntra

zai rei filis et simile realis. prof. m. aalitas
 petri petri et filii ex ntra rei dista ab eundem realite.
 n' d' nihil, s' e' ista quantitas aalitis et rursus realitas
 ut ex ntra rei filii dista ab aalite petri et n' e'
 nihil, quia et n' ista e' quantitas realitatis: go ta aalitarq
 ut dista ex ntra rei filii a realite q'm realitas, ut
 dista ex ntra rei filii ab aalite e' ens: go aalita, et
 realitas distinguat ut ens ab ente.

Ad hoc et similia argumenta q. scilicet nulla orare
 nulla entitas ee in uno ex distis ex ntra rei filii
 v.g. in aalite petri, quo n' et n' realit' sit in altero
 sicut in realite et hinc proba ista n' distinguere realit'
 neq' ut ens ab ente, s' tntm ee e' q' filii in aalite
 q' n' sit filii in realite, et hinc ista distinguere ex
 ntra rei filii.

Verum ista responsioe probant aduersari alteram
 antecedenti in prof. positi membrum nempe distioe
 ex ntra rei filii q' n' q' ee simile realis, ee oino
 incompatible et hoc ipso n' dari, na' si ois realitas
 ois entitas et oc proba, qd realit' e' in aalite et n'
 realit' e' in realite. quid go in hac p'oe aalitas petri
 n' e' filii ex ntra rei realitas petri, q' unq'm n' q'
 de aalite.

Dicent: n' ngari realitatem realit', s' tntm filii
 seu in parte filii de aalite. s' eue petioe p'p'i.
 Quor' em' q' sit illud, q' n' q' de aalite q' d'
 realitas ex ntra rei distinguat filii de aalite
 quodquidm ois realitas et ois quantitas simile
 realit' e' n' d' e' cum aalite, et h'nt ngari reali-
 tatem filii. go illud ex ntra rei filii capiant
 per ipsum filium, adeoq' ofuscum pes aq'ue ofuscum.

go nil ad casum explicat, et quodam
 diffisio sententia, si n. e. pro ille real
 a. n. r. in p. r. b. l. g. S. III. s. l. s. obies.

S. III.

Solvuntur Obiectiones.

Obi. 1.º quo hnt diversas d. f. o. e. s, hnt diversas
 q. u. i. t. a. t. e. s seu centias: s. p. dista ex utra rei
 f. e. l. t. i. t. a. t. e. s. v. g. p. e. t. r. i. e. t. e. i. u. s. d. e. m. r. e. a. l. i. t. a. t. e. s. h. n. t.
 d. i. v. e. r. s. a. s. d. f. i. o. e. s: go etia hnt diversas q. u. i. t. a. t. e. s.
 n. p. r. o. f. a. a. l. i. t. a. t. e. s. d. i. s. t. i. n. t. q. d. s. i. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. s. e. n. t. i. e. n. d. i.
 d. i. l. r. e. a. l. i. t. a. t. e. s. v. e. r. o. q. d. s. i. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. r. a. t. i. o. n. i. a. n. d. i:
 go a. l. i. t. a. t. e. s. p. e. t. r. i. e. t. r. e. a. l. i. t. a. t. e. s. e. i. u. s. d. e. m. h. n. t.
 d. i. v. e. r. s. a. s. d. f. i. o. e. s. D. d. M. quo hnt diversas
 d. f. i. o. e. s. a. d. a. q. u. a. t. a. s, s. e. u. t. a. l. e. s. q. u. a. r. u. m. q. u. a. l. i. b. e. t.
 t. o. t. a. s. e. n. t. i. a. e. x. p. l. i. c. i. t. i. n. o. r. d. i. n. e. a. d. o. i. a. g. n. o. t. a. t. a.
 e. x. t. r. i. n. s. e. c. i. a. i. l. l. a. h. n. t. d. i. v. e. r. s. a. s. q. u. i. t. a. t. e. s.
 i. M. quo hnt diversas d. f. i. o. e. s. i. n. a. d. a. q. u. a. t. a. s, s. e. u.
 t. a. l. e. s. q. u. a. r. u. m. n. u. l. l. a. t. o. t. a. r. e. i. s. e. n. t. i. a. i. n. o. r. d. i. n. e.
 a. d. o. i. a. g. n. o. t. a. t. a. e. x. p. l. i. c. i. t. i. l. l. a. h. n. t. d. i. v. e. r. s. a. s.
 q. u. i. t. a. t. e. s. n. M. e. t. d. m. s. p. a. l. i. t. a. t. e. s. p. e. t. r. i. e. t. r. e. a. l. i. t. a. t. e. s.
 h. n. t. d. i. v. e. r. s. a. s. d. f. i. o. e. s. a. d. a. q. u. a. t. a. s. n. m. i. n. a. d. a. q. u. a. t. a. s.
 c. m. e. t. n. c.

D. f. i. o. go a. d. a. q. u. a. t. a. a. l. i. t. a. t. e. s. p. e. t. r. i. n. e. t. a. t. u. m. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m.
 s. e. n. t. i. e. n. d. i. s. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. s. e. n. t. i. e. n. d. i. e. t. r. a. t. i. o. n. i. a. n. d. i. s. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m.
 r. a. t. i. o. n. i. a. n. d. i. s. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. e. t. p. a. r. t. e. s. d. f. i. o. e. s. a. d. a. q. u. a. t. a. s.
 r. e. a. l. i. t. a. t. e. s. n. e. t. a. t. u. m. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. r. a. t. i. o. n. i. a. n. d. i. s. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m.
 r. a. t. i. o. n. i. a. n. d. i. e. t. s. e. n. t. i. e. n. d. i. s. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m.

Q. u. o. d. e. t. q. u. i. a. a. l. i. t. a. t. e. s. p. e. t. r. i. i. p. a. r. t. e. r. e. i. n. i. l. l. e. e.
 a. l. i. u. d. q. u. a. m. i. p. s. e. p. e. t. r. i. s. p. e. r. h. o. c. g. l. o. s. u. m. o. u. e. o. s.

pore et ad reali finem, et realiter petri
 realiter sumpta et hoc ipse quod
 si huiusmodi adequata dicitur non est tantum
 principium sentiendi neque tantum rationandi
 quia illud quod non tantum potest sentire
 neque tantum rationari, sed et sentire
 et rationari finem quod a realiter
 sumpta adequata dicitur non est tantum
 principium sentiendi nec realiter realiter
 sumpta adequata dicitur et est tantum principium
 rationandi sed tam a realiter quam rationaliter realiter
 sumpta adequata dicitur erit et principium
 sentiendi et rationandi finem.

Vegetis alicuius petri tantum dicitur et principium
 sentiendi et realiter eiusdem tantum dicitur et
 principium rationandi: quod hoc sunt dicitur adequata
 realiter et realiter. *R.* d. a. alicuius petri
 facti sumpta tantum dicitur et principium sentiendi
 et realiter facti sumpta tantum dicitur et principium
 rationandi c. u. realiter sumpta n. a. et c. alicuius
 horum s. g. petri facti sunt in parte facti accepta
 et quidem tunc hoc si prout existit in genere
 principium et quodammodo hoc tantum in ordine
 ad passum. pariter realiter horum in parte
 facti accepta et quidem tunc hoc, si prout
 in genere principium et quodammodo hoc tantum
 ad illud existit. in quo tota sententia alicuius
 horum prout et in illa genere principium
 et quodammodo hoc tantum in ordine ad passum
 fit et principium sentiendi, ideo adequata dicitur alicuius
 facti et principium sumpta est, et principium
 sentiendi. Item pariter dicitur de realiter
 facti accepta.

46.

Obi. 2: Illa que fundant in eadem re
 similitudine et dissimilitudine reale in
 eadem distinguuntur ex utraque rei facti:
 fundant aliqua que in eadem re fundant
 similitudine et dissimilitudine reale in eadem
 quod dant aliqua que distinguuntur ex utraque
 rei facti. *pro. n. aaltas petri & g.*
 fundat in petro similitudine reale in Leone
 quia fundat aalite petri & similitudine
 Realitas vero fundat in petro dissimilitudine
 in Leone, quia fundat hanc petri &
 dissimilitudine Leoni: quod dant aliqua que
 fundant in eadem re sunt in aalite et
 realitate petri, que proprie realitate in eadem
 res, similitudine et dissimilitudine reale in
 eadem. *De. J. M. n. m. in. prof. d. a. aaltas*
 petri in seipsa reale fundat in petro similitudine
 reale inadeguata in Leone, realitas vero
 fundat in petro dissimilitudine reale et in toto
 reale adaequata et dissimilitudine adaequata
 n. a. et sub eadem districte n. c.
 Explicis *De:* aaltas petri in parte rei et
 in seipso totum inadeguata et similitudine
 adeo, inadeguata et etiam dissimilitudine
pro. et familia iuncta pluribus et hinc
 tales qualitates et accidentia qualia
 habent altera, et et dissimilitudine et hinc
 diversas qualitates et accidentia quod non
 et adaequata similia alteri et unum hinc
 oas qualitates et accidentia talia qualia
 habent alterum et unum et inadeguata similia
 alteri et unum hinc totum aliquas qualitates

et accidentia talia, qualia h't alteru.
 subsumo p' aulites petri à parte rei h't
 qualites seu accidentia quoda' talia
 qualia h't leo nimiru' passioes et
 infuse h't qualites seu accidentia quoda'
 alia, qualia n' h't leo nimiru' intellioes.
 go aulitas petri à parte rei a' h't m'
 inadapate fili; leoni et q's q'nd' et m'
 inadapate eidem dissimili; eidem p' h't
 modo probat' reale petri à parte rei;
 ee inadapate fili et inadapate dissimile
 leoni, quia illa à parte rei h't eadm
 quoda' generos, seu accidentia talia qualia
 h't leo nimiru' passioes et quoda' alia
 nimiru' intellioes.

Verbi 1.º Non pot' alij alteri inadapte
 ee aequalis et inadapte eidem ee inaequa-
 go rex, inadapte fili et inadapte dissimile
 P. J. a. r. c. et parte. Dissimile
 e, q' a. si veni' i' Deo vero fit, quia
 equalitas q' p' h't in indivisibili seu quia
 equalitas est quo sibi quo ad quantitate
 p' h'ta g'unt. At vero similitudo n'
 q' p' h't in indivisibili, s' p' h't magi;
 sed magi, n' e' similitudo g'unt
 n' intellioem o'ndat et p' h'ta g'entiam
 claru' in qualite, s' solu' alija, et
 abstractivum q'nta illa fit, id q' à
 posteriori manifeste colligit' ex eo q'
 tunc hoc dicit' similitudo alteri q'm
 alij et una ee creatura similitudo
 Deo q'm altera.
 Sed si q'ndas p' similitudo aliquo'

intelligi ornata eorum convenientia
in qualitate transmissio hoc modo
loquendi minus gigni negabo in
patre Adequatos tractatu 2° parte
2^a dispu: 17.^a N. 34. qd in aalte
petri et aalte leoni a parte rei
hinc videt aliqua similitudo nisi facta
fundamentalis; in qntm scilicet haec duo
aalite, probant in illis fundamentum
abstractendi f. gressu rae quae
aal.

Vizib. 2° o. identitate inadapta unig
in altero in creati involvit identitate
aliqua adapta unig in altero. E.g.
hoc ipso qd hoc fit inadapte identitate
in aa. daf in hoc aliqua pars ad-
apta identitate in aa.

47. Ergo etiam o. similitudo adapta involvit aliquam
inadapta qd hoc ipso qd petri adapte
fit similitudo leoni daf in hoc aliquid
qd adapte simile e. leoni f. hoc n. e.
aliud, qm aalite, qd aalite e adapte
similitudo leoni. Atq. realis n.
e similitudo adapte aalite leoni qd
adhuc aalite et realite petri convenient
nota g. ratoria, qd distinguuntur
intra rei, scilicet R. n. c. et parte
distantiae, qd identitate realit. in-
adapta facta in creati supposit. aliquid

totum quod pars partibus realiter distinctis unde
 fit sicut unum adaequale. Denique cum
 una parte, et ab altera adaequale distinctis.
 quae. At vero similitudo inadaequata non
 supponit partem realiter in se distinctam, sed
 tantum supponit in re diversas qualitates
 et accidentia, quae quia eadem indivisi-
 bilis rei sunt, quod est idem eadem re,
 ut se inadaequale similiter alteri partes
 qualitates et accidentia illa secundum
 quae quod est in altero, quia in distinctis
 in illa re des aliquid quod adaequale fit
 simile alteri. Certum si paritas te-
 neatur, tunc sunt in hoc e.g. de
 aliqua parte, quae adaequale distinguitur ab
 ea, ita etiam in hoc dicitur dari aliquid
 probum, quod fit adaequale distinctum leoni
 quod tamen implicat, in nullo fit probum
 inexcogitabile in hoc quod non saltem habet
 aliquid simile in leone.
 Obi: 3. probum et implicatio fundant
 partem contradictoria si eadem eadem
 realiter in probum et in implicatio, quod
 fundant partem contradictoria, sed quae
 fundant partem contradictoria distinguuntur
 ex natura rei, quod.
 Confirmatur intellectus et voluntas si eadem

reals potia et in fundant qtratoria
 quia voluntas a libera et intell
 u a libe. qd distinguit ex noa
 rei fult. P. d. M. pfitio et
 impfitio ngans eandem pfitioem
 faciunt qtratoria c. M. ngans alia
 "pu talm ulteriores pfitide n. M.
 et d. m. fs eadem entitas crea
 e pfitio et impfitio ngans ean-
 dem pfitioem, qua e in ila entite
 n. m. ngans talm ulteriores
 pfitiall reperibile in alia entite
 c. m. et n. c. ad qfirmat. P.
 n. a. quo ad fundam parte, qd
 nimiru intellui et voluti
 qeriant qtratoria rae ad
 tam d. voluntas a libera ad
 aliquos artz nempe ad volitioes
 et intell u a libe ad eodm
 artz fult ad volitioes n. vo-
 luntaz a libera ad aliquos artz
 et intell u a libe in alios
 qofda artz, nempe ad intellioes
 ve. hoc autm n ft qtratoria
 eandem reals potia se libera
 ad hos artz et n ee libera ad

alioi auty Ar: 5. an dux in creatis
distio virtutis intrinseca esse dicitur.

Ar: V
An detur in creatis, distinctio
virtualis intrinseca nomine
distinctiois.

Hoc dicitur virtutis ut intelligit distinctio
vere et proprie talis non ut fene ad
verbi Optendo q' traversa q'ca n' h'is
puncto 4. §. 1. rem virtutis aut
eminente et alij n' e' vera et reali
et tale, s' talem q' tinere virtutem
et proprietate, q'ca q' tinet aliud unde
hoc quoq' in distinctio ex natura rei
fulam diferimen assignat, q' distinctio
virtutis rem proprie indivisa ac
simplice relinquat, n' idem distinctio
ex natura rei fulij hoc enim intee-
dit in fulite et q'ceptibilitate vere
a parte rei plures.

Prostat in hoc distinctio virtutis, q' sunt realia 48.
distinctio in creatis capacia q' q'atoriorum
proben, ita etiam distinctio virtutis capacia sunt
q'atoriorum. Vnde quinto distinctio virtualis
dicitur ee capacitas duorum aut plerumq'
realia idemfactorum ad proba q'atoriorum

Idem distio. multi dixerunt dari volunt in
 Oco. atra divina int et psta relativa.
 Quidam distio virtutis in intrinseca seu M
 et extrinseca. seu m. distio virtutis intrinseca
 est capax. identificatorum ad psta gtratoria
 identificati. intrinseca. Qualia E.g. sunt
 ee sal et n. ce. aal, quia vero psta
 gtratoria intrinseca verificari n. pot. de
 identificati nisi identificata discrepent in alquo
 psto reali qd. fult. uni. ex identificati
 inest. et n. inel. alteri, ideo hoc
 distio virtutis intrinseca dicitur ee identas
 realis cum discrepantia identificatorum
 in alquo psto.

Distio virtualis extrinseca. est capax. Den
 dicatorum ad psta gtratoria intentionalia
 seu extrinseca rebz identificati, qualia t
 grossi et n. grossi eadem guide. De
 hac distio. virtuali extrinseca peradi
 cency. Arlo. p. h. j. promissio.
 Questio est. an. in creatz def. distio virtutis
 intrinseca M. n. an. in deo def. dixerunt
 et examinae S. II. resoluitur questio.

S. II.

Resolvitur Questio.

Quis n. dat, neq. possib. est in creatz distio virtutis
 intrinseca. Ita quoniam sentia ubi videtur
 apud. Requiendo qtra Thomistas. prof.
 n. pot. in creatz dari identas realis duorum
 cum discrepantia reali in alquo psto in.
 trinseca qd. n. pot. in creatz dari distio
 virtutis intrinseca. prof. a. identas psta

unitas, si in reatu n' pot dari tali p'feta unitas
 cum discrepantia in aliquo reatu intrinseco qd
 in reatu n' pot dari identitas vel discrepantia
 reali in ipso reatu. M. patet ex eo, quia
 identitas idem e, ac eadem entitas, l. ut Aulus
 loquitur e unitate sentia et quidem talis, si
 unum unum de altero in reatu affirmari pot qd
 fieri nequit, nisi identitas sit unitate p'feta.
 probat qd n. ad unitatem p'rie dicitur requiri
 quoniam bonorum et p'fitionum, qd ad p'feta unitate
 tale requiritur p'feta quoniam bonorum et p'fitionum.
 si in reatu n' pot dari p'feta quoniam bonorum
 et p'fitionum, ubi dat discrepantia in alio reatu in-
 trinseco; nam eo ipso unum referat sibi aliquid p'fete
 intrinseco, qd alteri n' quoniam, atq; adeo n'
 quoniam illi oia sua bona; qd etiam in reatu
 n' pot dari p'feta unitas cum discrepantia in
 aliquo reatu intrinseco.

Confirmat, tunc tunc dat p'feta unitas in alio
 qd qdlibet illorum tandem p'fuit alterum qd
 p'fuit se ipse si nulla res creata tunc p'fuit
 alterum qd qd se ipse, nisi quoniam ipse oia
 sua reata intrinseca, quia qdlibet reatu in-
 trinseco sequitur p'fitionem sit e aliqua p'fitione
 respectu illius cui in re, qd nulla res creata ut
 p'firam unitatem vel alteram, nisi quoniam ipse
 oia sua reata intrinseca et hinc illi qui
 in Deo admittunt distinctionem inter dant
 disparitatem, vel, licet in Divinis admittat
 talis distinctio in reatu, tunc admittit n' pot, nam
 in utraque divinitate et potu patri, v. g. pot
 dari p'feta quoniam oia p'fitionum, atq; etiam
 identitas, licet utraque divinitate et pater + discrepant
 in alio reatu v. g. in reatu filii qd in utraque
 divinitate n' autem patri, quia, inquit, potu
 filii et alia relecta n' pot p'fitiones simplicitate simpliciter
 respectu utraque divinitate, cui in se. qd absq; his pot

altra divina parte generare partem bona
sua, nō generet reliqua, nota absolute, p̄
p̄fectiores simplices simpliciter, q̄ p̄t̄ in hoc
dari identit̄, ut discrepantia gradatione
in alio modo, adeoq̄ diff̄is virtū.

Et contraria in creat̄, prob̄ positive q̄libet
p̄fectio respa illiḡ uel inest: q̄ res recte
ut prob̄ finita per additione uel libet prob̄
finito auget et fit p̄fectior: q̄ in creat̄
p̄t̄ alio p̄fecte generare oia p̄ bona uel
nisi finit̄ generet oia prob̄ postea: q̄
p̄t̄ in creat̄ dari p̄fecta generes adeoq̄ neq̄
decedit, ut discrepantia in alio modo.

Prof. 2: Si in creat̄, prob̄abilis est diff̄is virtū
tunc nō simpliciter et evidens separabilia et reall̄
diff̄a: consequens admittit nō p̄t̄ q̄p̄. p̄f. sequit̄
deo p̄fecte evidens et separabilia tunc p̄fecte reall̄
diff̄a, quia evidens est idem nō posse finit̄ et et
nō esse h̄c, et tunc et nō esse h̄c: p̄ admittit
in creat̄ diff̄is virtū hoc est simpliciter evidens
q̄p̄. prof. m. tota evidentia et ratio huius verit̄
q̄p̄ idem nō p̄t̄ finit̄ et h̄c et nō esse h̄c, in eo
quod, q̄ de eadem simplicissima re in creat̄
nō p̄t̄ finit̄ verificari prob̄a q̄tratoria.
p̄ hoc ratio admittit diff̄is virtū interioris
in creat̄, cadit: q̄p̄. q̄p̄.

49. Obicit pater Synon. ~~De~~ eodem indistincti actu q̄tr̄
tionis verificans prob̄a q̄tratoria: q̄ defecto
diff̄is virtū in creat̄. prof. a. idem actus q̄tr̄
d' amor finit̄ et odium, amor finit̄ Dei et odium
reuerenti: p̄ de hoc amore et odio verificans prob̄a
q̄tratoria: q̄ de eodem actu q̄tr̄tionis verificans prob̄a
q̄tratoria. prof. m. amor ille tendit in Deum
et odium illud nō tendit in Deum, alia, enim actus

gtrior adfert Reum, et e' contrariio adiu
 illud tendit in peccatum amos vero illa n
 tendit in peccatum, alias gtrior amaret pec-
 catum, s' tendere in Reum et n' tendere
 in Reum itm tendere in peccatum et n'
 tendere in peccatum s' gtratoria; go da
 hoc amore et odio verificantur proba gtratoria.
 R. n. a. in probae n. m., in huius prof.
 n. m. cum addita rae.

s' probat s' rae odia alqd e' tendere actu
 odi in alqd et amare alqd e' tendere actu
 amoris in alqd: go s' odium, qd e' in gtrior
 tendit in Reum et amos in peccatum adiu illud
 odit Reum et amos ille aut peccatum. R. d. a.
 odia alqd e' tendere actu odi in alqd ave-
 sative seu illud averfando, et amare alqd e'
 tendere actu amoris in alqd prosecutive
 seu illud proseguendo et affective ample-
 tendo c. a. odire alqd e' p'cipua tendere
 actu amoris in alqd n. a. et c.

Dices 1° tendere actu aliqne in peccatum
 prosecutive aliud n' e', qm ce actum prop-
 sicutivum et tendere in peccatum: go s'
 amos ille tendit in peccatum, tendit in
 illud prosecutive, quia amos ille e' actus
 prosecutivus. R. n. a. l. d. tendere actu in
 peccatum prosecutive nihil e' aliud, qm
 ce actum prosecutivum peccati et ten-
 dere in peccatum c. a. qua ce actus pro-
 sicutivus alteriq' odii et tendere in peccatum
 n. a. et c.

Dices 2° ce actum prosecutivum peccati
 nihil e' aliud, qm ce actus simpliciter
 prosecutivus aliqne odii et tendere in peccatum

Inq[ui]sio a' acty simpl[ic]it[er] prosecut[io]n[is] ali-
 cui[us] obli[ti] et tendit in peccatu[m]: go
 hoc i[st]o q[ui]s e' acty prosecut[io]n[is] peccat[us].
 R. n. M. si queris, q[uo]d go sit ce actu
 prosecut[io]nem aliu[m] d[er]rati obli[ti]! In
 hoc i[st]u ab experientia notij ce qm ut
 ulterij explicari pit. q[uo]d i[st]u adverte-
 ri dicent, s[ed] quodas, q[uo]d sit obli[ti] affe-
 ctive prosecu[ti] q[uo]d illud averfari!
 Omnes 3^{io} acty alq[ui]s intell[ig]it n[on] p[ot]t ce q[ui]s
 obli[ti] quia simul fit eiusdem obli[ti] repr[es]-
 sentat[io], nec acty alq[ui]s voluntis p[ot]t ce
 eand[em] obli[ti] quia simul fit eiusdem obli[ti]
 prosecut[io]: go a pari acty qui a' simul
 amor et odium dt ce amor eiusdem obli[ti]
 cuius e' odium et vicifim. R. c. a. n.
 c. et paritem. nam q[ui]s et representat[io]
 obli[ti] ita amor et prosecut[io] obli[ti] p[ro]p[ri]i
 nulla r[ati]one repugnantes, s[ed] idem dicentes.
 At veris amor et odium p[ot]t t[ame]n repug-
 nantes; go mirum n[on] e' eund[em] actu[m] ce
 simul q[ui]ssem et representat[io]nem, amor[em] et
 prosecut[io]nem r[ati]one eiusdem obli[ti]. male tu
 ex hoc deducit alterum, unde retorqueri
 p[ot]t paritas in adversariu[m], simul impli-
 cat, ut id[em] acty fit simul affirmas et nego
 de eod[em], licet affirmas unij p[ot]t simul
 saltem indirecte et virtualit[er] ce r[ati]o al-
 terij, ita atm implicat, ut id[em] acty fit
 amor et odiu[m] eiusdem obli[ti], licet q[ui]s ce
 amor unius, t[ame]n q[ui]s motu[m] p[ro]pter q[uo]d horret
 et detestat[ur] alterum. At: v. q[uo]d de diff[er]ent[ia]
 grad[us] motu[m] eiusdem individui.

Arius VI.

Qualis detur distinctio in gradibus metaphisicis eiusdem in dividuo.

Nota 1^a: gradus metaphisicos n^o intelligi partes suas
aliquas totas, quales sunt materia et forma 50.
v.g. corpus et anima resque hominis. s^o intelligi
partes tam genericas quam specificas, tum in
dividua in se et differentia hinc inde in se
ordine superiorum et inferiorum, quae reperiuntur
in eodem individuo indivisibilibus abstracto,
qualia resque petri v.g. sensus, substantia, corpus,
vires, aetas, haec petri. Ita distinctio metaphisica
actum, sensitivum, rationale, hic.

Nota 2^a: gradus metaphisicos s^o in concreto, uti in
aliquis exemplis animalium, s^o in abstracto
ut, s^o dicitur: a animalitas, rationalitas, humanitas,
petritas, haecitas.

Nota 3^a: gradus individua aliud esse profectum ex
partibus reals distinctis, uti petri ex corpore
et anima, aliud esse simplex nullis abstractis
partibus essentialibus reals distinctis, uti angelus,
a rationalis, s^o hic notatur.

Quaestio est qualis distinctio incedat inter gradus
metaphisicos sive in concreto sive in abstracto
abstractos et repletos in eodem individuo
creato tam profecto, quam simpliciter s. l. gelusio, nota.

§. I.
Conclusiones nostrae

Dico 1°: gradus metaphisici eiusdem individui n^o distinguuntur

int se realte. Ita genus qtra quosda' ex antiquis.

Prop. 1.º rase sancty distatase bta
 metaphisectioe q^a N. 19. sufficit gradus
 metaphos rase distinguere, qo n' dte diu
 ca disti realte. Quia e' manifestu
 eo, quia, sicuti gentia n' st multiplicande
 sine necessitate, ita neq' distio realty,
 quia f' hanc multiplicand' entia. a. p.
 Tota rase, ob quam adversarij aiunt, qtra
 metaphos distinguere realte, juncta e' ex
 diverso modo quipiendi eandem res, et q^a
 qtra ex diverso modo loquendi et denomi-
 nandi eandem rem; s' hoc rase n' sufficit
 ad inferenda distioem realte et sufficiente
 salvari, ut distioe rase; qo distio
 rase sufficit. M. patet ex rase ad-
 versarij referendi; obioribz, ex quorum
 solutioe rase facta probatur. Interca
 eandem m. sic

Cfirmas: quid eandem res ut diversas operas
 f' quatu' aliquas differt ab altero et
 aliquas n' differt, ut intly sufficienter fun-
 damentu, ut eandem res diversis modo qui-
 piat, et q^a qtra om' denominet diverse
 modo sine ulla distioe in ista re. E.g.
 quia petros q' pars corpore et aa rali
 principium diversam operam E.g. visio,
 auditio, imaginatio, motus localis, intellio,
 s'les istas ut fundamentu quipiendi illa
 iam sub principiu passioe et denomi-
 nandi illa eal, id velt quipiendi illa
 ut principiu intellioe, et tribuendi illi pot'

uale, s. hoc i. tota diffis. ratio, uti in prof.
 g. l. 2. explicabit. q. d. diversy iller
 mag. quicquid et denominandi eandem
 rem sufficientes salvas s. diffis. ratio.

Prop. 2. q. d. de se invicem in veritate
 pot. affirmari in re, n. disting. reals.
 s. grad. metaph. eiusdem individui pot. de
 se invicem in veritate affirmari in re
 q. d. n. prof. quilibet i. has et friles
 p. p. h. ut p. d. petri e. hoc, petri e.
 invicem, petri e. aal. s. in his uny grad.
 metaph. affirmari de altero in re, s. illi
 grad. superiores de gradu individuali,
 q. d. alq. salta grad. superiores metaph.
 de gradu individuali in veritate pot.
 affirmari in re. Ex hoc ipso autem
 prof. q. d. etm grad. superiores p. d. de se
 invicem in veritate affirmari in re,
 na. quo s. eadem unilertio s. eadem in
 se, et q. d. de se invicem pot. pot.
 affirmari in re. s. grad. metaph. s. idm
 unilertio s. illi grad. individuali, de
 quo affirmari in re q. d. etm s. idm in
 se. R. hinc rei ulterius e. quia, sicut
 petri nihil aliud e. qm hoc abstractu
 conceptu ex corpore et a. reals. ita etm
 substantia petri humanitas petri, aal. itaq.
 petri nil e. aliud, qm hoc abstractu
 conceptu ex corpore et a. reals. q. d.
 unum n. e. grad. metaph. p. d. de se in
 veritate affirmari in re.

Dis. 2. gradus metaph. eiusdem suppositi distin. 51.
 q. d. in se sola rae. hoc g. l. 2. ut duo men
 tra

i.º et qd oca diffioe int grady metaphico
 rget, pake diffioe raris, et quo ad hanc
 partem probata e gelusio partim f gelusio
 ja huiy articuli, partim etm in artlo
 4.º et 5.º ubi diffioe ex Ntra rei fela
 seu media et virtuale intrinseca in
 creati, adeoq, etm int grady metaphico deni
 regarim. Et dum gelusiois membra e
 diti int grady metaphico diffioe rari,
 qd prof: Illa distingaf felte seu rase pa
 lied sint eadm res, et qd qd qd et di
 versi quibz: sº grady metaphico se raltitudo
 ras, et ta qd qd qd discerfi quibz: qd
 grady metaphico distingaf rase. m. prof. qd
 qd metaphico qd qd qd qd qd qd qd
 una eadm rem qd qd ad qd qd in h
 alia una alij raltitudo diffioe, etm qd qd
 una eadm rem qd qd in ordine ad has
 operacoes et qd qd alia in ordine ad alia
 qd qd et qd qd extrinseca: qd grady metaphico
 qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd
 qd in exemplo si qd qd petru
 sub gradu metaphico raltitudo, qd qd tal qd qd
 quo qd qd et qd qd petru in planti et
 raltitudo raltitudo. si qd qd sub gradu raltitudo
 qd qd tal qd qd, quo qd qd et qd qd
 petru, tadm in raltitudo et n in planti.
 Qd qd sub gradu raltitudo qd qd petru tal qd qd.
 qd qd qd qd petru tadm in ordine
 ad raltitudo. sub gradu raltitudo vero si qd qd
 petru, qd qd tal qd qd, quo eadm tadm
 qd qd in ordine ad raltitudo et de
 de raltitudo. Ex his
 Colliges i.º diffioe, quo incedit int grady
 metaphico, e diffioem rari, raltitudo,

go aaltas hois e' in equo. R. n. a. in
 probac iteru n. a. in huius prof. d. a.
 hoc et equo hat eandem numero aalitem
 seu eandem idendite reali n. a. hat eandem
 aalite idendite raoy i. a. et n. c.

Fig: 1.º post morte hois v. g. manet gradus
 corporis et penit gradus wise n. g. e' huc
 gradus metaphis separabilis. R. n. a.
 post morte hois manet gradus corporis
 q'late id e' penit' ois partes et gradus
 viventi; perit q'late n. a. manet gradus
 inglete et gradus viventi; etm tabm
 perit inglete Deoq; inglete uterque
 manet i. n. a. et n. c. R. n. a. respoiz e'
 quia f' corpus prout e' gradus metaphis hois,
 intelligit id tabm m'ria affectu certu au-
 dentibz et organz q'ca utiq; in cadavere
 s' intelligit totu' q'late ex utroq; unice
 et ea reali. s' n. q'late intelligit
 etm f' gradus viventi; prout e' gradus
 metaphis hois. Hoc go q'late, quia post
 mortem a manet q'late id e' penit' ois
 ois partes, cum unice in m'ria et eam
 auferat, ideo neq; gradus corporis, neq;
 gradus viventi; q'late manet, s' utroq;
 uterq; eodem modo manet tabm inglete.
 Fig: 2.º post morte hois ea nullo modo
 sentit et ita adhuc ratiocinat. go aaltas
 nullo modo manet, realitas vero q'late
 manet: go salta aalites hois et realitas
 s' separabilis. Q. d. alteru' ratiocinat
 membro; et tr' ea adhuc ratiocinat
 dependente a sensibz, q' requirit ad realitatem.

hoy qualem n. a. indyentur a papibus
c. a. et n. c.

Obi. 3. aalitas et raalitas hnt diverfos
efferty, aalitas eni p'tendit profaces
et raalitas ratiocinasey, go p' realto
diffe. prof. c. diverfi efferty argunt
diverfas causas. goz. R. T. a. n. c. in
prof. d. a. diverfi efferty reperti in diverfi
supposito; seu individui argunt diverfos
causas e. a. diverfi efferty reperti in eodm
supposito argunt diverfas causas, n. s. etc.
Vixi autm T. a. quia aalitas et raalitas in
sepe reali anecta hnt eodm efferty; nam
aalitas n' totm e' propriu' patiendi s'ctm
ratiocandi.

Inferes go etm aalita; afini pt ratiocinari.

R. s. idatum s' aalita; hoy fit in afino c.

s' aalita; afini fit in afino n' illatum.

Obiunt 3. p' abte Maury quastioe #31 aalita;
hoy, licet fit centralit' inseparabil' a raalita-
te e' eodm rari; in aalite leoz; et intrin-
sepe n' difert ab ista go & diffraquit ab
a raalite. R. n. a. nam si aalita;
hoy uti vult Maury ex centia sua e'
inseparabil' a raalite aalita; autm
leoz; e' separabil' imo abte separata quo-
modo diu pt, q' raalita; hoy n' diffe-
ret intrinsepe et centralit' ab aalite
leoz; sed

viget Maury ut Thomisti n' pt intelli-
g' creatura, nisi dent in ille duo
partes, quaru' una fit realit' limitativa
alterig; go etm hoc d' hec talis partes.

52.

Si partes horum sunt aequalit et reale: ergo reale
 limitabit aequalit: sed quod reale limitat
 alterum est ab ideo reale diffinitio. ergo
 R. n. a. et dicitur: limitatio creatura
 falvian f. hoc. Quod fit ens ab alio et
 determinata a Deo ad certum gradum entis.
 Cuius in se non fit gradus reale, et
 docet Alexander alenfi, l. f. metaphisica.
 Deinde creatura satis limitat f. hoc
 quod hoc potest proveniri per accidentia tum
 naturalia tum supernaturalia, ergo necesse
 est ea esse gradus essentialiter.

Quidam: 4. In re ipsa faciunt gradus
 sunt diffinitio: sed genus et diffinitio v. g. aequalit
 et reale faciunt re ipsa gradum: ergo
 sunt diffinitio. m. et solus. In metaphisica
 secundo 23. dicitur, quod simul sunt diffinitio
 et totum, ita sunt partes diffinitio ad
 partes rei: sed hoc est totum et partes
 in diffinitio horum sunt aequalit et reale: ergo
 ante diffinitio et gradus ante quodammodo
 intelliguntur dantur in hoc ideo partes.

Confirman: genus in parte solus 3: metaphisica
 contra diffinitio, ergo gradus generis et
 diffinitio est in parte. R. ad solus
 n. m. et dicitur, quod genus et diffinitio non
 re ipsa sunt totum metaphisica faciunt gradum,
 in enim genus et diffinitio non habent
 facta in parte rei, non potest genus et diffinitio
 reale generare hoc.
 Ad quod ostenditur R. d. a. genus facta accepta
 est contra diffinitio facta accepta c. a.

geny realit et fundamentit et extra
 diffia realit et fundamentit acceptam
 n. a. et d. c. go geny felit et diffia
 felit accepta diffingny realit i. c.
 geny et diffia realit et fundamentit accepta
 n. c.

Geny felit accepta e res ut
 qypta quise qyfa, qua ut qfundat
 in aliis hae differentibz ut, si qyriam
 hanc pnsio ut aal. Diffia
 felit accepta e res ut qypta quise
 diffingente illa ab aliis aliis qyabz,
 et, si qyria hae hngm raalam.
 sunt go res ut qypta quise qyfa n
 e res et qypta quise clava, cum ha
 dua denominaoz su qyeta pro fra
 denominante impotent diverfas quioz,
 ita etm geny felit et qua talit e
 e diffia felit et qua talit.

Extrario geny realit et fundamentit accep-
 tem e res illa, qua pt qyri qypta
 tali qyfo et diffia realit et fundamentit
 accepta e res illa, qua pt qyri qypta
 diffingente illa ab aliis; eadem autm
 realit res pt qyri nunc qypta tali,
 qm illa qfundat in aliis qyriabz,
 ita vero qypta aliis, qm illa diffin-
 quat ab aliis qyriabz, go geny fundamentit
 n e extra diffia fundamentit accepta.

Obi. 5. qd ppsint ab altero diffingny
 ab ido, qd aalitas ppsint a basile
 quid meliz aalite qyngi in aalite
 qm in vagibilita, go aalitas diffingny

à raacelle. Confirmaf. ficut p. ht
 mbria ad fcaam, ita p. ht geny ad
 diffia, p. mbria p. ficut p. hie à fca
 go etm geny à diffia. P. ad obae
 d. M. p. p. ficut p. hie p. f. unice ab
 altero diffingit ab illo c. M. p. p. ficut
 mbria p. f. idendilem n. M. et p.
 diffia n. n. c.

In confirmase pariter d. M. ficut p. ht
 mbria ad fca ita p. ht geny ad
 diffia, p. f. ficut mbria p. p. hie
 fectibilis à fca et ficut fca d. hie
 p. hie p. ficut et d. hie mbriam
 ad certa p. hie ita geny ad v. g.
 p. p. hie magis p. fectibile et d. hie
 mbria p. diffiam raale, et diffia

53. p. p. hie magis utens et d. hie mbria
 p. hie inuta non p. hie, m. d. p. hie
 ad ad certa p. hie c. M. p. hie n. M. p.
 confa n. p. hie eadm d. c. et n. c.

Ob hanc analogiam dicitur ab Arle 7. mbria
 geny fumi à mbria et diffia à fca.
 Obi. 6. p. intly utralte d. hie, ad p.
 rienda duo obta et diffia, hoc ipfo
 illa duo p. hie, dnt ce in p. diffia: p.
 intly, qdo p. hie adaltem et raalite
 utralte d. hie, ut p. hie d. hie, t. hie
 diffia: go etm p. hie in p. diffia. M. p. hie
 quia alioquin male nobis p. hie p. hie
 dando nos, in hie ad p. hie et
 affirmada d. hie que n. d. hie.
 Confirmaf. à pari, illi coloz, vete p.

diffi qui oculo bene q̄titato aparent
ut diffi et in diversis locis: go et m
illa proba s̄ vere dista, qua in
t̄lur bene q̄titato aparent ut dista;
s̄ ita aparent int̄lur aal et reale
go. prof. a. et paritas, quia int̄lur
n̄ dt h̄e minore vim discernendi
sua obta, qm oculy sua go.

Q. ad obici d. M. si int̄lur int̄lur
novel ad q̄pienda obta ut dista,
dnt illa confesi in se dista, si
illa obta q̄nosit s̄ se T. M. si illa
obta t̄tm q̄nosit s̄ accidns n. M.
et d. m. s̄ int̄lur utrali movetur
ad distinguenda aaltem v. g. sumptam
in univali à realite sumpta parite
in univali T. m. movet ad eos grady
prout indonato individuo repetitay
realte distinguendos n. m. et c.

Obta prin̄ int̄lur s̄ univalia, qua
s̄ s̄ q̄nosit et h̄nc n̄ male ingert,
q̄d, quia aal sumptu in univali
apparet distu à reali et m sumpta
in univali illud in se fit distu à
reali: At verò singlaria q̄nosit
int̄lur q̄noce t̄tm s̄ accidns in qua
sapiy errare p̄t se proinde corrig.
dt aliunde h̄e ap̄inet in alq̄
certo ac d̄onato individuo ca ca
dista, qua ap̄arent quomocunq̄
dista: aal et m et reale in eod̄m.

individus ϕ singlorie et aliunde intely
 facty abstrat a natura et ratione, ea et realty
 idem; go potly ϕ de affirmare ea et idem
 qm dista.

ϕ affirmatoye P. d. M. hi colores ϕ
 vere disti, qui oculo apparent et disti
 et hoc idao, quia colores ϕ obtu prin
 oculi et ϕ p. c. M. quia ϕ obtu et
 sensibile quae et ϕ acidus n. M. et
 sub eadm d. c. d. etn subsumptum
 p. ad et reale apparent et dista etn
 in eadm individuo et hunc ϕ obtu
 prin et ϕ p. gnoscibile n. subsumpt
 ϕ acidus c. subsumpt et n. c.

Reponemus itaq; ex libris de aa aliunde
 sensibile prin oculi aliud quae: prin
 ϕ lux ϕ et colores, et circa hos colorib;
 varietem n. errat oculy bene disposity.
 Et in obtu prin factus sensy quise
 sensitiva ϕ p. at circa p. sensibile quae
 quale et numerosy, figura, fty, q.
 facilis errat oculy, et hinc remanet in
 aqua putat et fractus in duas parts,
 et circa hoc de oculy aliunde corrigi.
 parte intely circa universalis, quae ϕ
 obtu prin et ϕ p. intely plerumq; n.
 errat, circa singlorie tr, quae factum
 ϕ acidus gnoscit, de maiori cautela
 ubi se erret.

Vigebz. Res et aliy cas singlorie quae
 tr. oes istly p. factioe, quae tendunt et realty
 idem vel Res, reale intubrat intely ea et
 realty idem: go etn quady intubrat in p. etn
 si cent realty idem int p., huc eorum

identitas, nullum apparere ut tali: si hoc
 n' apparet: qd' n' dat. P. 5. a.
 n. c. et partem. differentia v, quia
 identitas perfectior natura pertinet ad boni-
 tem et eorum distinctio dicitur imperfectior
 hinc e, qd' cum Reg aliunde fiat
 ee infinite bono et pfecto, et insuper
 gradus quise f. se, hoc ideo quipiat
 ut realit' idm f. cum fin. pfectionibz: creatura
 autem singlis quipit quise f. auidat
 et ut imperfecta, unde 1o apparet ut n'
 apparet ut has idem item ut fin. pfecti.

Obi: 7o. sanu ab amaro in eadm medi-
 cina, aali et raali in eadm hoc distin-
 guat rase nra: qd' ita distinguit ante
 rase. prof. c. ante rase ad capacitatem
 in sano ut rase distinguit ab amaro
 idm dicit de aali et raali: qd' ante rase
 dnt distingui, quia ante rase ifigre-
 nunt gtaatoria. P. n. c. in prof. n. 54.
 2a a. partem et dico eadm capacitatem quo
 ine sano ut rase distinguit ab amaro in
 eadm amaro ut rase distinguit ab amaro
 a seipso, hoc enim nihil v' aliud, qm dati
 capacitatem in amaro ut diversi gradibus
 quipiat.

Obi: 8. Nra secunda s. seu secunde prota cen-
 tialia n' e' singlis qd' prota centialia
 superiora distinguit ab individuali. prof.
 a. nra secundum se seu tota centia petri
 v. g. pt. petri de Joanne dicendo Joannes
 P. 10. Contrario individualitas petri,
 seu petritas n' pt. petri de Joanne:

falsu' e' aut' dicere Joannes e' petrus
 seu petreitas: q' nra sententia he n'
 e' p'p'ria. R. n'a. si p'mo fit de nra in
 sensu reali, accepta. in p'p' n'a. in sui die
 Joannes e' hoc, n' p'prio nra' humanam
 petri de Joanne, s' nra' humana' Joann'
 hoc e' sola e' nra' in Joanne. Licet p'p'
 ex parte petri, filis nra' Joann', p'p'ia
 e' hoc individu' nra' n' exprimat.

Obi. 9. Ad veritatem huius p'p'is hoc e' aal'e.
 quia aaltas, et n' requiritur realitas, p'p'
 quiri et n' requiri ad id p' g'atoriam.
 q' de aalte et realitate verificari g'atoria
 q' d'p'ringit realitate. R. d. M. ad veritatem huius
 p'p'is hoc e' aal'e requiritur aaltas, d'p'rale ipse
 p'p'is n. M. requiritur aaltas huius ind'p'rale et
 eadem modo ind'p'rale requiritur realitas. M. et
 d. n. s' requiri ad id d'p'rale et n' requiri
 d'p'rale ad id ipse p' g'atoria e. n. requiri
 ad id ind'p'rale et n' requiri ad id ipse
 d'p'rale sunt realitas t'p' d'p'rale n' requiri
 inf' ad veritatem huius p'p'is p' g'atoria n. n. n.
 aaltas huius q' ad veritatem huius ipse t'p' re-
 quiritur ind'p'rale quia in illa t'p' affirmat
 q' hoc fit t'p' aliquid aal'e ex ipse aaltas.
 Eadem autem modo omnia realitas s' realitate logice
 requiritur ind'p'rale, quia necessitas aal'e illius
 p' d'p'rale et fit distinctio affirmat de
 hoc e' p' idem d'p'rale l. inuale l. reale.
 Articulus septimus an defuit inter gradus
 p'p'is obit' l. filis? D. I. Explicetur
 questio.

Artus VII.

An detur inter gradus metaphicos
praecisio obtrva vel formalis?

§. I.

Explicatur quaestio?

Præcisio foret si quis quosdam obtrva
v.g. hœm sub præto aal quosceret et ofre
maret quidam etn alteru gradu seu præto
raale indentificat scilicet vel aali. sicut
ita gisse, ut intely vi huius quibus
pit quidam de obtrva suo dicere: ad ill
n autem pit de eodem dicere: et raale
l. hœm. E.g. videns à longe se movem
alqd ponam et præto atq. ex hoc motu
quid et iudicis ibi et aal abum tu
differendo, an aal illud fit obtrva
l. hœm in hoc inq. case si in obtrva
grasiz præto aal vel simul etn hœm
quis reissa attingat præto hœm et præto
vel hoc aali indentificata, licet n. differat
obtrva et hœm multo magis et præto
hoc inq. si fiat grasiz hæc præto
aal à præto hœm et præto factis præ.
hœm.

Præcisio obtrva foret si in posito case ita
quosceret præto aal, ut præto et hœm et præto
licet reissa vel aali illo q. videtur grasiz sint

identata, per illam tu quicquid oino ad quod
 ceres et attingeres. hoc inquam si fieret
 per quicquid tuam obtineat vel in se l' indi-
 visibile l. salta f' mdu' indistinctib' accepti
 in duos quaf. partes divideres quarum
 una fuit prota' aul' obtineret quicquid,
 altera vero fuit prota' hoo et petty
 oino ad obtineret quicquid et hinc talis
 quicquid dicitur prota' obtineat.

§§.

Porro quia talis quicquid profusa obtineat
 sequitur in gradibus metaphis. qui profusa
 hinc ab invicem capientes ad prota' extra-
 toria entitativa, ut cuius de uno gradu
 metaphis verificari potest, quod quicquid f' quicquid
 aliqua, et de altero realiter identata
 disticta negari potest, ideo hanc quicquid alij
 aliis verbis pronuntiat fuit, an des in quicquid
 metaphis disticta virtutis mudo seu entitativa
 §. II. resolvitur quicquid.

§. II. Resolvitur quicquid.

Dico 1° gradus metaphis ad partem ab invicem profusa
 unum obtineat. Ita ex antiquioribus nominalibus
 ex recentioribus Hurdado, qui pro eadem parte
 citat patrem Suarez opus disputacione metaphis
 sectione 1^a N. 5. Eadem sententia Valentia
 Ariaga, Opiedo, Spading, Semer, alijs lo-
 munitis contra Thomista, qui docent intellectus per

quia idem dicit de realitate petri, et
 realitatem, licet sint realiter idem in
 se, posse tamen una quodammodo et quanta
 altere, quod est in quaestione et potest
 probari non fieri et posse ostendi.
 Verum eodem iure dicere quis posset ali-
 terum petri posse produci vel produci
 realitate eiusdem: licet enim realitas, et
 et realitas sint idem in se, et tamen
 idem in ordine ad productionem.

Quia haec adversarius respice coincidunt
 illa, quae dicunt realitatem petri, v.g. posse
 quodammodo et quanta eiusdem realitate, quia
 licet sint idem realiter, sunt tamen distincte in-
 telligi, aut ut alii loquuntur, quia distincte
 sunt facte ac intentionali. nam

Contra 1^{am} est, quod si haec distinctio vir-
 tute intelliguntur distinctio virtute contingit
 seu separantem ad probata quodammodo ex-
 trinseca, uti plane intelligunt, ita se habent
 propria et dant pro respice id, quod est
 in quaestione.

Contra 2^{am} est, quod distinctio facta per rationem
 inter aliquid et tollit quodammodo, si uni
 eorum convenit aliquid probare, quod alteri
 non convenit, alia, etiam dum posset, realiter
 petri posse produci per aliquid actus
 quia sunt eandem actus produci realiter
 quia sunt distincta facte.

Apparet igitur alii 2° posse eandem rem
 quodammodo et non quodammodo eandem quodammodo

diversas felices quales sūt realitas et modalitas.

1° qd eadem modo posset quia dicitur qd eadem res potest produci et non produci eadem pro-
ductioe 2da diversas felices, v.g. qd
potest 2^{am} realitatem potest produci et 2^{am}
modalitatem eadem active non produci.

Contra est 2°. Ideo felices realitates sunt una res et una felicitas: quia si illa felices potest gnosci et non gnosci eadem quocumque, eadem realitates res et felicitas gnoscat simul et non gnoscat eadem quocumque.

Respondet alii 3° et principaliter d. M. probatur: una de eadem re in creatura non potest verificari propter gnotoria intrinseca i. extrinseca regant. Admissa autem praesuppositio obvia inquirunt, tamen verificari de eadem re propter gnotoria extrinseca, qualia sunt gnosci et non gnosci eadem quocumque. s.

Contra est 1°. Ratio, et advertit P. Jomeij quare propter gnotoria intrinseca non potest verificari de eadem re in hoc quia sunt intrinseca, s. quia sunt gnotoria, seu quia unum tollit et negat id ipsum, et alterum potest: aliquid propter gnotoria extrinseca sunt adhuc vera gnotoria, quia unum tollit seu negat quocumque illius rei, quia alterum potest: ergo etiam propter gnotoria extrinseca non potest verificari de eadem re.

Contra est 2° et principaliter admissa

propositi obtra int grady myhros
de eadm e verificant, prota
qtratoria atm intrajia go.

56.

Propo. si realitas, et realitas eiusdem petri
ab invicem sint profundi obtra, tunc
realitas petri f actu alque cet gnos-
bilis, et realitas eiusdem petri ^{identitate}
et realitate f eundem actum seu gnos-
n' est gnosibilis. s' hoc s' qtratorie in-
trajia ipsi realitati et realitati: go en pe-
cissioe obtra sequit qtratorie atm in-
trajia. sed qtra hoc

Deus 1° sicut gnosci realiter et non
gnosci realiter nihil e aliud, quia in-
tellectum huc gnosce tenata ad realiter
quin heat gnosce tenata ad realiter
ita postea gnosci seu ee gnosibile e
intellectu postea huc gnosce tenata ad real-
tem et profuidentem a realite: go
ee gnosibile et n' ee gnosibile n' s' p
prota qtratorie intrajia ipsi obtra s'
intellectui profuidenti. R. n. a. ratio n.
e: nam, l. argumentum loquit de gnosibile
activa l. de passiva: s' de priorum
f gnosibilitatem, activam rei intellectus ab-
tudo, quam ut res ad generanda gnosce
sui, sive inde f se, sive f spec sui
a se productam: s' huius abtudo n' ming
e' proba intrajia rei gnosibili, qm
abtudo active produendi illam gnosce
sibi intrajia potia intellectu: go gnosibile
activa hoc s' p se intellectu e intrajia rei

cognoscibili. Si autem de cognoscibilitate passiva
 sermo sit, tunc hoc nihil est aliud, quam
 veritas transcendentalis rei, hoc enim
 dicitur quodammodo esse cognoscibilitas respectu
 s. atque veritas transcendentalis est
 intrinseca rei cognoscibilis iuxta gene-
 ralem, ut sit quietas entis: quod est
 cognoscibilitas passiva rei est intrinseca
 rei cognoscibilis. Certe si hoc negatur,
 dicitur etiam poterit, amabilitatem rei ad
 esse intrinseca rei, si tamen extrinseca,
 et consistere in eo, quod voluntas potest pro-
 ducere amore illius rei.

Denique quidam sit de hoc utrum cognos-
 cibilitas passiva sit intrinseca obiecto cog-
 noscibili. Sic instaurat argumentum.

Admissa praesuppositione obiecta sequens gtratoriam
 intrinseca est illius et prior praesuppo-
 sitioni, quod prof. a. quo ad 1. membra
 de intellu. Intellus est eundem actum,
 quo potest cognoscere realitatem et praesupponere
 a realitate, cognosceret realitatem petri alio
 modo et eandem realitatem et eundem actum
 nullo modo cognosceret. si hoc sit gtratoriam
 intrinseca intellu quo ex praesuppositione
 obiecta sequens gtratoriam intrinseca in-
 tellu. M. quo ad 1. membrum est ad-
 versativum, quo ad 2. prof. Intellus
 est actu ad cognosceret realitatem petri:
 si realitas petri est realitas petri et intellus
 quo ad cognosceret realitatem petri. prof. nunc

etm a. supra factum de gnise prof
 uidente. Eadem gnise est representatio
 realitatis petri, uti ponit, et n. est re.
 presentatio realitatis petri, quia n. est
 representatio realitatis petri, qua tu realitas
 petri e. ista realitas eiusdem: go se-
 querent etm gtratorie intra se ipsi gnise.
 Dices 2. idemque precipue obtra
 eandem capacitatem, qm ht realitas, ut quod
 est f. aliqua gnise ht etm realitas,
 go etm si gnificabilitas sit preter in-
 tra se, rei gnificabili, nulla tu ex
 precipue obtra sequunt gtratorie in-
 tra se. prof. e. sicut realitas ht ca-
 pacitatem, ut ista gnificat f. gniscem
 realitatis, et n. ht capacitatem, ut f. illa
 gniscem gnificat realitatem, tu realitas
 ht capacitatem, ut realitas gnificat et
 n. gnificat ista. sicut realitas f. illa
 gniscem realitatis: go sicut gnise illa ex
 se postulat gniscem realitatem potissimum
 realitatem, ita tota entitas hinc postu-
 lat, et f. illa gniscem n. gnificat ista
 tota, s. precipue quo n. aliqd sui: go
 eandem utrobique e. capacitatem, quia utrobique
 ht capacitatem, ut f. eam gniscem gnificat
 est f. illam gnificat realitatem. D. n. a.
 in prof. c. enthymema sequente q. de
 precipue obtra d. illatum go eandem de
 utrobique capacitatem implicatorem, ex qua
 nimirum ostendit impossibilitatem precipue

obscure c. illate, qd eadm utrobq; e ca-
pitas n implicatoria n. illate.

Primo qd hanc ipsam capacitatem qd iuncta ar-
gumentum h. ta' aalitas qm aalitas
ie implicatoria, quia e' capacitas
talis, ut unig eadm res fuit aalitas
e' grasificabilis p' grasicem aal et fuit n
e' grasificabilis p' eandem grasicem, quia p
illa n e' grasificabilis aalitas, qd e
eadem res iam aalite.

Primo 2. gradus metaphis pnt ab invicem profundi
fcti. prof. profundi fcti unu gradu ab
altero e' grasificabilis quidem reijta utrobq; gra-
dum, s' tntm grasitudo inadapato su tali
qui grasificat utrobq; tntm p'fusa et in or-
dine ad alga qnotata entia n' autm
in ordine ad oia, s' gradus metaphis pnt
ita grasificabilis e. g. si videns petri i' longe
repentem eundem grasificat sub rae aalis
grasificabilis quidem reallit etm aalitem eiusdem
s' ita ut utrobq; hunc gradum aal et
aalit grasificat tntm p'fusa et in ordine
ad alga qnotata entia, fuit in ordine
ad sensus et n' in ordine ad intellectus: qd
gradus metaphis pnt ab invicem profundi
fcti. §. III. Solvuntur obiectio.

§. III.

Solvuntur Obiectiones.

Obi. 1. si n' d' grasificabilis obiecta, unu gradu metaphis
f' operacionem intellectus n' distinguit ab altero:

c. d. falsi g. prof. M. illa f. operari
 intell. n. distinguunt quae f. gnose
 n. dividunt intentionali. p. absq.
 praesup. obvia graty metaph. n. divi-
 dunt intentionali, quia absq. hac
 praesup. non unq. soly p. utiq.
 siue intell. attingit. go absq. praesup.
 usque obvia et n. distinguunt. R.
 n. M. in prof. d. M. illa f. operari in-
 tell. n. distinguunt, quae f. gnose non
 dividunt intentionali ita, et quae attingit
 qd. unq. et altera nullo modo attingit
 n. M. quae f. gnosem n. dividunt in-
 tell. ita, et n. attingunt quae
 quaedam confusa et obscura praesent
 n. tamen in ordine ad alq. quo-
 tate entia i. M. et d. n. p. sine
 praesup. obvia graty metaph. n. divi-
 dunt intentionali modo illo priori i. m.
 modo isto posteriori n. n. et c.
 Dig. 1. si diffis ratio existit in gnose
 confusa, tunc hoc est praesup. obvia
 obvia: go adhuc diffis ratio n. dat
 sine praesup. obvia. prof. a. quae
 confusa differt a gnose clara f. hoc
 qd. confusa minus praesent in obvia, qm
 clara: go praesent obvia unq. pot
 ab altero. R. n. a. in prof. d. e.
 quae confusa differt a clara f. hoc qd
 minus praesent in obvia secundum id,
 qd. importat in obvia, seu qd. praesent
 obvia in ordine ad quodlibet praesent

T. e. quod si quod in octo secundum id
 quod obliquo impositum in recto, seu quod una
 proba attingat, quin ullo modo attingat
 alteram realiter identitatem n. a. etc.

Vig. 2°. Porro autem neutrum quidem
 neque ipsam, neque clarum obliquo sunt in-
 dividibile quoscumque in ordine ad di-
 versos effectus aut gradus entis, sed
 saltem hinc videtur inexplicabile,
 quando quidem quod differat a clara
 nisi hoc, quod quod profundat
 obliquo, unum proba ab altero iden-
 titate, quod saltem in tali casu de-
 bet principio obliquo.

R. 1° etiam argumentum in illos adve-
 rarios, qui negant posse posse prof-
 unda obliquo, uti negant oes excepto
 P. Staudenbeck. Cuius videtur albedine
 v. g. a longe videtur illa obscurior,
 quoniam cum videtur illa in propinquo,
 ita sic hoc casu dat clarior et ob-
 scurior visus sine visus oblique
 seu gradatate entis, et hoc
 ergo et etiam iuxta adversarios pro-
 cipue obliquo, quod etiam potest in posito
 casu una quidem in illa, et ob-
 scurior altera sine principio obliquo.

R. 2°. dicitur n. a. et dicitur quidem
 obscura, et hoc differre a clariore
 et obscurior obliquo, seu quod fundat et
 quasi permiscet unum pluribus,

qm clarior, l. d. idm e, qd obfu-
 rior ming distinguat obte pua ab
 alijs, qua e' p' ipse, qm quic
 laior, qua quo p'g clarit' h'
 eo magis distinguit obte pua ab
 alijs. Cum hac respoe coincidit
 illa, qua dicunt, quise' clara
 gnoscere p'g intensive a' autem
 extensive; na' intensive plus
 gnoscere nihil e' aliud, qm si
 tali quoz p'p'ia plures verites
 de eodm obte deducere et plures
 una illud quostioes solvere, sicut
 S. Thomas ait, qui magis penetra-
 propium aliqd metaphisum l. mathe-
 mtica p' ex illo colligere plures
 q'p'ias qm illa, qui ming penetra-
 obtem.

Obi: 2°. postea qd stem in montij
 vertice et ad sing' radice subeat
 p'ctoy, qd autm solum videri alqd
 p' movens, tunc gnoscit realiter
 et a' gnoscit realiter identitate:
 p' hoc e' propindere obte, qd
 M. probat Bayton quidq' ab
 intell' nro gnoscit, idiq' ab antee-
 dente alqd indine a' sensib' sub-
 ministrari: p' in postea case nulle
 a' sensib' ministrat indine realit'.

go ad gradus realitatis. m. patet nam
 indicium realitatis per rationes ipsas
 in dato casu ad gradus: go. R. n. M.
 in prof. n. m. l. d. à statibus nullum
 submissivum indicium realitatis fuit,
 id est tale, si unquam gradus obtu-
 clare et discernat ab omnibus prout
 c. m. nulla submissivum indicium
 realitatis recte sumpta, id est tale
 si unquam obtu discernat ab omnibus
 in realibus n. m. et sub eadem dif-
 finitione. n. c.

Vig. 1.º gstat ab experientia, q. in dato 58.
 casu nihil omnino cogitem de reali: gstat
 ad gradus. R. n. a. ab experientia enim
 p. gstat, qm q. in dato casu hec
 gstat, qua gstat obtu in ordine
 ad sensus, et ad hec gstat, qua
 gstat illud in ordine ad rationes.
 An vero obtu illud, quod hoc gstat at-
 tingit, et gstat, recte et in se n.
 sit reale, hoc ab experientia gstat
 n. p. s. recte educi d.

Vig. 2.º si gstatem reale, drem posse
 dicere: ibi est reale. s. hoc n. posse
 dicere: go ad gradus reale. R. d. M.
 si gstatem reale fuit et clare, tunc
 drem posse dicere: ibi est reale c. M.
 si gradus tunc recte et obscure n. M.
 et c. m. sub eadem diff. c. et n. c.
 Qualitas fuit et clare gstat est res gstat

in ordine ad rationabiles, qualis quies, cum
in dato casu n' def. n' quosif reale clare
et fulte et ob hanc ipsa causa et n' p'p'ia
dicitur ibi a' reale, quia hoc vox reale
n' significat p'ncip' se, qua in se a' reale,
s' significat illa ut quita' in ordine ad rati-
onabiles.

Virg. 3°: Ex data respice sequit, aal quosif fulte
reale n' quosif fulte. 2do aal quosif
clare, reale n' quosif clare: s' quosif
fulte et n' quosif fulte. Itm quosif clare
et n' quosif clare s' q'ntoria: q' et n'
iusta nos de aali et reali verificant q'nt-
toria. R. ad ju' c. M. a. n. n' aal quosif
fulte et reale n' quosif fulte nihil e' aliud
qm' idem obta' quosif quise tali, quo
quosif ibid' in ordine ad sensatos,
et n' quosif quise alia qua ibid' quosif
cat in ordine ad rationabiles: s' rem
quosif quise una et n' quosif quise alia
n' s' q'ntoria, quia n' s' affirmas et
negas eiusdem quise q'nt.

Ad 2° Q. d. M. sequit aal quosif clare et
reale n' quosif clare eadem claritate, qua aal
quosif clare n. M. reale n' quosif clare et
aliqua alia claritate, qua neq' aal quosif
clare c. M. et d. n. s' idem quosif clare et n'
clare eadem claritate s' q'ntoria c. m. quosif
clare aiga veritate et n' quosif clare alia
aut oimoda claritate s' q'ntoria n. m.
et c. Claritas, qua quosif aal in eo
fita s', q' obta' quosif in ordine ad sen-
satos, et hanc ipsa claritate quosif et n' reale
identificatur in aali, quia et n' hoc quosif in
ordine ad sensatos.

Virg. 7°: aal in dato casu quosif abstracte,

realitas n' quosif d'bnate: s' quosif d'bnate
 et n' quosif d'bnate s' q'bnate: q'q.
 R. d. M. aal quosif d'bnate et reale
 n' quosif d'bnate, et hoc nihil e' aliud
 q'm aal quosif quise tali, quo illud diffe-
 rat ab oi n' aali, et reale idem factum
 n' quosif quise alia, quo illud diffe-
 rat ab oi n' reali c. M. et hoc nihil e' aliud
 q'm aal quosif aliqa quise, et illa ista
 quise n' quosif reale n. M. hoc autem
 posteriora, n' item illa priora s' q'bnate.
 Vel etiam sic distingui potest aal seu realitas
 h'ois quosif d'bnate et reale n' quosif
 d'bnate n. M. aal seu realitas in genere
 quosif d'bnate et reale n' quosif d'bnate
 c. M. et c. m. d. c. go de aalite h'ois et
 realitate verificans q'bnate n. c. go de aalite
 ut sic ait in genera et de realitate ve-
 rificans q'bnate c. c. hoc autem nihil e'
 q'bnate nos, quia ex hoc n' sequit. q' in
 grady n' p' h'ois eiusdem individui detur
 p'cipio ob'ra.

Vig: 5. In hac v. g. p'oe: alq' aal et reale
 quosif reale ex parte p'oti s' d'bnate
 et p'ria claritate reali aal vero p'otum
 ex parte s' b' h' n' quosif s' b' p'ria cla-
 ritate: s' hoc s' q'bnate: go adhuc
 verificans q'bnate.

Confirmat: aal p'otum ex parte s' b' h',
 reale n' p'otum ex parte s' b' h': s' hoc s'
 item q'bnate. q'q. R. c. n. membro M'iz.
 n. 2. na' in s' b' h' reali ta' aal q'm
 reale in p'oe illa quosif ex parte
 p'oti s' b' d'bnate claritate reali seu in

ordine ad rationes, sicut etiam talis ad
 quod reale in seipso reali quodammodo ex
 parte subiecti in ordine ad passiones
 seu sub propria claritate reali: unde in
 indivisibili: atque tota hoc talis ad, quod
 reale quodammodo et quod semel ipso et quod
 ad diversa generalata.

Ad questionem. Q. si sermo sit de
 vobis real et reale, hoc enim in se
 realitatis distincta utique potest una pars ex
 parte subiecti, et altera ad ponit, si de
 re significata per illas voces. n. M. et dico:
 Q. tam reale (realitatis) quod ad ponit
 in parte subiecti, utrumque in tota quod
 in ordine ad passiones, et neutrum ad
 neque ad neque reale ponit ex parte subiecti
 ut quod in ordine ad rationes,
 in hoc autem nulla est contradictio.

Virg. 6to Haec in petro distinguitur facta a
 realitate et realitas non distinguitur facta a
 realitate: sed distinguitur facta et a dis-
 tinguitur facta per quodammodo 99:

59. Confirmat realitas petri et facta realitas, rea-
 litas petri non est facta realitas. sed hoc tenet
 per quodammodo 99. Q. n. M. nam realitas
 petri eadem est facta distinguitur a realitate
 qua talis, in quantum realitas in ordine
 ad passiones et non in ordine ad rationes
 quodammodo: sed etiam realitas petri, id est res illa
 qua est realitas petri potest quodammodo in ordine
 ad passiones et non in ordine ad rationes:
 quod etiam realitas petri potest distinguitur facta
 a realitate.

Ad affirmacionem R. d. M. aalita petri et fultu
aalita, id est, aalitas petri ut quæta in
ordine ad sensatos et ad fultu aalita,
c. ut quæta in ordine ad rationales n.
hoc membrum Maior d. etiam alterum aalita,
ut quæta in ordine ad rationales n. et
fultu aalita c. ut quæta in ordine ad
sensatos n. M. et d. m. si hoc sit quæta
si aalita ut quæta in ordine ad sensatos
et fultu aalita et aalita, ut quæta in
ordine ad sensatos n. et fultu aalita c.
m. si fultu aalita ut quæta in ordine
rationales n. et fultu aalita n. n. etc.

Obi. 3. In casu supra posito intelligi potest
huc se aal et n. fultu et aale: go aale
n. gnoscit, quia fultu et gnoscere se idem.
Confirmat: Illud n. gnosco, qd n. fultu me gnos-
cere: si n. fultu me gnoscere aale: go
n. gnosco. R. c. a. d. c. go aale n. gnoscit
ita clare fultu gnoscit aal, fultu in ordine
ad sensatos n. c. go aale n. gnoscit ita clare
et gnoscat in ordine ad rationales c. c.

Ad affirmacionem pariter d. M. illud n. gnosco,
vino clare, qd n. fultu me gnoscere sub
alga strata rase c. M. illud n. gnosco
occurrere, aut sub alga claritate, qd sub strata
quædam rase n. fultu me gnoscere n. M.
et c. m. sub eadem diffinitio: et n. c.

Obi. 4. si in casu posito petri substitueretur
brutus et ego dicere: illud est aal. et

eadem maneret gnosis et tu n' amplius
 gnosceres reale. go etm quido lide
 petro sola acclitas et n' realitas
 obitu illig gnioy. prof. c. p. n' solum
 real p' etm reale est obitu illig gnioy
 tunc substituto in lous petro lous
 mutaret gnioy, quia mutato obitu
 lous mutat gnioy; p' gnioy in data
 hypotesi n' mutat: go solum real et n'
 reale e' obitu gnioy. P. c. a. qd in
 data hypotesi eadem maneret gnioy, quia
 manerent eadem propria proxima gnioy
 tu' sensiva tu' etm intellva, nimis
 eadem accidentia sensibilia, qua' proxi-
 me causant gnioy sensitiva, et haec
 mediante etm intellva uti ponitur.
 c. etm tunc n' amplius gnosci reale n.
 tu c. in prof. n. M. ravem additam
 d. mutato obitu representaoi p' expli-
 cito mutat gnioy c. mutato obitu veri-
 ficaoi p' implicito n. In data
 hypotesi autem idem e' obitu representaoi
 n' sunt, quido petro a longe stet,
 et ego hinc: illud e' a' real, obitu repr-
 sentaoi unig gnioy p' oia aalia, sub
 desinuntioe, quia huius proz sensu
 illud qd vides p' qd p' obitu accidenti-
 tibus e' a' real l. reale l. irrabile petro l. p' a'ly
 l. l. e' q' ita etm, si deinde in locum

petri substituat bruti hanc eandem appa-
rentiam externam, et ego dico illud
a se et in huius generis obtu representat;
et explicitum est oia aelia sub distinc-
tione in idm sit sensu huius generis quoniam
proion, licet in posito casu mutetur
obtu verificat, quod sine dubio mu-
tari potest eodem genere manente.

Dico si in data hypotesi dico: illud
a se obtu representat, et illud dicitur
individuum, quod video: ergo si mutatur illud in-
dividuum et substituit aliud, hoc ipso
mutatur obtu representat. R. d. a.
obtu representat, et illud dicitur indivi-
duum et restitui his accidentibus et sub hac
apparentia externa i. a. et illud dicitur
individuum prout et in b. n. a. et d. c. ergo si
mutatur illud individuum vel illi apparatu acci-
dentium et apparentia externa, mutatur
obtu representat. c. c. si mutatur indivi-
duum ita ut substituat aliud in eodem
apparatu accidentium et apparentia externa
n. c. l. substituitur mutatur obtu representat;
implicitum et f. accidens. T. c. mutatur obtu
representat explicitum et f. p. n. c.
Obi. ergo licet voluntas profundit obtu ergo
et intell. prof. a. Reg. aut proficior crea-
turae et in aut implicitum, eatum
identitatis: ergo profundit obtu. R. n. a.

in prof: d. a. *Deus* aut prof: creator
 et n' aut imp: creator eand' *infectus*
 id e', aut ta' prof: in imp: creator
 eand' eore quoda' modo in diffi:
 centia e. a. aut eore fimo et iure
 prof: creatorum et imp: creatorum
 eand' oino n' aut vdo eore n. et. et c.

Co. *Obi. 6.* si n' dat prof: obtra, sequi hoc
 eore e' origi' a. *Deus*: sequela n' pt
 admitti. *gop*: prof: M' hoc gaudet eore
 ruc' gure eore, si si n' dat prof:
 obtra, ille, qui gaudet eore, seu ruc'
 gure eore e' origi' *gop*. prof: n. si
 n' dat prof: obtra, tunc quocumq'
 gaudet alqd' gaudet siue oia ideata:
 s' ut eore oia s' ideata: *go* si n'
 dat prof: obtra, gaudet eore gaudet
 siue oia. *go* e' origi'. *De* n' sequela in prof:
 d. n. qui gaudet eore gaudet oia gille
 c. n. gaudet oia gure clara et gaudet
 n. a. et s' ead' diff: c. *Disq' gop*
 qui gaudet oia gure clarissima et gaudet
 qd' eore isti adversari dnt dicere, quia eore
 iuste istos ille, qui dicit, oia intelligibilia
 s' obtra gure divina gaudet oia neq'
 to idius e' origi'. *Quaestio 2^a* de
 univ:ali in guri. hoc oia erunt
 ex quibus pro gude paratos nos facim,

Quæstioll^{da}.De vniversali in com
muni.

Vniversale ubi ex ista noj notorie constat
dicit unum alqd quære pluribz. quia vero
diversis modis pot alqd ee quære pluribz,
ideo diversa e vniversali acceptio. 1.º dicit
aliud dicit ee vniversale in causando quo
noe intelligit causa influens in multos
et diversos effectus, quales sūt Reg, sol,
astron. que proin causa vniversales
à philis appellant. Eodem modo 2.º scien-
tiam proprie dicit pot vniversali in
causando, quia in varias quæres scien-
tifiq saltem inde influunt.

2.º aliud dicit vniversale in representando.
hinc dicit e. g. vnus spectare plures
aut quæcumq quæres representans sicut
plures, item species angelica sicut
exhibens plura obta existentie.

3.º Est etiam vniversale in significando,
ubi e signa plura significans, v. g. vox
hoc, ead. Item conete hoc sensu di-
uersa signa vniversalia norbore, bellorip.

4°. aliud e' universale in cento seu
 metaphis et universale in predicando
 seu logico. Atq; de hijs postremo p.
 lijs scilicet de universali in cento, et
 in predicando, noto in proposito prior.
 Art. 1. qd fit universale.

Art. I.

Quid sit Universale?

Universale metaphis dicitur ab habe 7°. articulo
textu 48°. qd fit unus apud in multis.
 Dicitur 1°. unus qua voc, ubi Artes
 l. 1°. professionu l. 8. atq; ex isto Tolito
 et Comimbriensis explicans, indican
 volent universale dre ce unus noe seu
grapha et voc seu notra f noe signifata
in quatu scilicet f tale noe aut grapha
expressim. Hinc a voc univ
concludunt 1°. Termin generali v.g. ad
vocale. 2°. equivoca et analoge
qua talia.

Dicitur 2°. apud in multis. quibus vest
significat 1°. voc seu probu illud
qd universale dicitur, dre identificari cum
multis. E.g. ad. hoc p i q travis aa
voc petri v.g. libet in multis.

partibus corporis nra e univale, quia n
 line idz f idenditem, p totum f
 univo.

2º. qd m verby significat nec necepsa
 ut univale actu in fit multz, nro
 actu fit idenditiam ut multz. Unde
 hoc e univale, quia saltem actu e
 inae multz ut plures solas finy of-
 fibile.

3º. per eandem vocem ex mte opihedo
 aliorum sequitur ad univale, ut sub
 ea voce et proto, sub quo e unum
 et m multiplicat in multz. Unde proto
 Day nra univale quia n line multz
 ut sui multiplicat, n sui p plura
 die. Nri neq, nra angeli v. g. Mikalz,
 si hoc centus e individua. neq, una
 albedo postea f replicat in pluribus
 subz, neq, uny exercitus aut aceroy
 lapidum paratoy ad lapidas, aut milites,
 qui consistunt unoy exercitus aut aceroy,
 quia neq, proto exercitus multiplicat
 in militibus eiusdem exercitus, neq,
 proto aceroy in lapidibus eiusdem
 aceroy, e igit univale metaphisum
 inata datur replicat nra quodam
 quoy pluribus.
 Univale lyon ab Arle diuis unoy actu

predicari de multis, quia verba pat
colliquunt ex in, quia modo de univ. sal.
multiplicis dicitur. res ipsa enim idem
univ. sal. multiplicis et univ. sal. leguntur.
quia, quod est unum quod in multis
et etiam unum quod predicari de multis
et univ. sal. hoc solum distinctionem
inter utroque incedit, quod univ. sal. leguntur
quod est multiplicis solum quod
multiplicis ad essentiam.

Pitres: dicitur univ. sal. involvit duo operatione
quod est mala, prof. a. si multa generantur
et identificantur in uno, generantur et idem
dicitur eadem etiam inter se: si iuxta
datur dicitur in univ. sal. multa generantur
et identificantur in uno, quod etiam
generantur et identificantur inter se et sequitur
necesse est realiter multa et simul etiam
multa, quia univ. sal. et multiplicis
in multis sub ea ratione, sub qua est
unum. P : n. a. in prof. l. M. si
multa generantur et identificantur realiter in
uno, tunc etiam identificantur inter se realiter
c. M. si multa generantur et identificantur
in uno tunc facte seu iuxta non
quod est modo tunc etiam generantur
et identificantur realiter inter se n. M. et d. m.
si iuxta dicitur in univ. sal. multa

veniant et idea fuerit in uno s. scilicet
 l. forte c. n. tamen scilicet n. m. et qd:
 Ex hoc obvio patet ratio, quare quoniam
 soleat nunc universale sit possibile, seu
 an desit a parte rei et extra
 intellu l. n. Cum enim universale deest ex
 uno et siue multiplex in ea ratione in qua
 est unum, videtur hoc ipso universale esse unum 61.
 et siue n. esse unum, quod est impossibile.
 Nihilominus certum est, universale esse possibile, ut
 ex dicendis apparebit, et manifeste a pos-
 sibilitate constat, quia sua agunt de nomi-
 nalibus. solum ergo restat examinandum
 quomodo sit possibile universale, an vide-
 licet ita, ut independenti ab intellu
 heat utraque pars universalis, scilicet unitas scilicet
 quae multipliciter illi, an vero unitas
 requisita ad universale heat tamen dependens
 ab intellu. Nam de quae multipliciter uni-
 versalis dubium non est, quoniam ea desit a
 parte rei, ut utriusque utraque v.g. humana
 a parte rei existat in multis hominibus. solum
 an unitas universalis sit desit a parte rei. sententia nomi-
 nalium.

Art. II.

An unitas universalis sit desit a parte rei
 sententia nominalium.

Imputatur nominalibus dominus ipse, quod

unitas univ[er]salis qu[od] dicitur tantum in voce
aut qu[od] dicitur plura significanti aut re-
presentanti. iuxta hanc sententiam solum de-
bet univ[er]sale in representando et sig-
nificando, non autem in e[ss]endo, quia
iuxta illa tantum hoc vox aut qu[od] dicitur
v. g. hoc non autem res quod illa significata
est univ[er]salis.

Deinde 1° univ[er]sale non tantum datur in vo-
cibus aut qu[od] dicitur, prof[er]untur univ[er]sale tantum
datur in vo-
cibus aut qu[od] dicitur, hanc sine
tantum dicitur agere de vo-
cibus aut qu[od] dicitur
sine sine non tantum agunt de vo-
cibus aut qu[od] dicitur
quod dicitur de univ[er]salibus: quod sine univ[er]sale tantum
datur in vo-
cibus aut qu[od] dicitur, sine
tantum dicitur agere de vo-
cibus et qu[od] dicitur.
prof[er]untur quod dicitur animastica v. g. unum dicitur
hoc est e[ss]e reale, non tantum dicitur hanc
vocem sine qu[od] dicitur homo, sine re sine illam
significata. Item non demonstrat prof[er]untur
et prof[er]untur hinc vocem hoc, sine re sine illa
significata. idem potest ostendi in alio sine:
quod sine non tantum agunt de vo-
cibus aut qu[od] dicitur. manet igitur probat univ[er]salitatem
ita, quod est in vo-
cibus aut qu[od] dicitur
alia dari univ[er]salitatem sine quod res ipse
sine vocem significata dicitur univ[er]salem, quod dicitur

modu p[ro]p[ri]o dicitur 1° peripheronia, c. 5.
dicitur: ierit enim alia ut univ[er]salia, alia
singulare. Sexta Platonis.

Sententia Platonis.

Arguit plato ab Arle 1° metaphisic. ultio,
quod docuerit univ[er]salia esse utras quasdam
separatas à singularibus, quae videmur
et tangimur necessariae, aeternae, im-
mutabiles, existente in cornibus luna
iusta Comptonum, quae tota speciei
denominatio generat, et quas etiam ideas
appellabat, quia in eadem imitacionem
singularem efficiunt, et quae ex
participacione earundem consistunt. E.g.
propter rosas singulares docet plato
dari rosam vel singularem seu totam
ut sic rosarum singularem produc-
tricem, quae ita producat, ut pro-
ducendo illam consistat, sed ipsam
illam totam imprimat, ita, ut tota
in se singulari et tota universali.
Tunc 2° univ[er]salia vel totae ideas dicitur
non explicatas. propter 1° implicat, utraque
esse separata à singularibus et tunc ea uni-
versalem; 2° univ[er]salia vel totae utraque separata.

prof. a. utra univ. dicitur esse quoniam, et
videtur facta pluribus, ita ut de illis
cum veritate potest prodri; si pro se
parata à singulis ut potest ut illi
identificari, neque de illis prodri: quod
si utra est separata à singulis ut
potest esse univ. dicitur.

Quis talem utram esse quidem ab
aeterno separata à singulis, quoniam
veri facta in tempore singulis et
identidem.

Utra 1^a implicat ut ens necessarium
et aeternum identificari ut ens contin-
gente et existens in tempore: si
talis utra est necessaria et aeterna
singulis autem, ea quibus identificari
dicitur sunt contingenti et temporanea, quod

2°. Quia scilicet si dista sunt si dista
si utra illa ab aeterno ponitur et dista
à singulis si erit dista.

Prof. 2° talis a utra est aliquid singulare in
se, ut bene notavit S. Thomas: quod
potest esse idem ut petrus, paulus et adeoque
potest esse univ. dicitur. a. prof. talis utra
separata est aliquid positivum existens,
nec est ens à se, sed productum ab alio:
quod hoc ipso est aliquid singulare, quia nil
produit et actiorem nisi sit singulare aliquid

et in individuo determinatum.

Obiit plato 1.º Unifala e' obtu' fieri:
 go et d' dari a' parte rei. P. d.

a. Unifala fundamentale e' obtu' fieri
 c. a. unifala fula n. a. et sub eadem d. c.

v. g. Unifala fundamentale. Et ipse utro
 singulos in se fides: s. singloria n' s'
 obtu' fieri: go unifala fundante
 u' s' obtu' fieri. P. c. M. d. n.

s. singloria qua talia id e' quinta parte
 distinguente in singloria n' s' obtu'
 fieri c. n. singloria qua talia id e'
 quinta parte profundente a' singloribus
 n. m. et sub eadem d. c.

Obi: 2.º qui libet singlori, hoc v. g. petry
 pauly, et hoc s' participacionem, go et
 dari hoc, qui s' sit ille l. hui' hoc, s'
 hoc ut sic cuius participacione hui' et
 ille hoc sit hoc.

Confirmit quodlibet productum a' sibi sibi,
 go 19 v. g. hoc productum in tempore
 dicitur productum ab alio hoc ut sic exist-
 ente ab eterno, P. d. a. qui libet
 singlori hoc e' hoc s' participacionem
 alteri, qui etiam sit hoc facte n. a., qui
 sit hoc l. facte l. eminenti c. a. et n. c.
 quilibet go hoc e' id, qd e' s' participacionem
 l. alteri hui', l. Dei, qui e' eminenti hoc.

Ad quoniam repraesentat eorum modo d. a.
 quod debet produci a se. sibi. sibi. sibi. sibi. sibi.
 omnino c. a. sibi a se. sibi. sibi. sibi. sibi.
 Obi. 3. potentia utriusque nequit percipere immate-
 terialia: quod esse immaterialia: materialia
 quod unipotentia, quae percipiunt ab intellectu se se-
 parata a singulis et attributis prof. 1.
 c. et paritas. sicut se habet potentia utriusque
 ad intellectualia ita intellectualia ad materialia, quod
 D. c. a. n. c. in prof. d. a. ita intellectus potentia
 ad materialia se habet sicut pro portione entitativa
 T. a. pro portione potentia ad obiectum n. a. et c.
 na. sed eo, quod potentia infimi ordinis non
 attingat obiectum supremi ordinis, male infertur
 quod neque potentia supremi ordinis attingat
 obiectum infimi; na. sicut in haec perfectio
 consistit omnino perfectio infimi, et item
 infimum perfectio sicut. sententia Scoti.

Sententia Scoti.

Divinitus potentia nostra v. g. humana ut quae
 distat ex nostra rei ab individualitate
 v. g. a patre, a matre, a se. haec autem op-
 rationem intellectus unitam quamdam ad singularem,
 quia nostra ut sic iuxta potentiam nostram
 est discreta a singulis, adeoque non a singulis
 sed alia quamdam, quae unita hoc est,
 quod non sit singulis, inferunt, dominum potentia
 ea esse univalem, adeoque recipere dari a

parte rei. Aliqui ta prohibita quia
 ostendunt procul absque proba ut
 doceret univale dari a parte rei
 licet doceret ultra secundum se
 per et ex ultra felle disse a singuli-
 tatibus et una unite in singulis. depli-
 cem enim in ultra secundum se unitem
 quideram posse, aiunt, positiva una
 alia negam. positiva dicit illa vi-
 uis ultra in totum et in singulis et
 indistincta ad individua plura, sed
 potens proxime de illi prodi.
 negativa est illa, qua habet ultra ex
 eo, quia non in singulis et hanc sola
 asserunt defendi a proba, qua in
 rebus sufficiat ad univale felle,
 quia ad hoc non sufficit, et unum
 unite in singulis, si in super requirit,
 et sit proxime potens prodi de
 multis, adeoque, ut sit unum unite
 positiva, quod iure proba ut in nulli
 ex exponat, ultra in sequitur
 quare inter.

Pris 3° neq. unitas positiva neq. ultra
 prohibita dari in ultra secundum se ante
 operationem inob.

prof. ultra secundum se ante operam inob
 et identificata in singulibus nec ullo modo

ex natura rei ab illis dicta, uti ex articulo
 isto quaestio, procedenti constat. 20.
 singulariter non habet tale unitatem neque posi-
 tiva, neque negativa, etiam natura secundum
 se eam non habet: sed singulariter non habet tale
 unitatem positivam, neque negativam ante operationem
 intellectus: ergo neque natura. subsumptum
 patet, quia unitas illa tunc postquam
 quoniam natura est unitas ely, unde quoniam
 l. saltem non singulariter: sed singulariter non habet
 unitatem generalem ante operationem intellectus
 sed tantum singularem: ergo.

Quia 1. a parte rei esse hoc est eiusdem
 speciei: ergo a parte rei est una species.
 per unitatem specificam est unitas universalis: ergo
 unitas universalis dicitur a parte rei. 2.
 d. a. a parte rei est eiusdem speciei omnes
 fundamentales: c. a. eiusdem speciei sunt
 n. a. et sub eadem d. c. Omnes hoc, prout
 existunt a parte rei dicuntur species fun-
 damentales, quia sunt similes in natura, quae
 similitudo probet intellectui fundametalibus
 illas quae inveniendi recipere et ad unum,
 et quoniam conceptus sunt species sunt sunt.
 Vergetur hoc a parte rei est indivisibile in
 plures species fundamentales, ergo est unum et eiusdem
 speciei sunt sunt. 2. n. per prohibetur antea,
 ergo a parte rei de plura species sunt sunt.

Vnde argumenti simile & hinc. hoc oes a
parte rei est indivisi in plures species ange-
licias; ergo est eiusdem speciei angelicus.

Ratio 2^a. utra, que existit in petro et
utra, que existit in paulo adhibet unica
divisio: ergo habet unam aliquam, nihil
enim adhibet una divisio, nisi sit una:
si illa unice non habet ista utraque in-
tellectu, ergo habet illa secundum se et a parte
rei. prof. subsumptum utraque non habet ab
intellectu quod sunt definibile, sed habet idem se:
ergo neque habet ab intellectu unice requisita
ad divisionem. Ex. c. 1° entymemata n. subsum:
in prof. d. a. utraque non habet ab intellectu, quod
sunt remota definibile una divisio c. a. quod
sunt proxima definibile una divisio n. a. et
d. c. ergo neque habet ab intellectu unice remota
sed fundamentale requisita ad univalem,
que unitas existit in similitudine utraque
c. c. unice proxima n. c. sicut enim divisio
non in rebus, sed in ratione et intellectu tanquam
in subiecto, ita etiam proxima divisio ad divisionem
que est idem ac proxima definibilitate, non dicitur
eo in rebus, sed satis est, si sit in ratione.

Ratio 3^a. Arles 5° utrumque tenet 8. d. 12mo 63.
int. modis unius ponit unitatem speciei et ge-
neris, et quidem quatenus sunt unitates reales quia
ipsidem agit de unice, prout est prius est entis
sed species et genus sunt univale: ergo unitas

unifali dat à parte rei. *Id.* ut suavi
d. M. Tales in modis unig possunt unitem
specia et generi quateqz fundmtes s^t in
reby c. M. quateqz s^t in reby n. M.
et c. m. sub eadm d. c. et n. c. sentia
phonseca.

Sentia Phonseca.

Phonseca s^{to} n^o n^o c. 28. quosise 3^{ia}
sentia 2° distingit 3. status in oi ntra.
1us appellat statu p^{ro}ncipioi s^u indifferentia
in quo ntra v. g. humana e possib^{il}. p^{ro}mo
quia in hoc statu p^{ro}nta ntra independit
ab intellu p^{ro}nto à singl^oribz, ut pole n^o d^u
ut ipse vult, q^unta d^u singl^oria, ideo
n^o t^ontu s^u intellu. s^u realit^{er} est indifferens,
et ad hoc l. d^u individui p^{ro}ntat. atqz
it^{er}is in isto statu ap^{er}it ntra et uni
salem.

2us statu ntra est statu existentia real^{it} s^u
q^untaioi est est ad singl^oria, q^unta et
statu ab^ontem appellat.

3us deniqz statu est, ut s^u intellu ab^ontem
ntra ab individui s^u q^unta unifalem
et tunc fit unifali s^u ab intellu.

Pr^omo 4°: n^o dat in statu p^{ro}ncipioi s^u possi
bilit^{er} ntra unifali esse operase intellu.
Prof. in statu existentia n^o p^{ro}nt dari ntra
indifferens ad singl^oria et unifali: q^unta
in statu possibilit^{er}. prof. c. dari in statu

possibilitatis utraque univale est, et possibile
utraque univale: si enim possibile utraque univale,
est utraque univalem posse existere a
parte rei: ergo dari in statu possibilitatis utraque
univale, et utraque univalem posse existere
a parte rei: ergo si utraque univalem non potest existere
vera a parte rei: etiam non potest dari in
statu possibilitatis.

Dices utraque in statu possibilitatis per praesens
et prior singularibus: ergo non est singularibus: ergo est
univale. Solum praesens R. n. a. nam ubi
nulla est distinctio ex parte rei, ibi nullus est
realis ordo prior et posterior, si utraque
est individua nulla est distinctio ex parte
rei: ergo inter ista etiam non est ullus realis ordo
prior et posterior. Immo, si daretur
talis ordo, posset individua esse priora
ista utraque specifica, quia tunc forte
posset esse id est utraque specifica a univale
existens per se prima, id est per se individua.

R. 20 d. a. utraque in statu possibilitatis
et prior singularibus existens c. a. et
prior singularibus possibilitatis n. a. et c. utraque
autem in statu possibilitatis nihil est aliud, quam
ista singularia possibilis

Vigebat: a parte rei vera et pro hoc: Deo 64.
et possibile petri, quia est possibile utraque
humana: ergo prior est et possibile utraque
humana, quoniam petrus, et sequens in illo
prior utraque non est singularis. R. d. a.
vera est ista pro, si illud deo et quia

tenet causa n. a. quia nra huma-
na n. e. causa petri nisi filii int'pa.
quod n. e. prior. Si illud ides et quia
tenet prioritem aliqua l'ge et
caus. u. a. et n. e. Prig l'ge
dicit illud qd' quicq' q'ceptu magis
universalis. Unde quedi pt. nram
humanam hoc modo ee priorem
in dividui. Sentia Pontij et quorum-
da recentiorum.

Sententia
Pontij et quorumda recentiorum.

Pontij hobbza disputase 8. l'ge quope
2. g'ulose 4. e. post hunc ad nulli
recentiores docent unitem univ'ali dan
a parte rei, quia a parte rei datur
g'eneralia seu similitudo quoda int'
atq' individuali. V. g. int' hoc; na
cu' si huius g'eneralia ee nra sin-
g'les dicant ee eisdem nra int'
se; iteo putant similitudinem illam
ee quanda unitem nra univ'ali
atq' adeo f. illa huius univ'ali a
parte rei, quia huius nra una
& similitudinem, que s'ial e' multiplex
in dividui.
R'is 5. in p'ario et alijs unitas similitudis

n' d' unitas requirita et sufficientis
 ad universale fide. prof: tali requirita
 unitas ad universale fide, si cuius
 nra v. g. humana fiat una nra
 seu una in rase nra: s' unitas
 similidm n' d' tali unitas: q' unitas
 similidm n' d' unitas requirita et
 sufficientis ad universale fide. M. patet
 ex autoritate q' nri. tali enim
 unitas q' nri intelligit unitatem
 univ'rsali, cui q' nri p'cipi et acato-
 ritu, si q' nri poneret, questione
 profante existeret, quia ex
 questione reali faceret questionem
 de noc; vocaret enim in dubium
 q' d' intelligat unitatem univ'rsali, prof.
 q' nri si similidm p'cipi nra
 humana n' d' indivisa in rase
 nra: q' unitas similidm n' d' tali
 unitas, qua faciat nra unam
 in rase nra. prof: a. si similidm
 nra humana tantum habet hoc, q' una
 nra sit tali, quaz e' altera, hoc enim
 e' e' simile, sicut una e' tale,
 quale e' altera: q' si similidm
 p'cipi nra n' d' una nra seu n'
 una in rase nra. c. patet
 quia, ubi e' una et altera nra
 ibi manifeste nra n' d' indivisa

Quis oī negas divisiōi seu pluralitē
 unitatis, nisi ipsa unitas similitudinē
 negas divisiōi seu pluralitē: quia uni-
 tas similitudinē et unitas nisi. prof.
 m. unitas similitudinē et Regula di-
 visiōi seu pluralitē sūnt nūm.
 Itē et negas divisiōi: quia et negas
 divisiōi. R. c. M. n. m. in post.
 u. a. d. c. quia unitas similitudinē et
 negas divisiōi in plur. sūnt nūm
 c. c. est negas divisiōi in plur.
 utraque sūnt seu in plur. sūnt nūm
 n. c. hoc autē postulat unitas
 sūnt unitas utraque requiritur
 ad unitatem sūnt, quia hoc est
 ee una utraque quoniam pluribus.
 quare invertit argūmētū et quod sūnt
 iterato

Confirmo oī negas divisiōi seu
 pluralitē in ea tuta ratiōe et
 unitas nisi in qua et negas di-
 visiōi. s. unitas similitudinē et negas
 divisiōi in ratiōe utraque quia unitas
 similitudinē et unitas nisi in ratiōe
 utraque et quod sūnt et unitas
 nisi unitas. Reg. 3. utraque de unitate
 unitas potentia.

Nra de unitate universalis sententia.

65.

Comari d'ambora sentia nra, ut
fiat unisali d' abstracti a
differenti individuanti. Unitas
nra nra unisalis opponit uniti individuali,
quia unitas unisali d' ea quae pluribus n' ita
unitas individuali. Postea abstractio alge e
reali, d' sicut alge reali abstracti et generalis
altero e' relati u' a' sum e' terra etuis.
Alia d' abstractio intentionalis ac rarij, qua fit
operasem intellus, hoc autem abstractio inten-
tionalis iterum duplex e' alia negati alia pro-
positi. Abstractio negati e' u' p' intellu unam
negati de altero ut si dicitur candore hoc in nra
abstractio propositi e' u' quicquid unum n' h'c
rarij alteri, aut u' representant unum n' re-
presentato sicut altero, et, si quis aio quicquid
aurea n' quicquid intellu q' fit frigida,
aut si intellu representat nra rarij n' repre-
sentato candore. hoc notato fit §. I. quicquid nra.

§. I.

Conclusiones nra.

Disio 1° unitas sibi unisali adeoq' sibi unisala
sile n' pot' dari a parte rei. quibus hae parti
ca' probata e' ex veritate hantem et viceti
sententia' partem vero directe probat hae base.
Unisala sile d' nra abstracta e' singulari: si

oes hoer unu qd extrase, su in quise mee
 quia hoc quise n representat disse ullam
 pluralitatem hoer, s n sunt unu unitate
 singlri, quia nra humana su hoc probu
 hoc potest et in hoc quate percipio, d e
 abstractu ad ulu individuu hoer s e indife-
 rens ad incedu multz: qo f quise eig-
 nandi profundate oes hoer sunt unu
 unite unisali; quia hoc e unitas ut in-
 differentia et abditudne ad incedu multz.
 Antequa ad obiaz solvendas progrediam
 quoda adhu pro maiori dictoru declarare
 et faciliori solutiae obiaz corollaria
 subiungenda s. §. II. corollaria quoda.

§. II.

Corollaria quædam.

- Collige 1.º est et si unitas unisali, felis
 adeoq. qsu unisale file qua tale heaf
 beneficium intely profundat; dari tñ a
 parte rei su in rebz ipsis fundmta hing
 unitz; quia in rebz v. g. in hoibz
 dat similitudo quoda utramque que file
 fait ut intely oes nras humana, pl
 quate hoc mdu unig quipiat. Vade
 hoc file, quat dat in rebz qgrue diu s
 unitas fundamentaly unisali; qsa vero
 filia s unisale fundmtale.
66. Collige 2.º unisale file d'ita gstitui qriox

profundata, ut in hac quise tota unisali centia
 gisset. manifesta e' cui quisea eiusmodi prof-
 undata n' ce unu' aptu' inea multis. Est cogno
 illa totu' id p' qd' tota a parte rei multiplex sit
 una entitate; na' unisala e' quatu' quoddam
 sex denominatio 2° intentionalis, qua' pro seculo
 importat istas utras singulas, qua' denominant
 unu' pro fra denominante vero unite' seu
 reason divisionis in plures utras u' aptitudie
 ad irradum multu' sub rae unig, atq; hanc
 sola unite' dicitur hri p' quisea profundata.

Colliges 3. Obtem quisea profundata; el' ressa
 singula, et si illa n' quiseat ut singula
 he' in ordine ad ius circumstantiu' indivi-
 duantes, sicut quisea quisea hanc sub rae
 aalis unig pro obto ut rae, licet n' quiseat
 illum ut rae seu in ordine ad rationes.

Hinc desit sentia utra nra a' sentia Thomise
 qui docent quisea p' qua' sit unisala, quisea
 et respicere ea parte obto unite' quamd
 a' singula.

Colliges 4. utra singulas fieri unu' n' ab
 illa unite' quisea quisea quisea ut in certo et
 u' unu' quisea entitate e' una et indivisa
 se; hoc est unite', sicut e' individuali, ita
 et pot' facere unu' unite' unisali. Reinde
 obto quisea tota trahunt denominatione' a' quisea
 in quib' ha' se representat obto. Illas vero
 denominationes, qua' quisea quisea obto, eo ressa
 n' trahunt obto a' quisea. Hinc licet quisea
 entitate sit spirituali, utali, n' obto quisea

Firmat: quia profundus distinguit se dividit
unum ab altero qd n' facit unum. R. c. a.
d. c. qd n' facit unum intra se c. c. extra se
et quo ad apparentiam, quam habet individua
in genere n. c.

Ad q' firmat R. d. a. quia profundus dividit
unum ab altero positive inducens id est unum
n' ee alterum aut representando obitu et multi-
plex n. a. distinguit unum ab altero proprie de
cipiendo utra tali q' parte, qui n' g'noscat illam
in ordine ad circumstantias individuantes, c. a. et
d. c. qd n' facit unum positive c. c. proprie n. c.

Ibi: 3. quia profundus g'noscat plura et unum:
qd pro obitu et unitem: qd unitas unifalij
n' g'noscat in genere profunditate; alia, ille
quia pro obitu habet bipala. R. d. a. quia
profundus g'noscat plura et unum positive
n. a. g'noscat plura et unum proprie c. a. et n. c.

Propere plura et unum positive e' g'noscere ex
parte obitu unitem n' g'noscere plura et unum
proprie e' g'noscere obitu f' quia, quo h' t'
talem m' d' tendendi, qui n' distinguit in
singula. Unde quando dicitur quia faciens
unum g'noscat plura et unum parte redupli-
cans et n' denotat unitem s' tenentis ex
parte obitu g'noti, s' talem denotat m' d' ten-
dendi g'noti, quem h' ista quia.

Dices, quia illa faciens unum g'noscat
obitu l. ut unum l. et multiplex neutru' p' t'
dici, q' q' M. prof. int unum et multiplex
des' mediu' qd quia g'noscat obitu l. ut unum

l. ut multiplex. prof etm m. si eni gnoscit
 ut unum, tunc l. supposit in obto unite
 l. fingit. si vero gnoscit ut multiplex
 gnoscit illa n' fuit univale R. n. M. si illa
 parte reduplicans ut tenet unite
 se tenent ex parte obto gnoscit. in prof
 d. a. int unum et multiplex n' def mediu reale
 c. a. praesupponit n. a. simul go n' sequit int albu
 et n' albu n' def mediu go intell' facians
 univale gnoscit obto l. ut albu l. ut valbu.
 Ut eni intell' n' obstante, qd n' def mediu
 reale reale int albu et n' albu t'n
 profindere silt ab utroq. Ita etm silt
 n' def mediu reale int unum et multiplex,
 ut t'n intell' profindere ab utroq.

Obi. 4. gnoscit fit una ab unite obto, n' autem
 obto ab unite gnoscit; quia gnoscit potit imi-
 tet obto, qm obto gnoscit: go gnoscit prof-
 undas n' fuit una unite univale. R. d.
 a. quo ad utrumq. membrum: gnoscit fit una
 silt in representando: ab unite obto
 a. fili l. fundente: it obto n' fit unum
 intrinseca ab unite gnoscit, c. a. gnoscit fit una totum
 ab unite obto fili et obto n' fit unum ex-
 trinsic ab unite gnoscit n. a. et c.

Obi. 5. si unitas grecty et fra denominans
 univale sequit, qd si utra f. diversos grecty
 recipios grecty ex utra remane fiant
 plura univale, quia multiplicata fra
 tribuente denominoc univale, multiplicat
 etn denominoc univale: c. d' falsum: qm eni

diut et plures species humanas ex eo, quod utra
 seu species humana semper quibus quibus pro-
 iis. p. p.

R. 1.º n. M. quia quibus quibus multiplicat
 in recto quod recto in quibus accidentibus
 quale est universale, ordinariis et subter.

R. 2.º d. M. si unitas quibus in eadem est fra-
 denominans universale bene sequitur, quod utra
 humana est plures quibus quibus sunt plura
 universalia. F. M. si unitas quibus in reprae-
 sentando est fra denominans universale bene
 sequitur p. n. M. et c. m. sub eadem distinctio.

Ideo quod ut sequitur, quod multiplicato quibus utra
 n. g. humana multiplicentur etiam universalia,
 quia fra denominans universale est totum est.
 unitas quibus in repraesentando seu apparentia
 illa utra sine circumstantiis individuantibus
 quibus est utra in quibus: eadem autem est
 haec apparentia unitas in omnibus quibus licet
 ipsi quibus, in quibus fundat talis apparentia
 distinguantur.

Obi. 6.º singula non potest esse fra denominans uni-
 versale si quibus est aliquid singulare quod quibus non potest
 esse fra denominans universale. R. d. M.
 singula totum in eadem non potest esse fra de-
 nominans universale. F. M. singula etiam in
 representando non potest esse fra denominans
 universale c. M. et d. m. si quibus est aliquid sin-
 gulare in eadem c. m. in representando n. m. et c.

Obi: 7.° Unifale dicitur inae posse multum fieri
 identem, si quia non potest inae multum fieri
 indidite: quia quia non constituit unifale. R.
 j. c. M. et n. n. c. quia quia non potest
 ex his promissis.

68. R. 2.° l. M. unifale denominatve sumptu dicitur
 inae multum fieri identem c. M. fiet et reduplica-
 tione sumptu n. M. et c. M. d. c. quia quia non
 potest constituit unifale denominatve sumptu c. c.
 fiet et reduplicatve sumptu n. c.

Ob: 8.° Illa quia praecipua pro obto habet aliquid chime-
 ricum quod. prof. a. quia illa quod sit utra
 abstracta est singularibus, si talis utra est chi-
 merica et impossibilis quod. R. n. a. in prof.
 d. M. quia illa quod sit utra abstracta realiter
 est singularibus seu abstractione si tenente ex
 parte utra quita n. M. quod sit utra ab-
 stracta fiet a singularibus seu abstractione
 si tenente ex parte quioj c. M. et d. m.
 si implicat utra abstracta realiter c. m. ab-
 stracta fiet n. m. et c. hly 4. solvuntur
 alia de unifali quaesita. §. 1. a qua potest
 fieri aut fieri potest unifale.

Art. IV. Solvuntur alia de unifali quaesita.

§. I.

A qua potentia fiat, aut fieri potest
 universale.

Prose unifala fieri potest in illa humana potest ex dictis.

quo et alias potius $\text{D} \cdot 1^{\circ}$ intellectus divinus
 hoc Deus n. pot. facere univale. prof. quis
 faciens univale et gnoscere plura p. eundem
 unig, atq. et ee gnoscere, quia n. differunt
 unum ab altero: s. intellectus divinus pot. suam
 infinita. perfectiorem in modo gnoscendi vi unig
 oia clarissime et distinctissime gnoscit n. pot. hinc
 tale gnoscere: go intellectus divinus n. pot. facere
 univale.

$\text{D} \cdot 2^{\circ}$ Intellectus angelicus pot. facere univale. prof.
 1° ratio: intellectus angelicus est limitatus et tantum
 finitely: go n. est ratio, quare neque se
 capax igno. gnoscere et praevidere a singulis.
 prof. 2° Intellectus angelicus una ex parte n. pot. per
 proprias res oia possibilium, vi quarum res oes
 pot. gnoscere, prout est in se, ex altera vero
 parte et solum alio modo posse gnoscere
 res oes: go gnoscit illas abstractivè et gnoscere
 n. differendo inter singula eorum individua:
 s. si pot. dictis modo gnoscere representare res,
 nulla amplius apparet ratio ut n. etiam ita
 gnoscere eandem pot. gnoscere, ut oia ab-
 strahat a singulis; go intellectus angelicus
 pot. abstrahere a singulis et facere univale.
 In hoc disceptat a. quo ad 1^{am} partem est certum
 ex eo, quia res possibilis est infinite
 intellectus autem angelicus tam limitatus n. pot.
 exhaustivè gnoscibilitatem rerum infinitarum,
 quo ad alteram vero partem idem a. patet

exinde, quia quosque res oes, saltem alio
modo et melius, quam eadem oino cognoscere
go in intell^u human^o longe imperfectius
angulis potest res oes saltem quosque subpre:
senti quoniam cognoscere, poterit etiam intell^u an:
geli^u ita cognoscere res oes.

69. Q. 3° Voluntas humana est facultas univ^{er}sale.
ita Compton^{us}, Jameri q. prof. de
facultate univ^{er}sale requiritur talis potentia, que potest
extendere plura et modo unig, seu profun:
dere ultra quae a singulis, si voluntas est
et talis potentia ergo voluntas non potest facere univ^{er}
sale; prof. m. totum et unum voluntis, offi:
cium est affective proficere, aut averfari ob:
ob intell^u proficere, si affective proficere aut
averfari ob:
ob intell^u proficere non est illud quod
dare aut proficere a singulis, ergo
voluntas non extendit plura et modo unig, neque
profundit a singulis. Aliud ergo est voluntatem
et per actus facere univ^{er}sale, et aliud, est
per actus terminari ad univ^{er}sale seu ad ob:
quod ab intell^u representatur. hoc postquam
et regamus et ratio est, quia voluntas et potentia
aque independens a materia ac intell^u: ergo
voluntas aque ac intell^u potest tendere in
ob:
ob abstractum a materia.

Confirmat ratio patris Jameri ob:
f. hoc, quod est multiplex sit extra animam
sicut in unum quodammodo et acquirit ratio:
ce in anima, si hoc non sit facultas voluntis, quia

res solita & solutionem nā nec acquirit ultra
 ce in ea, s; potius voluntas agit ad obtum:
 go univale nā fit p̄ actum voluntatis.

R. 4° Neq; phantasia seu sensus internus neq; externus
 facit univale; prof. illa sola potia facit uni-
 vale, quo obto realthi multiplici tribuit unitatem
 propriam a singlritib; s; neq; sensus internus
 neq; externus pot tribuere obto realthi multiplici
 unitatem propriam a singlritib; go neq; sensus
 internus, neq; externus pot facere univale.
 Prof. n. sensus sive internus sive externus
 nā pot proficere obto, nisi ut vestita certis cir-
 cumstantiis loci, figura figura q̄ qua indi-
 viduantes vocant, et utris rem graduat
 facta, & evidens: s; talis modus quiescendi
 nā proficidit a singlritib; go p. n. quo ad
 sensus externos e' certa. Quib; enī v. g.
 nā videt hominem nisi constitutum tali loco,
 cum tali figura q̄. quo ad sensus internus
 vero seu phantasia nā minus idē patet
 ab experientia; nā quōdo nobis obto ali-
 quod imaginam; s; illud imaginam;
 nob; ut constitutum certo loco tempore,
 ut tali figura q̄. Unde etm p̄d; q̄
 dicit: sensus ac singlritus, intellēt autem
 univale.

Ras a priori reddiq; a J. Thoma quia nūq;
 quiescendi sequit nūq; cendi, go sicut
 nūq; cendi sensus tal internus qm externi

Intellectus ita etiam videtur habere potentiam intellectus
 et intelligere subiectum, in se, respicere illud
 circumstantiis intellectus individualibus,
 Dicitur 1° quod ita dicitur ideo intellectus humanus
 potest facere universale, quia est perfectior quavis
 potentia intellectus: sed etiam intellectus divinus est per-
 fectior intellectu humano: ergo etiam facit universale.
 R. d. M. quia est perfectior et simpliciter, quia ratio
 sua limitatur et capax quoniam generalis est M.
 proprie ideo, quia perfectior n. M. et d. n.
 sed etiam intellectus divinus est perfectior humano et hoc
 ratione sua infinita perfectior, in quodammodo non est
 capax quoniam generalis est n. et est capax talis quoniam
 n. m. et c.

Quod igitur intellectus humanus facere potest universale aut
 partem ex perfectione ipsius, quae habet supra
 bruta, partem ex imperfectione secundum quae
 est inferiori. Ex perfectione quidem, quia
 perfectior est, potest obsequi intellectus a intelligere
 seu circumstantiis intellectus individualibus
 liberare, atque adeo et quoddam quasi im-
 mune illi tribuere. Ex imperfectione in ipsa
 provenit, quia imperfectionem est in indivi-
 dua et differere unum ab altero.

Dicitur 2° quod videtur in imagine, eo modo
 generalis videtur, quo modo in illa representatur:
 sed Deus videt non quoniam universale, et
 in ea forma in imagine videtur obsequi
 generalis representatur: ergo etiam Deus videt

obitum q̄fate, et q̄fate fait unisale. 4.
 I. M. Si v̄p̄o v̄i is imagine caup̄ si i-
 magin̄ i. M. f̄ig n. M. et d. m. et v̄p̄o
 seu ḡno Dei caup̄ si imagin̄ seu ca-
 n̄to actu q̄fate n. m. et e' oino incaup̄ata
 ab imagine et actu n̄o u. n. et n. i.

Claritas, cui et existia ḡno, divina h̄tur à 70.
 sola certia divina, in qua tanq̄m àn speculo
 p̄ri n̄vle clarissime reru' oiu' entitas
 relucet.

Quies 3.º ḡno 4.º R. L̄p̄g fameliy non
 appetit pot̄y hanc q̄m alia ovia. It̄m
 caris sonriars aperit os ad capiendas
 mufas n̄ has l. illas, ut nulle t̄ra
 adfit, s̄ in unisale, go istotu' aalium
 phantasia seu imaginatio fait unisale.

R. d. a. L̄p̄g fameliy n̄ appetit pot̄y
 hanc q̄m alia ovia et t̄n appetit illam
 et posita certo loco ut hac l. illa figura.
 In e' de canef. a. aperit illa et
 abstracta ab oibz eiusmodi circumst̄n-
 z. a. et d. c. go phantasia fait unisale
 quodammodo ingpletu', in q̄tm fact̄ n̄ in
 hoc pot̄y, q̄m illud numero obbet. c.
 fait unisale q̄letu' n. c. Ras e', quia in
 phantasia sit suprema int̄ pot̄ia, m̄tules
 et int̄tui p̄xima, ideo participat alq̄d
 de p̄f̄ctioe int̄lly, nat̄ ut ait l. Dionysius:

Supremum infimum attingit infimum
 supremum.

Ob. 4. Oculy videt in iride et in collo
 columba varios colores qui tamen vere ibi
 n. p. i. q. tunc videt colores in univ. p. i.
 Talis est visio n. a. p. o. l. y. i. m. a. g. o. h. u. i. u. s. q. u. i. n. a.
 alteris coloribus. Et. 1. Non deceat qui

negent a. et dicant, qd in iride et in
 collo columba videat verum colorem quidem
 s. transparente et p. s. t. e. n. t. e. in certa
 leuius reflexione, ut in possibile
 sit et a. s. p. a. t. e. n. t. e. r. e. p. r. e. s. e. n. t. e. s.
 p. e. n. s. i. b. i. l. e. n. t. e. x. i. s. t. e. n. s. l. a. b. s. e. n. s.

Ob. 2. Si in opposita patria patria
 libeat, oculi adhuc n. facere univ. a.
 p. l. e. t. u. s. q. u. i. a. e. t. n. t. u. n. c. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. b. t. i.
 p. n. s. i. b. i. l. e. n. t. e. x. i. s. t. e. n. s. t. a. l. i. l. o. c. o. a. t. e. m. p. o. r. e.

Ob. 5. Visio videns a longe auro
 lapidum et n. discernens an sint plures
 lapides l. n. t. e. m. a. d. o. r. a. t. i. o. q. u. a. e. x. h. o. r. t. o.
 diversi floribus q. p. t. o. p. i. p. i. s. o. d. o. r. e. n. o. n.
 discernens sed odores q. s. u. a. d. u. n. t. p. l. u. r. a.
 f. m. d. u. u. n. i. u. s. q. o. f. a. c. i. u. n. t. u. n. i. v. a. l. e.

Et. 1. a. q. s. u. n. d. u. n. t. p. l. u. r. a. f. m. d. u. u. n. i. u. s.
 p. r. o. u. i. s. i. e. t. o. i. b. y. i. n. c. u. n. c. t. i. s. i. n. d. i. v. i. d. u. a. t. i. b. y.
 n. a. n. i. t. a. p. r. o. u. i. s. i. e. a. e. t. a. c.

Patet cum q. visio videns a longe
 auro lapidum q. s. u. n. d. u. n. t. i. p. s. o. s. l. a. p. i. d. e. s.

in aere q̄ntu, iſu ſu aereu totum
 representat ſub certis accidentibz indivi-
 duantibz loci figura q̄. adeoq̄ n̄
 profundit à ſingularitate aereu; idm̄
 de odorace pluſiu odoru ſicut. quæſtio
 3. de univalibz in ſpec.

Quæſtio III. De univerſalibz in ſpecie.

Univale. de quo in quæſtione habentur agitur in 5.
 ſpeces cum porphyris dividunt ſubli,
 videt in genz, ſpeces, differentia, p̄tina
 accidentis, quæ etm̄ 5. predicabilia
 dicuntur, vade colliges, tam diſtinctio
 et maxime diſtinctio univalibz legu, quæpe
 q̄ dicitur et predicabile de pluſibz ſubli.
 quid ſit genz. §. 1. explicat deſio generis.

Art. I.
 Quid ſit genus?

§. 1.
 Explicatur deſio generis.

genz prout e univale legu a porphyris dicitur
 et: predicabile de pluſibz et diſtinctibz ſpec

in eo qd quid e. Que dicitur quia recipit
quia utroque generis satis explicat idq
ab oi alio distinguit, uti ex eiusdem
expositione et obliquo solutione mani-
festum erit.

Primo 1.º prodicabilia de pluribus que
verba sº loco generis in hac dicitur per
hoc enim genus generis et reliquis prodi-
cabilibus.

Secundo 2.º pro dicentibus que verba
diffinitio generis sº per significat, que ut
prodicabilia e et diffinitio univale dicitur
sunt de solo numero diffinitibus prodi-
cabilibus.

Primo 3.º in eo qd quid e. pro quo in-
teligendo nota:

varios ee predicandi modos que univale
sunt tunc superiores predicantur de
inferiori, videlicet in quid in quale.
In quid pure in quale pure, in
quale quid, in quid quale, in quid
quale. Ex his singula.

In quid predicari, e prodi centibus
de subto, tali e prodiaco, ut dicitur:
hoc e aal. prodi enim aal e de
centia subto hoc.

In quale prodi, e prodi accidentibus
l. saltim modis adiacentibus subto et
ut dicitur: f. magis e alby, hoc e xalis.

In quid pure prodi, e' prodi centltis
et huius f' nudi f' se stant; E.g. hoc sal.

In quale pure prodi, e' prodi accidentltis
v.g. natus e' albus, petrus e' artifex.

In quale quid prodi, e' prodi centltis
f' nudi t'n adiacenti, et d'tinanti, alteru,
et si dicas, petrus e' rarus.

In quid g'lele prodiat, e' prodiat t'nqm
tota centia subti v.g. petrus e' hoc.

In quid inq'lele prodiat, q'd prodiat t'nqm
pars centia subti. v.g. hoc e' aal. his
notatis.

Res ultima d'fior verba indicat, genus
prodi in quid pure id e' centltis et
f' nudi f' se stant; atq' d'tinanti.

Centltis quidm, quia prout t'nqm pars alpha 71.
centia subti. res nudi f' se stant; vero,
quia prout substantie, deinde f' nudi d'tina-
nt; ab altero, quia genus a diff're d'tinat
ad certa spec. Tali prodiat generica
e' hoc hoc e' aal.

Addunt aliqui d'fior particula inq'lele
s'v' vides se necessariu, lat; cui expti-
nis genus prodi inq'lele, du' d'nt
prodi de spec diff'ntib; na' a spec diffe-
rentib; n' p't abstrahi prout qu'nt,
q'd univore prodi p't de spec diff'ntibus
t'nqm tota correndu centia. q'o hoc ip'o

q^d gen^{us} dicitur pro^{du}ci de ^{spec}ie diff^{er}enti^{bus}, n^{on}
p^{ot}est pro^{du}ci g^{en}erale. q^o d^e iⁿg^{en}erale pro^{du}
dit.

Dicitur in hac p^{ar}te hoc ad^o ad^o ad^o pro^{du}ci gen^{us}
s^{ed} hic n^{on} pro^{du}ci iⁿg^{en}erale s^{ed} iⁿtra
iⁿg^{en}erale. q^o gen^{us} n^{on} s^{ed} p^{ro}du^{ci} iⁿg^{en}erale.

R. C^{on}tra Ariaga n. M. q^o hoc sit predicatio
generis. r^{ati}oem dat, q^{ia} totu^m id, q^u
expli^{ci}te et sol^ute p^oss^{et} ex parte substan^{ti}e.
et n^{on} expli^{ci}te p^oss^{et} ex parte p^{ro}ti de m^odo g^{en}eris
iⁿdividualit^{er}, que^s n^{on} g^{en}erant s^{ed} s^unt. §. 2.
Solventur obstac^ula

§. II.

Solvuntur obstac^ula.

Obstac^ul^um i^um: pars n^{on} p^{ot}est pro^{du}ci de toto neq^{ue} totu^m
de parte, s^{ed} gen^{us} est pars s^{pe}ci^{ei} v. g. ad^o est
pars ho^{mi}nis, et s^unt est totu^m p^{ro}du^{ci}ti^o
res^u e^{ius}dem. g^{en}erant eni^m s^{ed} s^unt h^{ab}ent:
q^o gen^{us} n^{on} p^{ot}est pro^{du}ci de s^{pe}cie.

R. d. M. q^o ad utru^mq^{ue} membr^um, pars p^{ar}te
n^{on} p^{ot}est pro^{du}ci de toto p^{ar}te v. g. corp^us de
toto hoc est pars m^ult^{ip}lex q^ual^{is} est g^{en}eris n^{on}.
I^{tem} totu^m actu^{ale} n^{on} p^{ot}est pro^{du}ci de parte
actu^{ali} v. g. h^{ab}ent de actu^{ali} est M. totu^m p^{ro}du^{ci}
t^{er}mi^{ne} de parte p^{ro}du^{ci}ti^o n. M. et d. m.

In geny & pars metaphica speci, ita & totu potes-
 tatiou respu eiusdem c. m. geny & pars phia
 speci aut totu actuale respu eiusdem n. m. etc.
 Genus n' & pars phia speci quia una cu diffia
 ponit speciem n' per quocunq phia, seu per univem,
 s' q' quocunq tatum metaphica, seu raris et hinc
 in causa reali pl' prodri de spec. Eodem modo
 geny n' & totu actuale respu speci tatum partu,
 quia speces n' ingredi quocunq centlem geny,
 et ita geny totu potestativu respu speci, quia
 geny & tunc superior, et speces tunc inferior.
 Illud t' nota geny, quod prod' predicat' or-
 dinata n' prodri ab partem, s' et totum
 potestativu quia ordinata n' prod' pars qua
 talis de centia seu specia, bene autu prod' t' totu
 potestativu de parte potestativa seu tunc
 superior de inferiori.

Ob 2°. Geny prod' de differentibz toto genere
 v.g. vivens de planta et aali: q' nalo geny
 d' hinc prodri de spec differentibz. R. d. a.
 geny potest de toto genere d' hinc et hoc
 & generat' prodri qua tali f' auidens c. a.
 et hoc e' f' se et de centia generat' qua tali
 n. a. et c. na' in d' hinc ea tatum poi dnt,
 qua se de centia d' hinc. Res huius rei et-
 terior e', quia didisio univaltiu facta
 e' n' tal' secundu' M. C. m. extensioe t'rai
 superioris ad plura l. pauciora inferiora
 q' h' secundu' hinc s' n' d' hinc prodri t'rai
 superioris centlem videll' aut auidentill'

complete aut incomplete. sive autem genus pro-
dicitur de toto genere differentibus sive de
differentibus speciebus, idem est modus predicandi sicut
est et de incomplete: ergo predicari de toto genere
differentibus a generi non videtur.

Ob. 3. Genus a quo est predicabile de pluribus
solo numero differentibus ac de differentibus speciebus.
non bene dicitur petri et alii, plures et alii
ergo non est ratio cui dicitur potius predicari de specie
quam de solo numero differentibus.

Res. 1. Ophiodo. c. a. n. c. et suppositivum illud
quod nimirum in dicitur genus predicari de pluribus
specie differentibus per se, genus predicari de pluribus
speciebus, sed alii tempore est, genus predicari de pluribus
qua specie differentibus sive de illis illa plura sunt
individua specie diversa uti per e. g. petri, et
Bucophaly, Molesty et. sive sunt species diversa
ut per hoc, equi, canis.

Res. 2. T. a. n. c. quia in dicitur generi poni
de illud potius, et quod genus differt a specie.
sed differt a specie et hoc, quod fit predicabile
de specie differentibus: ergo.

Nisi autem T. a. quia iuxta sententiam pro-
kale Thomistarum admittentium species
inmultiplicabiles in individua plura
potest adhuc ab illis speciebus multiplicabilibus
abstrahi ratio generica, que tamen pro-
dicari non potest de pluribus solo numero
differentibus.

codm quætu et abstractiæ c. a. n. p. latig patere pisse
 accepto sub alio quætu et abstractiæ n. a. et c.

Pro intelligda hoc nota triplici generi abstractiões
 hæc in se fieri posse. 1° q. qua plures species
 quousq. f. adu unig uti fit, ut dico. aal,
 arbor, lapis, absp. eo q. differna int. species
 ealis, arboru q. atq. f. huiusmodi quousq. fiunt
 genera 1° intentionalia et directa. 2° abstracta
 c. quo hæc genera 1° intentionalia f. aliam
 quousq. reflexa et q. q. quousq. ea genq. seu
 unu prædicabile de pluribz species diffribz n. diffec.
 nendo unu genq. parlare ab altero; atq. f. hanc
 quousq. via genera 1° intentionalia fiunt unu
 genq. 2° intentionale seu reflexu expressu
 hoc voc. genq. q. etn hoc articulo nos definiunt.
 3^{ia} abstracta c. qua f. nota quousq. reflexu
 genq. 2° intentionale quousq. eo unu prædicabile
 de q. multibz, f. qm quousq. genq. 2° intentionale
 ut reliquis prædicabilibz, sicut in species, diffria
 q. quousq. fitq. univale seu prædicabile 2° in-
 tentionale et reflexu. Hoc notato

scopus Ror. c. genq. in dicitur generi sicut to prædicabile 73.
 de pluribz accepto in tertia abstractiõe latig patere pisse
 accepto in 2° abstractiõe seu pro genere 2° intentionali
 et reflexo; quia univale seu prædicabile reflexu quousq.
 sub se n. tota genq. 2° intentionale, s. etn species,
 diffria q. atq. hinc prædicabile seu univale reflexu
 de 2° intentionale p. et genq. in dicitur generi, quia
 sub hæc abstractiõe et abstractiõe latig patet dicitur,
 q. d. genq. 2° intentionale; sedus sequendus quousq.
 sicut species. S. 1us de species subicibili.

Arlus II.
 Quid sit species?
 §. I.
 De specie subiicibili.

Species subiicibilis à Porphyrio c. 2. dicitur d. qd
 subiicitur generi. et de quo genus est qd probatur.
 ex quo patet, speciem subiicibilem generi sub se
 specie mediam, seu subalterna ubi d. v. g. aut
 et proinde huiusmodi infirmitas, quibus d. v. g. hoc. Utroq.
 enim hoc species, subiicitur generi.

Ob: Iuxta dicta explicare species diffinitæ et genus, quia
 est id, qd subiicitur generi, et genus explicat et
 speciem, quia genus dicitur id, qd profertur de specie
 diffinitæ. qd qd mittit inveniuntur in se.
 Præterea hanc obicere Porphyrio et idem ait, se necesse
 esse quædam dicitur genus et species et species et genus,
 in enim genus et species inter duo correlativa
 necesse sunt explicari de utroque altero l. per
 ordine ad alterum sicut ob eandem causam patet
 explicari de utroque ordine ad filium et filium per
 ordine ad patrem. Verum hoc quod ubi
 advertit Schiading non dicitur solus ac difficultatem
 nisi magis declarare, quia adhuc manet, qd
 obicere dicitur et aliud aque obicere, qd
 eandem correlativam diffinitæ et ordinem ad alterum
 vel correlativam, qd si possit aliquid nobis
 esse, qm per ordinem ad propriam correlativam.
 hinc in recentioribus a nulli.
 Re. d. 2. a. membrum. Genus diffinitæ et species legem
 et subiicibile n. a. p. species prima et quæ nihil est

aliud, qm utra et certia queta c. a. d. n. c.
 Omnes hec rpo d' ad nte p'hyori q'p.
 p. a. isenat dicit: se d'fina g'ng p'c
 p'ec, q'c e' correlativa g'neri: p' correltiva
 g'neri e' p'ec lya et p'ecib' n' aut n'
 p'ha, q'p' p'x. um l'hiadino n. a. in p. d.
 M. porphyri' ait: se d'fina g'ng p' p'ec m,
 q'c et in q'nta e' correltiva g'neri n. M.
 p' p'ec, q'c e' quida' correltiva, hic et nunc
 ta auq' p' m' d'um aut' ab'olati c. M. et d. m.
 p' correltiva g'neri, q'c tale e' p'ec lya et
 n' p'ha c. m. correltiva g'neri q' tale n. m.
 et c. p'ec q' d'fina e' g'ng ce p'ec p'ec de
 p'ecib' n' q' p'ecib' int' se d'fina. Explicata
 aut' hunc in adum certia g'neri, independit'
 a' p'ec p'ecib' n' ampl'q' v'it'ose erit, si
 d'fina p'ec p'ecib' n' expl'it' q' g'ng d. II. de
 p'ec p'ecib' n'.

§. II.

De specie p'edica-
bili.

p'ec, q'c e' p'edicaibilis seu un' salin' p'ec
 q' p'ecib' n' p'edicaibilis; n' p'ec p'ecib' n'
 p'ec g'neri n' g'ng. d'fina aut' p'ec
 p'ecib' n' a' porphyri' c. 2. ce p'ec p'ec
 de p'ecib' n' et d'fina numero in e,
 q' q' p'ec. Addunt Conimbricenses p'ec p'ec
 p'ec, et p'ec ita et p'ec p'ec p'ec

proxime et imde predicari de solo
 numero diffibz qis sepe accepta
 dno clare distingui a genere. Et
 proxime et imde n de solo numero
 spee diffibz prof. Adhuc claris distin-
 guis spes a diffia pntis et acciden-
 te, quo in quale predicant nec qd
 e dno addere parlat qdte, na dff
 hac in pati annis spee prodari qdte
 Et e ut totum certum pot; hoc qd
 cas qd proxime de solo numero diffibz
 predicat in qnd n rot totum et pars
 certia su inqte; na si predicant
 inqte l. predicant ut genz l. ut diffia
 n et genz quia hoc n rot proxima
 de solo numero diffibz, ut ut diffia
 quia hoc n rot in qd simplt et pure
 s in quale qd qd.

74.

Ob. 1° Multa s spes, quo n prodant de pluribz
 go n e de certia spee prodri de pluribz. p. a.
 sol, phera, nudq s spes et n prodri de
 pluribz qd. R. n. a. in p. d. a. sol q n prodri
 de pluribz actu existentibz. e. a. de pluribus
 possibilibz n. a. et c.

Arg. 1° persona divina et sui, ita probat Reg
 s spes: s ha n pat prodri de solo numero
 diffibz qd. m. de proba Reg qstat. de persona
 divina probat. persona di: tota n prodri
 de relectibz divinis, s ha n different solo numero
 s spes: qd n pat prodri de solo numero diffibz

¶. n. M. quo ad utramq. parte' et de proto Reg
quida' nanzesta e' ras, quia Reg sine n' e'
unifale, n' eni' pot' prodri de pluribz que sint
plura in rase ff. hanc Reg signata: go reg.
pot' ee spes hic definita. Hic eni' est non
ex unifalibz. Ne persona Divina vero, si
venit e', qd' relas divine int' se differant
spee hinc eadem prodhet de relasibz n' ut
spes, s' ut genz.

¶. 2. Qualitet persona e' spes, quia intra
gileta, et in nula e' prodribz de pluribz.
¶. In iuste Thomista etia' in creatz possi-
biles s' , imo etia' existunt spes in multi-
plibiles s' plura individua go n' e' de rase
spes pot' prodri de pluribz. ¶. T. a. d. c.
go n' e' de rase spes prodribz, que e' unifale
et qm sola hic definit prophyty pot' prodri
de pluribz n. c. n' e' de rase spes
pate' subivibilz, que n' e' unifale T. c.

¶. 2. spes prodribz seu infima prodhet
de spee distibz: go male dicit' prodri de
toto numero distibz. p. a. vero pot' bona
hae prodraoes: hoo e' spes infima, eque
e' spes infima go spes infima prod'
de spee distibz. ¶. n. a. in probaoc
d. c. go spes secundo intentionalz prod'
de spee distibz id e', hic tunc spes T. c. spes
1. intentionalz seu res signata s' hunc tunc
spes. ubi e' hoo, eque. n. c.

Dixi T. c. quia hoc, equus & accepta sub ea
 rae, sub qua de illis protulit tres species, et
 differt species pro solo numero, quia sub illa rae
 et ultra omnia similia inter se, non utitur
 et eadem modo praedicta de pluribus solo numero
 differt.

Ob: 3. Ratio v. g. ad rae protulit quae de
 solo numero differt, et tamen est species, quod species
 non venit sola. R. d. a. Ratio protulit quae de
 de solo numero differt in quod simpliciter
 aut pure, sicut requiritur ad species n. a.
 protulit in quale quod T. a. et n. c.

Dixi T. nam species ordinaria protulit de
 individuis, pro de dicto, deinde species non protulit
 et modo tamen simpliciter, quod tamen requiritur ad
 se univale et praedicta, in hoc iusta
 quoniam deat ea unum rae et rae non
 significata; quod modo non est, si species non sit
 species; quia unum non venit ad univale, non
 venit ad species, quae est univale.

Ob: 4. Individua v. g. petrus et paulus non
 differt numero: quod species de protulit de in-
 dividuis non protulit de numero differt,
 p. a. nec petrus nec paulus est numerus, si
 tamen constituant numerum quod non differt
 numero. R. d. a. individua non differt
 numero ita ut petrus sit diversus numerus
 à paulo. c. a. non differt numero ita ut
 de numerant et constituant numerum differt
 inter se et unum non sit aliter n. a. etc. tr. 3. 7. 11
 differt.

Ob. 1. data diffra d'is q'ent' om' d'is;
 go n' v' bona. p. a. Ipsi septa d'imus
 d'isem prodi in qual'q' sup. R. n. a.
 in p. d. a. ipsi d'imus d'isem prodi in
 qual'q' et hoc ideo d'imus, quia d'is
 e' p'len' ex dupli' probabili genera
 liet et diffra, quoru' illud probu'
 in qu' et hoc in qual' c. a. d'imus
 d'isem prodi in qual'q' f' m' d'is t'um
 simpli' sicut diffra, et prout ex mente
 h'is et p'p'ositi requirit ad unipl'
 n. a. etc.

Ob. 2. Diffra e' de certis p'om' inferioru':
 go n' p'odit de illi in qual' p. c.
 q' e' de certis aliis n' adiacet illi,
 nihil eni' adiacet sibi ipsi q. R. d. e.
 diffra e' de certis p'om' inferioru',
 et t' n' v' de certis generi' inclusi' in
 inferiorib' c. a. et e' de certis om' generi'
 n. a. etc. quia go inferiora diffra q'ant
 genere et diffra et quia generi' q'asi
 adiacet diffra, ipsi vero diffra om'
 inclusi' in inferiorib' illi n' adiacet
 s' certis e' et om' p'eti' id'entata, ideo
 p'odit de inferiorib' in qual'q'. p'ro
 maiori t' n' declarat
 Nota, q' p'odit in qual' p'odit h'ic sumitur,

sit praei f. mde' adiacenti; et dtraanti;
 idem autem praei f. mde' adiacenti; et dtraanti;
 qd' praei f. mde' fca, hoc est quicquid adia-
 cere aut supervenire alteri. sicut qd'
 fca phia v.g. aa raaq; n' totum e' fca
 respu' n' bria, cui supervenit et, qm' dtraat
 h' e' et dtra' fca etm' totiq' phia v.g. hoz, in
 quo indidit' h' qm' fca fca pars dtraans, ita etm'
 dtra'ia, quo e' fca m' phia n' totum e' fca
 respu' generi, qd' dtraat ad hanc l. illa fca
 h' etm' e' et dtra' p' fca respu' totiq' fca
 et hinc patet, quomodo et quare dtra'ia
 praei sit in quala' etm' respu' inferioru',
 in quora' centia' h' qm' pars magis dtraans
 involu'it. h' q. 4. quomodo differant fca, et quo
 solo numero.

Artus IV.

Quenam differant spee, et quae
 solo numero?

Non ayrim' hic amplius de dtra'ia in q' dtra'ae 7°
 leqa, p' totu' sicut unu' e' ea 5. p' dtra'ilibz
 et procedenti' h'elo a' nobiz e' dtra'ia, s' in
 q' dtra'ae reali p' totu' q' dtra'uit et denomina't
 n'tra' spee' dtra'as; na' ins res alia' p' q'
 dtra'it, ut leo et equz, alia' ming, ut p' troy
 et paulz aut des ova' oino' similia' p' troy

diffini facit diftere hęc pofforia fola numero, itaq; hui indagatione quęda unifa; ntra' diffis fpecifica et numerica explicans, fed propinqua quoddam unifa; ea uniy applicare et ufu poffimum quofcunq; utru aliqua fola numero t. tota fpecie in fe differant.

Quęftio autem e' de diffini fpecifica illorum maxime quo fe fub eodm genere proximo. falcem quo ad nos, nat' de iis, quo fe diversis genere fe quęrare n' folamus, utru fpecie infima differant, quia fe clarum e' ea quo toto genere differt in eadē fpecie ce n' poffe. S. l. offeruntur varię opinioes. 1^a extra.

S. I.

Afferuntur varię opinioes.

I. Sententia.

Tribuit D. Bonaventura quęnta ad n' nulli alii amplexu et cardinali Balaphiing. hoc docet ea differre fpecie, qua differt in prate nobiliffimo, numerice vero difere que in prate nobiliffimo quęruunt. Ea que fentia inferunt or angulos ce eiusdm fpecie, quia que

nunt in proto intellectivi, et est principium
et nobilissimum in proto angelorum.
Non placet hoc sententia

1° propter illa sequela, quae ex eadem deducuntur,
videlicet, quod angelos et eiusdem speciei, imo
et ipsi Balaivini, admittit, ac quidem et
possibiles angelos diversae speciei quorundam
enim quibusdam supponunt patres
nominati s. Augustinus, Hieronymus, Irenaeus,
pro s. Paulus, s. Basilus, s. Damasius
et alii, afferentes, uno angelorum, unam
inequalitatem utraque inaequalis, aequalis
gradus: quod indicant angelos, haec diversae
et inaequales utras, adeoque et diversae
speciei. s. Thomas docet s. Thomas in quibusdam
et facit etiam scriptura hinc inde
veritas faciens de diversis angelorum
ordinibus, licet et latius exprimat, in
quo hoc ordinem diversitas spectat.

2° Difficilis haec sententia, quia ex eadem
sequens, uti angelos, ita etiam omnia bruta
et eiusdem speciei, quia, sicut in angelis,
protus intellectivi et nobilissimus, ita utraque
s. Thomas 1° parte quaestione 55. Art. 4.
protus vivens sensibilis, in quo omnia bruta
veniunt et nobilissimum in brutis, utique enim
possunt et aptabiles et posse videre, audire
et posse sentire, sentire latrare &c.

3° Obstat, quia certum est equum et leonem
differre speciem, et tamen non est certum, an prota
ealy et prota in quo equus et leo
generantur, et sit magis proprium, quam
protam hinc et illuc, et origines: quod
male desumitur diffinitio specifica a diffinitio
in prota nobilissima.

Quia si ut non naly apud Maudhian
han prota solam intelligenda esse de
accidentibus, adeo ut illa tamen accidentia
diffiant speciem, quae diffiant in prota
nobilissima.

Obia est 1° quod sequitur actus supernaturales
amoris Dei v. g. et eundem speciem cum
actu naturali amoris Dei l. caritate, et
actu supernaturales, et eundem speciem, quod
struuntur et quae generantur. Propria p.
l. caritate in actu supernaturales amoris Dei
protam nobilissimam et amoris Dei l. protam
supernaturalem: si propter, tunc actus super-
naturales amoris Dei et eundem speciem
in actu naturali, si propter, tunc actus
actus supernaturales et eundem speciem. q. d.

Obia est 2° quod sequitur duas gradus eundem
angelis, quorum altera est de Deo et angelis
altera Deo et homine et eundem speciem quia

veniunt in proba nobilmo, qd in utraq
gracie esse expressivam Dei. Item
qd omnes passiones brutorum sunt eiusdem
speciei, quia veniunt in proba nobilmo
qd esse, autem quod situm et expressivum
nobili.

77.

Neq. ratio Palaphinini evincit intentu. si
enim argumentat, proba maxime dtra
tionu reliquoru proboru et probum
nobilium: s. probu distilla seu speciem
et maxime dtraionu reliquoru proboru
quia solit indiffra eorum ad hanc l.
illa spec. qd situm: go probu distilla
et probu noble: s. quo distat in proba
diffilli, distat spec: go etm illa distat spec.
quo distat in proba nobilmo; in hoc distat
M. p. probu maxime dtraionu s. idem dtra
tra et reliqua proba que dtraionu
s. hoc s. f. idem dtraionu: s. tra et pphos
et nobilior, qm dtraionu: go probu dtraionu
et nobilium. Ex. n. M. in p. n. m. ad de
tate tra totu et dtraionu et pphos altera
gratem, qd fieri pot. etiam si tra s. unu
lo n. sit pphos, qm altera pars s. unu
se uti patet in euidente, qd s. ratio
pphos h. intus tra et tra euidens
s. pphos, qm pphos.

Dices nobilibz i dicitare, qm dicitari, p pro:
diffle dicitat: qd e nobilibz.

R. d. M. dicitare seu ce dicitans i nobilibz
falte et in statu pncipior, qm dicitari
seu ce dicitabile e. M. ce dicitans i nobilibz
realt et absolute, qm ce dicitabile n. M.
et e. n. sub eadē doc. et n. c. 2^a sentia.

II. Sententia.

Et Cardinalz de Lugo Ariago, Schradini alio-
rumq, docturum illa differre spee, quo
diferunt notabilibz, solum numero autm dif-
ferre, quo n notabilibz differt, qd si quorū
a. e. quolibet notabilibz diffia sufficiat ad
diffia pncipia, e. quanta ce deat illa
diffia notabilibz?

Dicent hoc ex iudicio prudentu ce noticadu
Deoz illa differre notabilibz, que differt
iudicio prudentu.

Hoc pntia licet in praxi magnu usum
heat, atq; secura sit maxime in rebz
moralibz, qdo egi de diffia actus huma-
norū, tm de valore mtra et spe ad
sacramenta requisita et in similibz,
quā valde probabile e prudentes, in-
dicant, aliqua differre spee in hoc suo

iudicio n̄ deiciari aut falli, nihilominus
 saltem loquendo eadem sententia accepta, prout
 verba sonant alius n̄ placeat obsequente
 rades

1.º Est, quia res dicitur fore secundum se
 et independentem à iudicio prudentium,
 quod ut ac de ex parte obli assignari
 fundamentum, quod quod prudentes iudicant
 aliqua differre notabile, si hoc non
 possit ista sententia, cui totum vel integral
 iudicium prudentibus q̄q.

Dicitur fundamentum illud esse quoniam diffi-
 mūdine rebus intrinsecis, si diffinitionem
 illa videtur esse diffinita specificata quibet,
 tale enim primit et denominari
 dicitur et iudicium prudentibus thom
 et fra denominationem q̄q.

Ita quod et quod grati et quod quardae
 aliorum dicitur, diffinitio de illam, quae
 v.g. carum int et haem intredit, et ce
 specificata potius, quoniam numerica nisi
 esset iudicium prudentibus. nimirum
 aliud e, peres iudicium prudentibus ce
 declarare, ubi de diffinitio illa
 et noem diffinitio specificata significata,
 et aliud e diffinitio ista per nos istud
 significata iudicium et dicitur prudentibus

facm & sua de nominante qstitui. pñg
quedim. posteroq facm gratis et sine
fundamento aspectu nomy.

2ª rāo ē probu, scilicet qd alqd qstitui
in certo spee, dē ee alqd stabile fixu
detractu, et quasi indivisibile, uti docet
cum Arto 8° metaphis. 1. Thomas 1^a 2^a
questioe 42. articulo 6. qd arbitriu et iu-
dicium prudentu ē alqd indetractum,
arbitrariu et instabile, ut ipse pro-
cedentes frequente in se differentiant,
an aliqua diffant spee: qd hoc iudicium
nō pōt ee probu illud, qd alqd qstitui
in certa spee et diversa ab altera.
Subsumo atqui hoc iudicium assignat ista
sententia pōt probu illo scilicet qd quoli-
bet res qstitui in spee certa et diversa
ab altera, qop. N. p. spees seu proton
specifice ē f. p. ac 1° intentu ā contra
et nō f. accidens. ubi docet Arto: p. contra
ferbet in alqd certum et nō in alqd fugu
uti docet Arto 2° de coelz: qd pro:
sententiu dē ee alqd f. p. stabile ac
fixum et nō inartum ac dependens
ā iudicio prudentu.

3^a rāo ē hęc sententia assignat proton

unde sententiae et certo probari et quod
 sit diffinitiva sententia: quod non possunt
 explicari alia diffinitiva sententia. p. a.
 iudicia et auctoritates prudentium facta sunt
 fidei et probabilitatem, quo est fallibilis
 si autem parit firmiter, quod.

4. ratio. Quod iuxta hanc sententiam sequitur
 in fine posse differre sententiam ab altero
 et fine si differre, quia eadem res iudicio
 quorundam prudentium saepe differt ab altero
 notabiliter et iudicio aliorum prudentium non
 differt quod.

5. ratio. Calor maximus et minimus
 notabilissime differunt et tamen non differunt
 differt, quod non quaque et quomodoque,
 notabiliter differt si diverse sententia.

III. Sententia.

Docet illa differre sententiam, quo sit inaequalia 78.
 in sententia, et a, quorum unus est positus
 altero, ea vero, quo sit in sententia aequa
 lia, solo numero differre. de hoc patet
 Cominorianensis l. 2. de aia c. 1.
 quaestio 5. Toleti 3. de aa c. 5. sententia
 12. pro eadem etiam citat Valquez Molina
 et ex parte sententia Suarez de potate
 29 sententia 3. numero 16. pro eadem quoque

favel s. Thomas 1.^a parte quaestioe 47 a
 filo 2. in corpore. Ita l. 3. gl'ra gen-
 tes c. 97.

Quamquam enim hoc sibi Thoma doctrina tanta
 videat procedere de diffia specifica fratri-
 tates in pro eadem alata equalitate procedit
 de diffia specifica, quorum magis, certum.
 Haec in sentia reuincit ab Hurdado, Arriaga
 Opheado, Schiadingo et a recentioribus qu-
 nites.

Ras a 1.º quia sicut multa s. quae certo et
 ex oia fere iudicio diffit spec, de quib;
 tal. oino ignoramus, l. certe propt' du-
 bium aut incertu e, an sint inaequalia
 in p'fitione: go diffia specifica n' p'fistit
 in inaequalitate p'fitione: a. p. sibi certu e
 ubi eadem aduatae differre spec, et in ignoramus
 l. certe propt' dubiu et incertu e, an sint
 inaequalia in p'fitione: q. op. 2.

2.º Dato n' concesso qd defacto oia, quae
 diffit spec, sint inaequalia in p'fitione, n'
 t' repugnat produci a Deo res entitative
 dissimiles, a. eoz, diffites spec, qui eoz
 sint inaequalia in p'fitione: go certa diffia
 specifica n' p'fistit in inaequalitate p'fitione.
 p. s. diuina certia quincit se ad intra sibi
 personis equalib; in p'fitione et t'ra spec di-
 versis ubi quincit t'ra sentia: go oia se ad
 extra poterit quincare creatur, plurib;
 quae se equalib; int se in p'fitione et

ta diversa speci atq; dissimiles. Confirmatur
 Quia unius hypostasis s. quas graves theologici dicunt
 ea possibilis s. q. quarum una intra tempora unius
 patri et s. altera filio, est equalis in personae
 et sicut diversa speci pte diversos trass, quos respiciunt.
 qo pot dari duo equalia in personae et ta spec ee
 diverse.

Præter q. quæri spes et quædam participatio Dei, sicut
 et quædam auctus ad Deum et recipere à nihilo: qo di-
 versa spes et diversa auctus ad Deum et recipere
 à nihilo: s. n. pot duo diversissima ad Deum aue-
 dere et recedere à nihilo, nisi sint in personae
 unequalia: qo n. pot duo ea spes diversa, nisi
 sint in personae unequalia.

Confirmatur n. pot duo lineæ ee dissimiles hoc s.
 difere in distantia à puncto ex quo ducentur
 nisi sint unequalia: qo neq; pot duo creaturae
 ee dissimiles in recipere à nihilo et recedere ad
 Deum, nisi sint unequalia. R. c. 1.º entymte
 n. s. s. sumptu. sicut enim duo pauperes aucten-
 tes ad regem pot equaliter participare à divitiis
 regis et ta in diverso genere s. q. unq; in unius
 aliter habende in auro, ta pot duo creaturae
 ee in personae equalia et ta diversissima aucten-
 ad Deum eiusq; personae participare, ta ut una
 creatura tantum participet à Deo in uno genere
 personae, q. ta alia in alio genere.

Ad confirmand. R. c. a. v. c. et pariter. Dissimiles
 s. quia lineæ que tales tantum habent quantitate
 et quantitate prout s. p. q. ta quo ad antilem

nō pot differe ab alia q̄ntitate nisi in inaequalitate: q̄ nō pot duo linea int se differe q̄ntitate nisi sint inaequales. At vero dicitur se pot via recedendi à nihilo et accedendi ad Deum, quia Deus est infinitus, nō participabilis: hinc q̄ pot una creatura hac via se et quādam participatioe huius p̄fectiois accedere ad Deum et recedere à nihilo, alia vero alia via seu per aequalit̄ participatioe alterius p̄fectiois, quo casu creatura illo erunt diverso spec̄e, et tū in p̄fectioe aequales.

Quaestio 2^a una Ep̄stola quaestio 44. de Deo, quae se aequalit̄ p̄fecta, se aequalit̄ filia Deo: se quae se dissimilia int se nō se aequalit̄ filia Deo: q̄ quae se dissimilia int se, nō se aequalit̄ p̄fecta. De n. m. pot enim duo participare à Deo dissimiles p̄fectiois, quo tū aequalit̄ sint dignit̄ et affirmabilit̄.

79.

quo casu illa duo erunt dissimilia int se et tū erunt aequalia Deo
 Quaestio 3. dissimilia entitativae seu centralit̄
 se illa quae differt in qualitate centralit̄ p̄fectiois,
 Inaequalia se quae differt in q̄ntitate centralit̄ p̄fectiois,
 se quae differt in q̄ntitate centralit̄ p̄fectiois, differt etiam
 in qualitate centralit̄ p̄fectiois, quia q̄ntitas centralit̄
 p̄fectiois, et q̄ntitas centralit̄ se nō: q̄ quae se in
 centralit̄ dissimilia, se etiam inaequalia: q̄ quae quae
 differt spec̄e se dissimilia in centralit̄: q̄ etiam oia
 quae differt spec̄e se inaequalia in centralit̄.
 Consequens: in centralit̄ dicitur esse tale ac esse tū m. q̄ etiam

Idem si a se tale seu se dissimile et a se talem seu
se inaequale.

R. d. secundum membra Mris: inaequalia s. quae differunt
in genere centum positionis quae tali, id est, si unum positionem
centum excedat alterum c. M. inaequalia s. quae differunt
in genere talem multum sumpta, id est, si unum talem het
positionem divergas a positionibus alteris n. M. et d. m. s.
quo differunt in genere centum positionis, differunt etiam in
genere multum sumpta. c. n. in genere quae tali n. m. etc.
Idem quod dicitur R. d. a. in centum idem si a se tale se ca
talem absolute c. a. idem si a se tale se ca talem relate seu
comparative ad aliud n. a. etc.

Declaro Item: in centum idem si a se tale se ca talem absolute
quia idem si a se tale positionem se hae talem positionem absolute
ex hoc genere positionis, v. g. albedinis, et a se hae ex alio
genere positionis, v. g. nigredinis. Non autem idem si a se tale
se ca talem relate ad aliud; quia a se idem si a se tale
positionem et hae talem ex hoc genere positionis, v. g. albedinis,
quod nullum aliud hae potest ex alio genere positionis, v. g. ni-
gredinis.

Primo q. Ariles 1. metaphisice tractu 5. docet diffinitio generis
diffinitioe lo hae sicut hae et privationem hae, quae duo
sunt inaequalia. qd diffinitio perfecta et perfecta illa, quae
differunt per se sunt inaequalia.

Consequens sicut Ariles 8. metaphisice ait. se verum se hae
sicut numeri, si numeri per se differunt, nisi sunt
inaequalia, qd etiam certum.

R. d. a. Ariles docet diffinitioe divisiones generis, se hae
sicut hae et privationem quo ad aliqua c. a. qd ad a
v. a. etc. p. qd Ariles voluit dicere, qm quod sunt
hae et privationem eiusdem non potest in eandem querere
ita diffinitioe divisiones generis non potest eandem entitatis
querere v. g. eandem rem non potest simul se animal et
et eandem eandem modo

Ad confirmacionem R. in S. Thoma centia se hnt ficut
 numeri quo ad oia n. quo ad aliqua i. M. etc. m.
 sub eadm. hoc c. et n. c. Paritas go centiar int et
 numeros in eo consistit, qd. sicut numeri consistunt
 in indivisibili ita ut nihil superaddi potest numero
 quin mutet spec. ita nulli centia ulli prote-
 centie superaddi potest quin mutet spec. Ex hoc
 autem nil inferri potest nos, qd. vero tales n. vo-
 leant omnimodam paritatem institueri int numeros
 et centias patet ex eo, quia alia, sicut unitas
 ex quibus diversi numeri generantur s. equali p. h. o. i.
 ac affirmabili, sic etiam oia prota e. g. ad
 reale, regibile, latrabile, ex quibus metaphis quo-
 rum rerum centia drent ac eisdem et equali p. h. o. i.
 qd. falsum e. t. centia.

IV. Sententia.

Asperit ita differre spec. que difunt in proto pluribus
 genericabili, solo numero vero differre, que difunt in
 alio proto n. genericabili pluribus, sic hoc et hoc difunt
 spec. quia difunt in proto realit et regibili, que s.
 prota genericabilia pluribus. Petrus vero et Paulus
 v. g. difunt solo numero, quia difunt tantum in proto
 petreiti et paulit, que s. prota individuantia
 et n. genera pluribus. Ita quidem sententias.
 Hoc sententia, nisi limitet aut aliter explicet veritates
 hac voce. Sed dari specifica diffia, licet s. des
 prota pluribus genericabilia, et vniuersi pot. dari
 diffia in proto pluribus genericabili quia des diffia
 specifica, go sic n. bene explicat diffia specifica.

a. quo ad 1^{am} partem p. Nam ex sententia Philo^{sophi} 3. perspe-
divina differt int se spec, imo iuxta ver^{ba} Deus
differt spec a creatur^e, neq; ta ista differt in proto
plurib; genericib; q^{ui}q;.

P: nunc imo a. etm quo ad 2^{am} partem. Unio petri et
unio pauli v.g. differt in proto plurib; genericib;
et ta ut differt spec: q^{ui}o ut dari differt in proto
genericib;, quin des differtia specificia. a quo ad
2^{am} partem e satis certa, quia alias si unio petri
et pauli unio differret spec etm ipse petrus et paulus
differret spec. q^{ui}o ad 1^{am} vero partem p. esse
unionem petri et pauli genericibile plurib; unioib;
petri possibiliib;, et ee unionem pauli et proto ge-
nicabile plurib; unioib; pauli possibiliib;: si in his proto
differt unio petri et unio pauli: q^{ui}o unio petri et pauli
differt in proto plurib; genericibile. Imo argum^{en}tum
facit ut in aliis eumodi entib; respectu, v.g. de
viper^e aut griseo albedini, a. et de viper^e aut griseo
albedini B. ad etm ista grises et viper^e differt
in proto genericibile, ideoq; iuxta hanc sententiam
spec.

P: res idem protu^m essentis spec, q^{ui}o fit una
proble de plurib; solo numero differtib;: s^{ed}
tale protu^m e protu^m genericibile plurib;. q^{ui}o res
problem plurib; genericibile essentis spec. q^{ui}o
que differt in hoc proto differt spec. P. d. M.
Eo idem protu^m, q^{ui}o fit una problema de plurib;
solo numero differtib; essentis o^mnib; spec etm n^{on}
predib; a. M. essentis aliqua spec fuit protu^m
sed: 1° illud ens, q^{ui}o ut tale protu^m, fit ens absolutu^m

c. si sit ens modale aut respectivum aliius dicitur
 individui n. M. et c. n. d. c. go p. prope pluribus
 genibus existit vis spes et n. modale. n. c. ex-
 istit aliqua spes sicut probabile subd. si ens
 illud, qd h. tale prope sit absolutum c. c. si
 sit ens modale aut respectivum tunc alig de
 tracti individui n. c.

Das respicit, quia n. de prope pluribus genibus
 existit speciem probabilem, ad prope petrius
 e. genibus pluribus univocis petri, neq. h.
 existit illam in vase speciem probabilem prope hoc
 a suis univocis, si potius tractat prope univocis
 ad individuum quoddam. Illud go dicitur ad
 prope pluribus genibus facti speciem probabilem
 qd cadere potest sub considerationem speciem, seu ad
 n. d. tunc respectivum univocis dicitur indivi-
 dui. 5. l. b. h. a.

V. Sententia.

Est Promissarum docentium illa differre speciem, quo
 differant aliunde, qm. prope in materia signata,
 aut p. ordinem ad talem materiam, l. ut loquuntur
 alii, quo differant in forma. Illa vero differre
 solo numero, quo tunc differant in materia sig-
 nata aut p. ordinem ad talem materiam signata
 p. materiam signata autem intelligunt materiam
 affectam certis accidentibus sic sicut petrus
 et paulus differre solo numero, quia tunc

diffat in materia signata id est, hoc quod unum heat
materia affectam tuta quod tunc, natat hoc ten-
pore. Colatam hoc loco, aut alio modo sig-
natam; e contrario hoc et eorum iuxta eorum
diffat. Hec quia n' tuta diffat in materia sig-
nata, s' et in forma secundum se.

Verum contra hanc sententiam multa refutata a seculo
disputata etc. sectione 3. et 1.º quod multa, que re-
mota re, ordine ad materiam habent inter se diffant
et tunc gratia et sine fundamento dicuntur differe. Hec
ubi s' duo quosdam eiusdem angeli de eodem
obito spirituali, duo ubi eorum eiusdem classis in
eodem angelo quod.

81.

2.º sequeret ex eadem sententia singulos angelos
ita et diversa speciei inter se, ut n' sint duo
et similes et eiusdem speciei, cuius quod unum
genitum docet in Thelgia atque ex eo patet,
quia sic Deus n' potest creare mundum alium
hunc similem, ad, n' fallos et limitare objecta
Dei sine sufficienti ratione. Unde etiam Schiading
questione 4.º contra Arto 7.º recte probat contra
Mauru, probabiliter omnia impossibilia et
talem sententiam, que nequeat et plura individua
multiplicari, quod.

3.º Hec sententia n' explicat diffantia numerica
in materia, cui eadem materia nunc existens
sub accidentibus illis potest deinde existere
sub aliis accidentibus, et tunc manere eadem materia.
re, explicat diffantia perfectam ipsam formatum.

v.g. unig. aia rault, ab altera. nam si Deus
 duas aias rault petri et pauli n. univ. pot
 mtria, aia illa adhuc differret solo nu
 mero, neq. ta differret q. mtria signata
 neq. p. ordine aut exigentia ad diversam
 mtria signata, ut qualibet sit indifferens
 ad utramq. hoc l. illo modo signata atq. a
 Deo d. n. deat, l. certe qualibet eius
 modi aia hret exigentia spee diversam
 ab altera, atq. hoc ipso spee differret ab illa
 Illud ta hinc sentia quendam vides, ad diffia
 prouise in mtria signata sit signa diffia
 numerica quo ad nos quia nos unum in
 dividuum discernimus ab altero q. mtria sig
 nata certis accidentibus, atq. hoc et v. alium
 teste parentis disputae 5. a. edidit autoritas, h. l.
 et l. Thoma. quod dicitur, mtria (s. iust. acci
 dentibus signata) se propius individua q. s. iust.
 quo ad nos. Aliis eni. nisi d. modo
 intelligat l. Thoma. quilibet n. pot. vel alii, illi
 loq. ubi q. ratiu. docere videt, ubi exp. p. p.
 quaeulo 32.º C. 3.º dicens: q. mtria sub certis
 dimensionibus sit causa individua, n. d. d. n.
 p. q. causent individuum, s. quia q. dimensio
 certas demonstrat individuum, sicut q. signa
 p. riu. individui. Eparge vero ait. textus
 h. l. de hac re n. ce. multa curandos, cum
 fuerint origo multorum erroru. una angelos
 sui quos h. l. l. l. 9.º. Nra sentia.

S. II.
Nostra Sententia.

Quis: in aliis saltem plus illa diffat spec. hinc per
quo ad se, qua sit dissimilia entitive, id est qua 82.
diffat in parte quorumq; centli, qd n' e' mere indi-
viduale, aut individuali respectivo, solo numero
vero diffat, qua N' sit dissimilia entitive, id est
quo diffat in parte mere individuali aut individuali
respectivo. Ita quo ad re' receptam in' receptiones
sentia, ideoq; eandem parte Epistole quast. 44ta de
Deo hinc certa' ponit.

Probat q'libet quo ad ista parte de diffia specifica, o'z
illa diffia, qua e' maior, qm precise numerica,
e' specifica: s' o'z diffia in parte quorumq; centli,
qd n' e' mere individa aut individuali respectivo e' maior,
qm sit diffia precise numerica: q' o'z diffia in
parte quorumq; centli n' mere individuali diffat spec
est specifica. q' qua diffat in parte quorumq;
centli n' mere individuali diffat spec. N. patet
exinde, quia int' diffia numerica et specificam
n' dat diffia quodam media, qua neq; sit pure
numerica, neq; specifica. iam nulla talis diffia
nec a porphyro in div'ioe unisalem nec ab
aliis, nulli hactenq; fuerit assignata aut ratio-
nabili assignari pot. q' benevini, qd o'z diffia,
qua e' maior, qm numerica, sit specifica. p.
q' m. 1° de p'p'z, qd nimiru o'z diffia in parte
quorumq; centli, qd n' e' mere individa aut indivi

respectivo, sit maior, qm numerica. diffia in
 parte totum individuali aut individui respectivo et
 numerica et oia minima int diffia realy no-
 minata, in phol; qo oia diffia in parte quovunq
 centi, qd n e mere individuale aut individui,
 respectivo maior, qm numerica. a. quoad iam
 parte, qd fuit diffia in parte individui sit na-
 merica et oia minima, patet tunc ex his,
 quia differre solo numero e idm, ac differre
 sicut unum individuum ab altero oia fuit, tam
 etm, quia n pot dari minor diffia, qm sit
 illa, quo e int duo individua oia filia
 in centia.

Quoad altera vero parte, qd nimirum etia diffia
 in solo parte individui respectivo sit numerica
 et minima saltem in parte diffia nominata
 et usitata in pholis. p. idm a. hoc modo:

Diffia entia respectivo qua talis ut maior
 qm sit diffia illa, partem, se tenentem,
 quos entia respectiva respiciunt: qo diffia in
 parte tali, qd e respectivo parte totum in-
 dividui n pot ee maior, qm diffia in parte
 solum individui; qo sicut diffia in parte totum
 individui e totum numerica et minima, ita
 etia diffia in parte tali, qd e totum respectivo
 parte individui e numerica. a. patet hoc eo
 quia quia entia respectiva qua talia sicut
 ee suam hnt parte aliud, ita etia diffiam
 ab hinc suam ex eodem subsistent; partim
 quia quae doctorum iudicio diffia entia respec-
 tivo ordinaria deservant a. tunc, quo respec-

ciant. si e.g. aiunt quod albedini, a et quod
 ablin B. solo numero distingui, quia tunc haec
 quod fuit albedo a. et albedo B. solo numero
 distinguitur. E contrario quod hoc, v.g. et quod
 cap. si aiunt differre spee, quia hoc et cap.,
 qui referuntur ad hinc similes, spee diffat.
 Eodem modo differre licet de unione in corpore
 et anima petri ex una et ex altera parte de
 unione in corpore et anima pauli, ut na et ista
 solo numero diffat. affirm

Confutatio hactenus dicta ex arte, qui ple-
 ribus in locis ait: quemadmodum de numero
 ablato aut addito aliquid ex quibus numeruse
 et amplius idem numerus sed diversis, etiam si
 minimus operat aut addatur, ita nec deficit
 nec ipsi quod erat et erit amplius ablato aliquid
 aut addito, eo iuxta hanc quamvis diffat
 in parte etiam minime estimabili, modo si sit
 potius numerica aut numerica respectiva,
 ea diffat in centis, in decies, in spee. §. III.
 solent obijci.

§. III.
 Solvuntur obiectiones.

Ob. 1. per se ipsis notum est illa differre spee, quae
 diffat plus, quam in parte indivisi. quia oes
 diffatam specificam respiciunt tam maiorem diffatam in-
 dividuam, eo quod sententia ultra nil explicat. Ob.

d. a. f. b. oibz notu d. p. et tr. n. d. oibz aequa notu
 in quo ille excessus diffia specifica supra numeri-
 ca' ostendit qd' tunc c. a. et hoc etiam d. notu oibz n. d. b.
 scilicet et nos ipsos patet ex eo. qd' alii hunc excessus dif-
 ferentia specifica supra numerica' ostendant in
 diffia in proto quilibet, alii in diffia in proto
 nobiliori, alii in diffia quo ad protu ineq' p'p'ia.
 Nos go f. scilicet nos explicam' excessus illu' p'p'
 tere in diffia in proto centu, et ita dicam'
 minimu' modo n' sit individuu' mere, aut individuu'
 respectivum.

Quies. Diffia minima supra individuu' n. d. nota-
 bilis, go n' fuit huc differre spec, go n' ora quo
 difere in proto quorumq' centu' difere spec. d.
 f. a. d. c. go n' fuit difere spec. l'ge, et quo ad p'
 n. c. quo ad nos T. c. deinde talis diffia minima
 e' notabilis, saltem a Deo et angelis.

Ob. 2. Juxta nos sequit' molosum et catellu' meli-
 teatam differre spec, hoc e' falsu', go p. d. M.
 si heant dissimilidne' entitivam, si n' heant n. M.
 et si d. n. n. c. itru' autu' heant catellu' et molosum
 dissimilidne' entitivam, n' e' mag' t'ori decidere, ubi
 hanc traditio' q'p'it' p' regula' univ'ale, ex qua
 si adfuit cetera prognita inferre possit, diffia
 specificu' et hanc q'p'it' p' regula' d'iv'inge
 dissimilidne' entitivam. ceteru' in parlari d'icant'
 d'icant', utru' int' hoc et illa obta' int' d'et' d'ifi-
 nido' entitivam, adeoq' diffia specificu' p'inet ad
 alia' scias d'icant' quo de talibz obta' ex inspi-
 tuto agunt, si hinc inferes, go q' regula' nostra

Hoc reponit et quia nos diffinitio numerica apparet
 et tamen indiffinita, in proto individi, qualis diffinitio
 reperit in duas voces, eisdem petri, sed et in diffinitio
 in proto folij individi petri respectu et hoc quod
 ob rationem supra in probare indicata licet quod
 unio et unio pauli differant in diffinitio maiori quoniam
 sit diffinitio in duas voces petri et tamen differat diffinitio
 maiori, quoniam sit ois diffinitio numerica.

84.

Ob 4. iura nos hoc et per infra supra. quod
 quod supra quod. quod p. supra. possibile, sed hoc, hinc
 diffinitio exhibet. et. quod in nos per diversi: quod
 hoc et per infra p. a. possibile, sed hoc, hinc aias centum
 diffinitio, ac in quod. quod p. n. supra. in p. d. c. quod hoc accepto
 pro tali reali hinc quoniam, mensura per hoc, et per infra
 ma c. c. hoc accepto pro tali reali hinc pro se hinc dicitur
 tal mensura per hoc, quod et quod defecto probabile hinc
 ois hoc, n. c.

Dicitur: defecto probabile hoc hinc aias centum in quod et
 diffinitio: quod hoc accepto pro tali reali, quod defecto
 dat et per infra, quia quod sit per diversas hoc per.
 R. T. a. quod in probabilis falsum et d. c. quod hoc accepto pro tali
 reali reali, quod defecto dat, et per infra in rigore
 quod et quod ad se T. c. et per infra in optimo ob
 hinc morali n. c. nam in diffinitio illa centum, quod in
 in aias hinc, nobis l. ois et l. n. ita dicitur in obsequio
 ac diffinitio deprehendi sit. Deo certum ois hoc, cum in
 per infra hinc hoc et per infra factum in optimo
 morali, idem et de aliis similibus dicendum.

Ob 5. Circuli aurei et circuli argentei differunt plus quam in
 proto individi. 2. calor intensus et isto differunt plus quam
 in proto: individi a calore intenso ut tria, quod infra differ-
 rent per in nos, quod in 1. et supra mathematicos,

posteriori quae sunt axioma, qd dicit p[er] et ming i mechant
 p[er] R. ad iu d.a. circuli aurei et argentei distat p[er]
 qm in pro. indivi. in p[er]ferae p[er]ia, quia p[er]tant di-
 versis m[er]it[is], sicut ob eandem r[ati]onem quatuor grave auti
 et fusti grave argenti in ead[em] p[er]tula et valore p[er]
 distat in p[er]ferae p[er]ia n[on] itea in p[er]ferae p[er]ia,
 quo in p[er]t[is] t[er]m[is] attendit gravitem damni c.o.a.
 distat p[er] qm in p[ro]to indivi. in p[er]ferae n[on] itea
 quo t[er]m[is] p[er]t[is] et figura p[er]ferat n.a

Ad 2. respondet d.a. calor intens[us] ut outo distat p[er] qm
 in pro. indivi. i calore intenso ut tria, si intensio caloris
 fiat p[er] grad[us] heterogeneos seu disp[er]siles, l. si p[er]t[is] in
 indivi. p[er]t[is] ead[em] d.a. si intensio fiat p[er] grad[us] homo-
 geneos ad i p[er]t[is] p[er]t[is] distat p[er] qm in grade indivi.
 in p[er]ferae arithmetica. Ad r[ati]onem numeri gradua[rum] cal-
 oris hoc d[icitur] qd vult axioma illud p[er] et ming non
 mutat p[er] fill in p[er]ferae p[er]ia.

Ad 6. Quae quinq[ue] p[er] quatuor una p[er]t[is] q[ui]s[que] i.o. hos
 p[er] altera t[er]m[is] duos iuxta nos distent p[er]ia: b[er]la
 v[er]o[rum] falsa ul' una sit ead[em] p[er]t[is] qm altera.
 q[ui]s[que] p. M. hos duo quatuor t[er]m[is] distat in p[ro]t[is] di-
 versos indivi. p[er]t[is] q[ui]s[que] i.o. p[er]t[is] q[ui]s[que] i.o. p[er]t[is] q[ui]s[que] i.o.
 distent p[er]ia. R[ati]o n. M. in p. n.a. na p[ro]ferim, qd
 ha duo quatuor distant in respe ad diversa indivi-
 dua in p[er]t[is] distat in eo, qd illa quatuor, quae diste re-
 p[ro]sentat p[er]ia i.o. haec, sit ead[em] p[er]t[is] qm altera
 quatuor, quae diste rep[ro]sentat t[er]m[is] duos hos, sicut
 exi in illor[um] sentia, qui darent, inter p[er]t[is] caloris, v.g.
 fieri ul' additio caloris ad calorem, p[er] p[ro]ductio[rum] novi
 caloris, equivalenti p[er]t[is] ead[em] duob[us] gradib[us] in p[er]t[is]-
 rib[us] ead[em] dist[is] grad[us] caloris p[er]t[is] p[er]t[is] equivalentis

Quoby cat centelli diversi à quolibet gradu caloris in-
 positioni, ita quia p. entibus sua acquisitans id quibus
 impetibus realiter diff. e. centelli diversi à quibus equi-
 valente tunc duobus quibus diff. item, sicut potia
 quo fuit et eodem modo pot. plura diff. proficere, e. centelli
 potios altera potia, qua ut pot. ta. multa fuit prof-
 cere, ita etiam quibus fuit plura diff. proficere e. centelli
 potios altera quibus que pauciora eundem fuit
 fuit proful
 Rur: quibus specificant ab obli: go ut obli. hanc quibus
 in p. d. e. a. fuit eundem rari, et tunc diff. fuit
 rari numeris, etiam ha. hanc quibus ut different. fuit
 p. hanc. R. d. a. quibus specificant ab obli. e. d. a. p. hanc
 n. a. in d. a. p. hanc. et n. c. quibus go partialiter
 etiam specificant à causis eam p. d. u. hanc, ite à
 rudo scilicet et representandi, aliq. eundem p. d.
 fuit intensi, et n. rari respectivi obli. §. 4.
 quando nobis innotescat diff. fuit.

§. IV.

Quomodo nobis innotescat diffe- rentia specifica?

85.

Primum paulo ante huius loci vice deinceps, quod
 in parlari difficultate entibus hanc, placuit hanc
 in apponere quodam veluti signa, e. quibus in notia
 difficultati entibus atq. etiam diff. fuit se-
 nire possumus.

Primo diff. fuit p. d. a. fuit absolutam saltem
 in talium ordinari e. p. d. a. rari de p. d. a.
 ex diversitate accidentium atq. effectuum p. d. a. p. d. a.

Ita se ipsa ostendit q̄t̄roverſa 1^a de aia puncto
8° N. 49. Ariaga aliq̄. pro intelligētia gē-
neris

Nota accidentia alia dicitur generica alia dif-
parata, alia specifica seu propria. Accidentia
generica v.g. petri s̄, quo filia s̄t accidentia
liby aliq̄ibz quo et in individuis valde
difficilibz et in oibz reliq̄is individuis maḡ
facilibz petro reperiant. Talia accidentia respre-
petri a v.g. quantitas quia hoc et in indi-
viduis valde difficilibz v.g. in lapidibz, bōtibz
et in oibz individuis valde facilibz petro s̄t
in individuis humanis reperit.

Accidentia disparata s̄t quo in aliquibz individuis
valde difficilibz et in oibz reliq̄is individuis min̄
difficilibz reperiant. Talia accidentia in petro s̄
v.g. albedo, quo etiam reperit in marmore, n̄
t̄n in oibz hoibz min̄ difficilibz petro, q̄m in
marmore. Deniq̄, accidentia specifica seu
propria v.g. petri s̄, quo reperiant t̄nt̄m in
individuis illi maxime facilibz. Talia s̄t
v.g. visus, locutio, discursus, talis figura in
brachio, membrum s̄, que s̄nt̄ reperiant in
ceteris individuis hoī. It̄m illa, que mutati
et̄n in unum s̄nt̄, extrinsecis, temporis, loci, et
s̄nt̄ in tali s̄nt̄ p̄stanti procedunt, tunc
et̄n in unum s̄nt̄, accidentia eiusmodi n̄ t̄nt̄
ab extrinsecis uti nigrēdo in etiōpe à sole
aut levitas et raritas in vapore à calore

s. ab intrinseco ipsa rei essentia provenire.
 Eiusmodi accidentia dicuntur debita s. se et n.
 s. accidentia, atq. de hijs tantum loquitur philosophus.
 Probatur quibus 1.º ex quibus non omnia esse
 indicantur, illas substantias esse diversa, que
 habent operationes et accidentia s. se notabilitate
 diversa: s. quibus non essentia n. fallit quod.
 P. 2.º ubi d. diversa radice ibi s. diversa
 fructus, et ubi e. eadem radice, ibi s. s. s.
 idem s. fructus: quod ut substantia sit instar ra-
 dii, accidentia vero et operationes s. se
 instar fructuum, unde ubi substantia s. diversa
 diversa quod s. operationes et accidentia
 s. se. quod ex diversitate accidentium s. se
 bene colligitur diversitas substantiarum esse
 tantum, quod s. quod operationes, quoniam ex ipsis
 accidentibus distant s. se. P. 3.º Di-
 versitatem speciei accidentium si absolute
 sit, qualia s. qualitates, s. e. et s. e.
 s. mixta s. g. calor, siccitas, color s.
 innotescere nobis l. experimentali nobis
 l. quod calore eorundem in s. si quilibet
 experimentaliter advertit calorem differre
 a frigore, non diverso modo et ipsa s.
 ostendit. si eam munditie appa-
 reat, in nigredine facile deprehendit
 plura in solo memento s. se differre.
 Quod si accidentia l. et alia entia

respu diversorum, sui ac quatuor et propriu respu cor-
poris generice sumpti, respu hoij, vero est
evidens genera, quia n' g'nerit soli hoij.

Colligas 2° propriu in abstracto seu propriu ad
pertinere ad 4° predicta, quia propriu in abstracto
sumptu n' potest de pluribz in quale questibi-
litate in centra, s' totum propriu in genere sumpti-
tem, sui dicitur n' potest corpus et quantitas, s' dicitur
nec dicitur hoc est impossibilitas s' est possibilis, propriu
go in abstracto sumptu potest s' predicari omni-
nata s' totum ut h'ec, l. ut genus v. g. quantitas
de hac l. illa quantitate.

Reus etiam propriu 3° modo prof de pluribz ques-
tibilitate in centra, go hic n' totum dicitur propriu
4° modo. p. a. qd' g'nerit o' et soli potest g'nerit
predi de subto, cui ita g'nerit: s' propriu 3° modo
g'nerit o' et soli g'nerit. 2° n. a. in p. d. M. qd' g'nerit
o' et soli et s' potest g'nerit predi in subto. c. M. qd'
g'nerit o' et soli s' n' potest n. M. et si dicitur n. n. c.
§. II. de accidente.

§. II. De accidente.

Triples positio et acceptio accidentis 1° accipit pro
eo qd' n' opponit substantia dicitur ens et hoc
est accidentis phis. 2° accipit pro eo attributo
qd' n' p'inet ad centra rei de qua prof in quo
seape acceptio accidentis g'nerit etiam propriu 3°
accipit pro eo, qd' neg. ad centra rei p'inet
nec g'nerit de eadem prof, uti et alibi respu
hoij. atq; in hoc sensu positio accidentis s' hanc

in tali spec' constituit et dicitur ea probabile de
pluribus in quale n' g'ertibile in' certia qua
oia s'nt intellig' ex dictis.

Idem tu nota cuiq' est sepe de p'rio memini videt
n' d'firi hic auidens in abstracto, quale e' s.g
albedo respu' hoj, s' totu' in g'reto et eandem radem
qua ibi i'nfirmitate e' deinde in' diu' auidens
prodi de pluribus f' illa plura int'ly; singula
s'nta denominat' que et auidens h'ng'm n'
s'ra accipiunt denominat'oe, qualia s'nt respu'
g'reti albi patri et patri q'. Ratio e' quia s'nt
de s'nta denominat'oe, et n' de tota denominat'oe
s'nt g'reto g'retise aucto q' constituit auidens
ut in quale prodi. Vnde in' d'io albi e'
coloratu' r'adens n' e' auidens; s' g'retia
qua p'nta coloratu' n' p'nt de solo s'nta q'
denominat' albi s' de s'nta et albedine s'nt.

Ob. 1.º Cum dicitur p'nta e' p'ntis, p'nti e' l'g' f'
f'ntis p'ntis, auidens, s' eiusmodi p'nt'
d'ic'oe, n' s'nt in quale q' mala d'f' auidens,
q' p'ntis in quale p'nt. q' p'nt f'
m'd' f' s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta
quale s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta
f' s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta
f' m'd' f' s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta
n' p'nt in quale, s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta
m'd' f' s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta
contia s'nta n' p'nt in quale s'nta n' p'nt in
quale quo e' m'd' s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta
quia s'nta n' p'nt s'nta s'nta s'nta s'nta s'nta
l'g' n. m. et e. m. d. c. q' d'icta p'nta n'
p'ntis in quale quo e' m'd' s'nta s'nta s'nta
et g'ret'oe c. c. l'g' n. c. ad ut arto 1.º h'ng'
g'ret'oe d'icim' p'nti in quale e' p'nti l.
auidens (et hoc e' p'nti l'g' in quale) l' p'nti

doctorij 1ª parte quæstio 29.º holo 4.º hanc
 individui dñioe substituant individuum d' indivi-
 sul in se et divide à quovungo alio. En quo
 patet individuum 1.º intente idm ea ce unum in gerato
 ferra hac disputate quæst. 1.º holo 1.º dñtum.
 Individuum 2.º intente à porphyrio dñtus ea possibile
 de uno solo particulari idm dñis individuum ce
 qd spinetur à spec, seu qd pñcipij specij.
 Juxta hanc et phlos sola unisalia dñat
 individuum d' d' unisale, qd individui nulla d' dñs.
 Formas: Individua qua talia s' 1.º et filij ratio
 differendi, qd n' pot' huc genij quæ qd individua
 qua talia n' pot' dñs quia dñs d' qd dñare ge-
 nere et diffia. pro hoc nota individuum h' 1.º
 qm 2.º intente h' sumptu nota etm sub ratioe
 individui dñs pñode gnosij obscure s' illud seu in-
 glate et clare seu glate, obscure seu glate gnos-
 if individui, si gnosif illud ce unum quid, cui
 repugnet dividi in plura n' differendo t'n
 utrum illud unum sit dñrale petro l. paulo Georgij
 Idm si gnosif illud quidem ce elq' possibile de uno
 solo obf' ce qd s' iam, de quo dñrale fit possible
 ce de petro solo l. de Georgio solo clare vero seu
 glate gnosif individui v.g. Georgij si gnosifam
 illud ce quid singlre cui repugnet dividi in
 plura differendo inspes illud singlre dñrale ce
 Georgij atq' ita quatu' individuum vocat et m
 individuum glate, ex quo dñrimine patet indi-
 viduum obscure quatu' ce quomde' ractem quæm
 pluribz individui quia hoc qd e' ce unum qd
 cui repugnet dividi in plura abstrahendo an
 illud unum sit petro l. Georgij quæm pluribz e'
 dñrale individuum clare quatu' d' d' ractem genij.
 Hoc notato R. ad obion c. M. d. n. s' d' dñ-

Dividuum clara quibus et quibus ad univale c. n. in
 dividuum obscure quibus et inpletus ad univale n.
 m. et d. c. qo individui quibus qua talis nulla et
 d. f. c. c. inpletus c. c.

Ad affirmacionem. Q. individua quibus qua talia
 h. 1. et filii vas differendi c. a. individua in
 quibus et quibus quibus n. a. f.

Arg. 1. Individuum dicitur esse de uno solo possibile qo
 ad pt. ea vas quibus pluribus. Q. d. a. individuum
 dicitur esse de uno solo possibile et hoc qd dicitur
 de uno solo possibile et vas seu potest quibus pluribus
 c. a. et ad vas seu potest quibus pluribus. n. a. d. b.

Ob. 2. Ex dictis sequitur individuum inpletus esse uni-
 tata sequela admitti ad pt. qo. p. m. sic dabitur
 plura univale, qm. s. qo. Q. n. m. in p. n. a.
 individuum inpletus l. ad potest quibus ad univ-
 uerq. entis potestatem utram et contra sequitur
 esse possibile de uno solo idem esse tale cui re-
 pugnet dividi in plura l. certe vocari ad feet.

Ob. 3. Ailes in predicamentis c. 5. ait substantia 1. a.
 quo nomine individuum quibus, de nulla re
 potest qo male dicitur individuum esse id qd de uno
 solo et possibile. R. d. a. Ailes substantia i. pa. seu in-
 dividuum de nulla re potest predicacione frontica
 ordinata et directa c. a. quia seu potest superinde
 inferiora et auidens de subto. Ailes ad substantia
 i. a. de nulla re potest predicacione quendam n.
 frontica et potest ordinem n. a. et. talis pre-
 dicacione foret hic hoc et petry.

Ob. 4. Lambertus petry potest potest de pluribus petry
 qo adhuc manet affus individuum. R. d. a. petry qd
 vas f. vase petri significata potest potest de plu-
 ribus n. a. petry h. d. h. d. vase petry potest de pluribus
 potest subd. univale n. a. aliquo modo equivale c. a. d. c.

Ob. 4. Individuum est aliquid negativum idem enim est ac quod di-
vidi potest in plura quod male dicitur per dicitur positi-
vum. Ob. 5. Individuum est aliquid negativum secundum dicitur
s. a. secundum ea sunt rationes per nos significata n. a. et c.
Ob. 6. Species multiplicabilis si dicitur etiam de uno solo
propter quod dicitur individuum venit species per d. a. species
multiplicabilis etiam propter de uno solo et hoc habet in
quatuor illa species multiplicabilis sicut est individuum
c. a. hoc habet in quatuor propter est species n. a. et d. c.
per dicitur individuum venit etiam species in quatuor hoc sicut
est individuum c. c. in quatuor est species n. c. in quatuor est
species tamen habet hoc, et predicet in quid glabre ab-
strahendo, an de pluribus l. de uno tamen quod si dicas
hoc quod est de uno solo possibile venire ipsi
quatuor est species multiplicabilis, nisi species per. hoc ipsum
propter multiplicabilis, dicere falsi ratione individuali
interfecta species, nisi quod est species multiplicabilis
nisi species est unum dicitur ab individuo abstracta.
dicitur s. in libro predicamentorum questio 1. de antepredicamentis.

Disputatio III.

In librum predicamentorum.

Questio I.

De antepredicamentis.

Hoc loco agit philosophus de univocis, equivocis, analogis,
et denominativis seu genericis in quibus tamen non omnes
prioribus tamen aliunde iam utique notis et solum
examinabimus quae de denominativis seu genericis in
summis protomissis. huiusmodi utrum des denominationes pure
analogicas.